

VYHODNOTENIE MEDZIREZORTNÉHO PRIPOMIENKOVÉHO KONANIA

Zákon, ktorým sa mení a dopĺňa zákon Národnej rady Slovenskej republiky č. 40/1993 Z. z. o štátnom občianstve Slovenskej republiky v znení neskorších predpisov, a ktorým sa dopĺňa zákon Národnej rady Slovenskej republiky č. 145/1995 Z. z. o správnych poplatkoch v znení neskorších predpisov

Spôsob pripomienkového konania	bežný, 15 pracovných dní (31. júla 2020 – 20. augusta 2020)
Počet vznesených pripomienok, z toho zásadných	142 /55
Počet vyhodnotených pripomienok	142
Počet akceptovaných pripomienok, z toho zásadných	64 /27
Počet čiastočne akceptovaných pripomienok, z toho zásadných	4 /2
Počet neakceptovaných pripomienok, z toho zásadných	74 /26
Rozporové konanie (s kým, kedy, s akým výsledkom)	
Počet odstránených pripomienok	
Počet neodstránených pripomienok	
Sumarizácia vznesených pripomienok podľa subjektov	

Č.	Subjekt	Pripomienky do termínu	Pripomienky po termíne	Nemali pripomienky	Vôbec nezaslali
1.	Asociácia zamestnávateľských zväzov a združení Slovenskej republiky	1 (1o,0z)			
2.	Generálna prokuratúra Slovenskej republiky	17 (14o,3z)			
3.	Liga za ľudské práva	21 (0o,21z)			
4.	Medzinárodná organizácia pre migráciu (IOM)	14 (4o,10z)			
5.	Kancelária verejného ochrancu práv	5 (3o,2z)			

6.	Ministerstvo dopravy a výstavby Slovenskej republiky	6 (6o,0z)			
7.	Ministerstvo financií Slovenskej republiky	4 (4o,0z)			
8.	Ministerstvo investícií, regionálneho rozvoja a informatizácie Slovenskej republiky	1 (0o,1z)			
9.	Ministerstvo kultúry Slovenskej republiky	6 (5o,1z)			
10.	Ministerstvo obrany Slovenskej republiky	2 (2o,0z)			
11.	Ministerstvo pôdohospodárstva a rozvoja vidieka Slovenskej republiky	3 (3o,0z)			
12.	Ministerstvo práce, sociálnych vecí a rodiny Slovenskej republiky	1 (1o,0z)			
13.	Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky	6 (5o,1z)			
14.	Ministerstvo školstva, vedy, výskumu a športu Slovenskej republiky	1 (1o,0z)			
15.	Ministerstvo zdravotníctva Slovenskej republiky	4 (4o,0z)			
16.	Ministerstvo zahraničných vecí a európskych záležitostí Slovenskej republiky	13 (13o,0z)			
17.	Národná banka Slovenska	1 (1o,0z)			
18.	Odbor aproximácie práva sekcie vládnej legislatívy Úradu vlády SR	5 (5o,0z)			
19.	Slovenská informačná služba	1 (0o,1z)			
20.	Slovenská advokátska komora	4 (0o,4z)			
21.	Splnomocnenec vlády Slovenskej republiky pre národnostné menšiny	7 (0o,7z)			
22.	Úrad Vysokého komisára OSN pre utečencov - Regionálne zastúpenie pre strednú Európu	3 (1o,2z)			
23.	Úrad na ochranu osobných údajov Slovenskej republiky	4 (2o,2z)			
24.	Verejnosť	12 (12o,0z)			

25.	Štatistický úrad Slovenskej republiky (Úrad vlády Slovenskej republiky, odbor legislatívy ostatných ústredných orgánov štátnej správy)			x	
26.	Úrad jadrového dozoru Slovenskej republiky			x	
27.	Úrad pre normalizáciu, metrológiu a skúšobníctvo Slovenskej republiky (Úrad vlády Slovenskej republiky, odbor legislatívy ostatných ústredných orgánov štátnej správy)			x	
28.	Ministerstvo hospodárstva Slovenskej republiky			x	
29.	Úrad priemyselného vlastníctva Slovenskej republiky			x	
30.	Protimonopolný úrad Slovenskej republiky			x	
31.	Ministerstvo životného prostredia Slovenskej republiky			x	
32.	Úrad vlády Slovenskej republiky				
33.	Úrad pre verejné obstarávanie				x
34.	Úrad pre normalizáciu, metrológiu a skúšobníctvo Slovenskej republiky				x
35.	Úrad geodézie, kartografie a katastra Slovenskej republiky				x
36.	Štatistický úrad Slovenskej republiky				x
37.	Správa štátnych hmotných rezerv Slovenskej republiky				x
38.	Najvyšší kontrolný úrad Slovenskej republiky				x
39.	Najvyšší súd Slovenskej republiky				x
40.	Národná rada Slovenskej republiky				x
41.	Kancelária Ústavného súdu Slovenskej republiky				x

42.	Slovenská poľnohospodárska a potravinárska komora				X
43.	Združenie miest a obcí Slovenska				X
44.	Spplnomocnenec vlády Slovenskej republiky pre rómske komunity				X
45.	Konfederácia odborových zväzov Slovenskej republiky				X
46.	Republiková únia zamestnávateľov				X
47.	Úrad pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou				X
48.	Konferencia biskupov Slovenska				X
49.	Asociácia priemyselných zväzov				X
50.	Národný bezpečnostný úrad				X
	Spolu	142 (870,55z)	0 (00,0z)		

Vyhodnotenie vecných pripomienok je uvedené v tabuľkovej časti.

Vysvetlivky k použitým skratkám v tabuľke:

O – obyčajná

A – akceptovaná

Z – zásadná

N – neakceptovaná

ČA – čiastočne akceptovaná

Subjekt	Pripomienka	Typ	Vyh.	Spôsob vyhodnotenia
AZZZ SR	k predloženému zákonu nemá pripomienky	O	A	
GPSR	4. K čl. I bodu 13 (§ 8 ods. 4) - O: K § 8 ods. 4 prvej vety uvádzame, že z jej obsahu nie je celkom zrejmé kedy, respektíve ktorý žiadateľ podáva samostatnú žiadosť a táto skutočnosť nie je špecifikovaná ani v dôvodovej správe. Z uvedeného dôvodu odporúčame v znení navrhovanej prvej vety slová „Žiadateľ, ktorý podáva samostatnú žiadosť, pri podaní žiadosti o udelenie štátneho občianstva Slovenskej republiky“ nahradiť slovami „Žiadateľ pri podaní samostatnej žiadosti o udelenie štátneho občianstva Slovenskej republiky podľa odseku 11 prvej vety,“ (legislatívno-technická pripomienka).	O	A	
GPSR	8. K čl. I bodu 21 [§ 8b ods. 1 písm. d)] - O: Navrhovaná úprava § 8b ods. 1 písm. d) sa javí ako veľmi všeobecná, keďže pod „iné porušenie zákona“ sa dá subsumovať akékoľvek porušenie akéhokoľvek ustanovenia akéhokoľvek zákona. V tejto súvislosti, aj s poukázaním na osobitnú časť dôvodovej správy k tomuto bodu, navrhujeme predkladateľovi slová „iným porušením zákona“ nahradiť presnejším vymedzením skutočností, respektíve ustanovení zákona alebo zákonov, porušením ktorých nastanú účinky tak, ako to predpokladá ustanovenie § 8b ods. 1 (legislatívno-technická pripomienka).	O	A	
GPSR	14. K čl. I bodu 46 (§ 18a) - O: Navrhované znenie § 18a ods. 1 v uvedenom znení nekorešponduje s dôvodovou správou, ktorá odôvodňuje účel doručenia právoplatného rozhodnutia súdu o osvojení dieťaťa ministerstvu vnútra. Tento odsek je z hľadiska jeho obsahu nutné zosúladiť s dôvodovou správou (legislatívno-technická pripomienka). V odseku 2 odporúčame v prvej vete za slovom „alebo“ vypustiť čiarku a spojku „že“ a za slovami „verejný poriadok“	O	N	Ustanovenie je upravené v novom znení.

	vypustiť čiarku a slová „preto v oboch prípadoch“ (legislatívno-technická pripomienka).			
GPSR	7. K čl. I bodu 17 (§ 8a ods. 1) - O: Navrhované znenie vety „Počas plynutia lehoty je konanie prerušené.“ Odporúčame upraviť nasledovne: „Počas plynutia lehoty podľa predchádzajúcej vety je konanie prerušené.“ (legislatívno-technická pripomienka).	O	A	
GPSR	17. K čl. I bodu 50 (úvodná veta) - O: Úvodnú vetu bodu 50 odporúčame uviesť v tomto znení: „50. Zákon sa dopĺňa prílohami č. 1 a 2, ktoré vrátane nadpisov znejú.“ (legislatívno-technická pripomienka).	O	A	
GPSR	12. K čl. I bodu 42 (§ 15 ods. 4 a 6) - Z: V § 15 ods. 4 navrhujeme druhú vetu vypustiť ako nadbytočnú, keďže nie je celkom zrejmý dôvod opakovaného vyžiadania písomného plnomocenstva. V tejto súvislosti máme za to, že by bolo postačujúce do prvej vety doplniť časové vymedzenie platnosti písomného plnomocenstva pre potreby daného konania (legislatívno-technická pripomienka). V § 15 ods. 6 odporúčame predkladateľovi konkrétnejšie upraviť alebo upresniť rozhodnutia, na ktoré sa tento odsek vzťahuje, pretože z predloženého znenia ani z dôvodovej správy táto skutočnosť nie je zrejmá. Táto pripomienka je zásadná.	Z	A	
GPSR	16. K čl. I bodu 48 (§ 19d ods. 1 a 2) - O: V § 19d ods. 1 odporúčame pred slová „od 17. júla 2010 do 31. januára 2021“ vložiť slová „v období“ (legislatívno-technická pripomienka). V § 19d ods. 2 odporúčame slová „Ten, kto“ nahradiť slovami „Štátny občan Slovenskej republiky, ktorý“, a to v nadväznosti na ustanovenie § 9 ods. 16, podľa ktorého štátne občianstvo Slovenskej republiky môže stratiť len občan Slovenskej republiky. Taktiež pred slová „od 17. júla 2010 do 31. januára 2021“ odporúčame vložiť slová „v období“ (legislatívno-technická pripomienka).	O	A	

GPSR	1. K čl. I bodu 10 (§ 7 ods. 7) - O: V § 7 ods. 7 odporúčame pred slová „od 17. júla 2010 do 3. januára 2021“ vložiť slová „v období“ (legislatívno-technická pripomienka).	O	A	
GPSR	5. K čl. I bodu 15 (§ 8 ods. 9) - O: V § 8 ods. 9 odporúčame predkladateľovi špecifikovať obec pobytu žiadateľa (legislatívno-technická pripomienka).	O	N	Cudzinec má evidovanú len jednu obec pobytu.
GPSR	9. K čl. I bodu 25 (§ 9 ods. 17 a 18) - O: V § 9 ods. 17 druhej vete odporúčame z dôvodu upresnenia za slová „cudzieho štátneho občianstva“ vložiť slová „podľa predchádzajúcej vety“ (legislatívno-technická pripomienka). V tomto odseku odporúčame presnejšie vymedzenie ďalších dokladov podľa skutkových okolností, keďže konkretizáciu takýchto dokladov nevysvetľuje ani dôvodová správa. V poslednej vete toho odseku je potrebné za slová „právoplatné rozhodnutie“ vložiť slovo „súdu“ (legislatívno-technická pripomienka). Rovnako aj v § 9 ods. 18 druhej vete odporúčame z dôvodu upresnenia za slová „cudzieho štátneho občianstva“ vložiť slová „podľa predchádzajúcej vety“ (legislatívno-technická pripomienka).	O	ČA	Právoplatné rozhodnutie môže vydať aj iný orgán ako súd, v zmysle platnej právnej úpravy príslušného štátu.
GPSR	10. K čl. I bodu 27 (§ 9 ods. 20) - O: V § 9 ods. 20 odporúčame slová „podľa § 9 ods. 16“ nahradiť slovami „podľa odseku 16“ (legislatívno-technická pripomienka).	O	A	
GPSR	15. K čl. 47 (§ 19 ods. 1 a 2) - O: V nadväznosti na navrhovanú právnu úpravu v § 19 ods. 1 poslednej vete, ako aj druhej vete, považujeme za potrebné presnejšie vymedziť príslušnosť okresného úradu v sídle kraja. K druhej vete ods. 1 uvádzame, že táto z pohľadu jej obsahu nie je celkom jasná, najmä čo sa týka konkretizácie zaznamenávaných údajov, rovnako aj príslušnej evidencie na zaznamenávanie daných údajov. V § 19 ods. 2 druhej vete odporúčame slová „podanej orgánom verejnej moci alebo fyzickou osobou“ nahradiť slovami „orgánu verejnej moci alebo fyzickej osoby“ (legislatívno-technická pripomienka).	O	A	

GPSR	2. K čl. I bodu 10 (§ 7 ods. 9) - Z: V navrhovanom § 7 ods. 9 sa nestotožňujeme s predloženou právnou úpravou týkajúcou sa formulácie aj iného dôvodu, z ktorého môže príslušný orgán rozhodujúci o žiadosti o udelenie štátneho občianstva Slovenskej republiky túto žiadosť zamietnuť. Za nepostačujúce v tejto súvislosti považujeme uvedenie len nejakých príkladov týchto iných dôvodov. Máme za to, že takto navrhovaným znením ustanovenia § 7 ods. 9 predkladateľ dostáva právomoc orgánu rozhodujúceho o žiadosti o udelenie štátneho občianstva Slovenskej republiky až na hranicu svojvoľného rozhodovania o takejto žiadosti, čo samozrejme môže viesť k nežiadúcim problémom pri aplikácii tohto ustanovenia v praxi. Z uvedených dôvodov odporúčame navrhovateľovi ustanovenie § 7 ods. 9 primerane upraviť a spomenuté nedostatky odstrániť. Táto pripomienka je zásadná.	Z	N	Pripomienka bola prekvalifikovaná na odporúčajúcu. Ustanovenie je v novom znení podľa pripomienky HRL.
GPSR	6. K čl. I bodu 16 (§ 8 ods. 12) - O: V súvislosti s návrhom úpravy v bode 16 absentuje podrobnejšie odôvodnenie tohto zámeru predkladateľa (legislatívno-technická pripomienka).	O	A	
GPSR	3. K čl. I bodu 11 (§ 8 ods. 1) - O: V znení novej tretej vety odporúčame z dôvodu konkretizácie rozhodnutia ministra vnútra za slová „rozhodnutiu ministra“ vložiť slová „o žiadosti o udelenie štátneho občianstva Slovenskej republiky“ (legislatívno-technická pripomienka).	O	A	
GPSR	11. K čl. I bodu 34 (§ 9a ods. 12) - Z: Z obsahu ustanovenia § 9a ods. 12 prvej vety v súvislosti s navrhovanou zmenou nie je jasné, čo predkladateľ rozumie pod určitou udalosťou, kedy mala nastať alebo nastala a podobne. Formulácia navrhnutá predkladateľom sa javí ako neukončená a pre aplikáciu tohto ustanovenia v praxi nezrozumiteľná. Máme za to, že doterajšia právna úprava tohto ustanovenia bola absolútne dostačujúca. Z uvedeného dôvodu dávame navrhovateľovi na zváženie ponechanie prvej vety § 9a ods. 12 v doteraz platnom znení. Táto pripomienka je zásadná.	Z	N	Netrvá na pripomienke. Rozpor bol odstránený.

GPSR	13. K čl. I bodu 45 (§ 18 ods. 1) - O: Znenie § 18 ods. 1 odporúčame upraviť nasledovne: „(1) Žiadateľ je povinný oznámiť ministerstvu alebo okresnému úradu v sídle kraja každú zmenu osobných údajov, osobného stavu, skutočností uvedených v dotazníku žiadateľa a v dokladoch predložených k žiadosti podľa § 8 ods. 3, § 8a ods. 1, § 9 ods. 6 a § 9a ods. 4, v lehote do desiatich dní od zmeny.“ (úprava slovosledu a legislatívno-technická pripomienka týkajúca sa zosúladenia s bodom 6 Prílohy k Legislatívnym pravidlám vlády Slovenskej republiky).	O	N	Ustanovenie je upravené v novom znení.
HRL	K čl.I k bodu 42, k navrhovanému zneniu § 15 ods. 5 Navrhujeme doplnenie bodu 42 tak, že navrhované ustanovenie § 15 ods. 5 znie: „(5) V odôvodnení rozhodnutia o zamietnutí žiadosti o udelenie štátneho občianstva Slovenskej republiky z dôvodu, že žiadateľ nespĺňa podmienku ustanovenú v § 7 ods. 1 písm. j), sa uvádzajú skutočnosti o tom, akú konkrétnu hrozbu pre verejný poriadok alebo bezpečnosť Slovenskej republiky účastník konania predstavuje s prihliadnutím na bezpečnostný záujem Slovenskej republiky a ochranu utajovaných skutočností. Odôvodnenie rozhodnutia, ktoré obsahuje len odkaz na informáciu, ktorá je utajovanou skutočnosťou podľa osobitného zákona, je neprípustné.“ Odôvodnenie: Žiadame spresnenie tohto ustanovenia tak, aby úplne zodpovedalo nálezu Ústavného súdu SR PL. ÚS 8/2016 zo dňa 12. decembra 2018, v ktorom Ústavný súd SR jednoznačne uviedol, že také rozhodovanie správneho orgánu, v rámci ktorého sa žiadateľ nedozvie podstatu utajovaných dôvodov, ktoré sú použité v jeho prípade, je v rozpore s jeho ústavnými právami. Navrhovaná právna úprava tento nálež nijako nereflektuje a neupravuje spôsob, akým bude účastníkovi konania sprostredkovaná informácia o podstate utajovaných dokumentov, ktoré sú použité v konaní tak, aby sa mohol kvalifikovane brániť. Preto žiadame, aby ako minimálna garancia novela doplnila ustanovenia, ktoré kogentne upravujú formu odôvodnenia rozhodnutia v prípadoch, kedy je účastník konania považovaný za bezpečnostnú hrozbu alebo ohrozenie verejného poriadku. Vylúčený musí byť taký spôsob odôvodnenia rozhodnutia, v ktorom nebude uvedené nič iné, len odkaz na utajované skutočnosti. Podotýkame, že nepostačuje ustanovenie,	Z	A	Bod bol vypustený.

	ktoré tieto utajované skutočnosti sprístupní iba súdu v prípade, ak účastník konania podá žalobu, pretože bez znalosti veci sa účastník konania nemôže rozhodnúť, či sa mu oplatí obrátiť sa so žalobou na súd. Zákonodarca je nepochybné s nálezom ÚS oboznámený, ako aj s judikatúrou ESĽP a SDEÚ, na ktoré odkazujeme nižšie. Uvedomujeme si, že ide o agendu, ktorej vyriešenie si bude vyžadovať zrejme aj prizvanie zástupcov SIS, VS, NBÚ na medzirezortné pripomienkové konanie v záujme vyhovujúceho riešenia pre všetky strany a preto deklarujeme, že sme v tomto ochotní poskytnúť súčinnosť a pripraviť konkrétny návrh, ktorý by obsahoval presný postup pre správny orgán o tom, akým spôsobom bude žiadateľ o štátne občianstvo oboznámený s podstatou utajovaných skutočností, ktoré budú použité v jeho konaní už počas konania, vrátane odôvodnenia rozhodnutia a akým spôsobom bude zabezpečené dodržanie jeho práv. Ak toto nie je možné upraviť v zákone o štátnom občianstve, žiadame, aby bolo súčasťou tejto novely aj nepriama novela zákona o ochrane utajovaných skutočností (vrátane prizvania relevantných subjektov), ktorá tento postup upraví. V prípade ak to nie je možné, alternatívne navrhujeme tento bod úplne vypustiť, viesť odborný dialóg o tom, ako tento právny problém vyriešiť tak, aby boli ochránené záujmy štátu, utajené skutočnosti a zároveň, aby sa vyšlo v ústrety individuálnym oprávneniam jednotlivca, ktorý sa v danej situácii má právo obhajovať.			
HRL	K čl.I k bodu 17.-19, k § 8a ods. 7 zákona Navrhujeme druhej vety v ustanovení § 8a ods. 7 nahradiť tak, že ustanovenie znie: „(7) Ministerstvo rozhodne o žiadosti o udelenie štátneho občianstva Slovenskej republiky najneskôr do 24 mesiacov od doručenia žiadosti o udelenie štátneho občianstva Slovenskej republiky ministerstvu. V prípade žiadosti podľa § 7 ods. 2 písm. h) rozhodne ministerstvo najneskôr do 12 mesiacov od doručenia žiadosti o udelenie štátneho občianstva Slovenskej republiky ministerstvu.“ Odôvodnenie: Navrhujeme znenie novej druhej vety do ustanovenia § 8a ods. 7, ktorá by sa týkala dĺžky konania o žiadosti o udelenie štátneho občianstva SR v prípade osôb bez štátnej príslušnosti. Máme za to, že 24-mesačná lehota na vydanie rozhodnutia, ktorá za súčasnej	Z	N	Netrvá na pripomienke, rozpor odstránený.

právnej úpravy neplynie počas doby čakania na stanoviská jednotlivých dožiadaných orgánov, predstavuje neprimerane dlhý čas v prípade osôb bez štátnej príslušnosti, u ktorých je opodstatnený záujem na tom, aby sa o ich žiadosti rozhodlo čo najrýchlejšie. Požiadavka urýchlenia konania a čo najväčšieho zjednodušenia nadobudnutia štátneho občianstva pri osobách bez štátnej príslušnosti vyplýva aj z čl. 32 Dohovoru o právnom postavení osôb bez štátnej príslušnosti z roku 1954, kde sa uvádza: „Zmluvné štáty majú uľahčovať, nakoľko je to len možné, asimiláciu a udelenie štátneho občianstva osobám bez štátnej príslušnosti. Konkrétne majú vyvinúť maximálne možné úsilie na urýchlenie konania v tejto záležitosti a v čo najväčšej miere redukovať poplatky a náklady takéhoto konania.” Slovenská republika je zmluvnou stranou tohto dohovoru, a preto je v jej záujme, aby sa na osoby bez štátnej príslušnosti vzťahovala výnimka týkajúca sa dĺžky konania o ich žiadosti o udelenie štátneho občianstva SR. Zároveň vypustením v súčasnosti platnej druhej vety ustanovenia navrhujeme odstránenie prerušenia plynutia 24 - mesačnej lehoty na rozhodnutie počas doby od vyžiadania stanoviska iných štátnych orgánov potrebného na rozhodnutie až do jeho doručenia ministerstvu. Zastávame názor, že 24 mesiacov predstavuje dostatočne dlhý čas na riadne zistenie skutkového stavu veci, vrátane vyžiadania a doručenia všetkých potrebných stanovísk od iných štátnych orgánov, a na rozhodnutie v merite veci. V zmysle § 32 ods. 3 Správneho poriadku sú na žiadosť správneho orgánu štátne orgány povinné oznámiť skutočnosti, ktoré majú význam pre konanie a rozhodovanie, tzv. zásada vonkajšej súčinnosti. Štátne orgány by mali poskytovať potrebnú súčinnosť správnym orgánom bez zbytočného odkladu, za predpokladu, že zákon alebo podzákonný právny predpis nestanovuje osobitnú lehotu. Napr. v prípade prvého stanoviska cudzineckej je lehota na jeho dodanie správnemu orgánu 30 dní a v prípade ďalšieho stanoviska v poradí je táto lehota skrátená na 21 dní (čl. 4, druhý oddiel IX. časť rozkazu riaditeľa ÚHCP P PZ č. 13/2019). Obdobne je možné upraviť na úrovni zákona alebo podzákonným predpisom lehotu na doručenie stanoviska zo strany ostatných štátnych orgánov, ktorých stanoviská sú relevantné pre rozhodnutie vo veci žiadosti o udelenie štátneho občianstva SR (ak už nie sú upravené). Aktuálna právna úprava, kedy sa preruší plynutie už			
--	--	--	--

	aj tak neprimerane dlhej lehoty na vydanie rozhodnutia o žiadosti o udelenie štátneho občianstva SR na čas vyžiadania a doručenia potrebného stanoviska, je preto v rozpore so zásadou rýchlosti konania (§ 3 ods. 4 Správneho poriadku: „Správne orgány sú povinné svedomite a zodpovedne sa zaoberať každou vecou, ktorá je predmetom konania, vybaviť ju včas a bez zbytočných prieťahov a použiť najvhodnejšie prostriedky, ktoré vedú k správne mu vybaveniu veci.”), nakoľko umožňuje predĺžiť celkovú dĺžku konania bez akéhokoľvek časového obmedzenia za predpokladu, že si bude správny orgán opakovane vyžadovať rôzne stanoviská od iných štátnych orgánov (v zákone nie je obmedzený počet stanovísk, ktoré si môže správny orgán v priebehu konania vyžiadať). Odstránenie prerušenia plynutia 24-mesačnej lehoty na rozhodnutie preto môže pomôcť, okrem iného, navyše aj hospodárnosti a efektívnosti konania správneho orgánu, ktorý bude pri vyžadovaní jednotlivých stanovísk viazaný lehotou 24 mesiacov. Z našej doterajšej praxe máme skúsenosť, že správny orgán si opakovane (častokrát bez opodstatnenia) vyžadoval tie isté stanoviská od jednotlivých orgánov, čo predlžovalo celkovú dĺžku konania (takmer 5 rokov trvalo konanie). Takáto doba je neprimeraná zložitosti a povahe veci, akou je žiadosť o udelenie štátneho občianstva. Navyše opakované prerušovanie 24-mesačnej lehoty konania, o ktorom nie je účastník konania nijakým spôsobom zo strany správneho orgánu upovedomený, má za následok neistotu na strane účastníka konania, ktorý nevie, koľko v skutočnosti zostáva času správne mu orgánu zo zákonom stanovenej lehoty na rozhodnutie (opakované prerušovanie 24-mesačnej lehoty pri jednotlivých stanoviskách je neprehľadné a netransparentné). Z týchto dôvodov preto navrhujeme odstrániť druhú vetu aktuálneho znenia ustanovenia § 8a ods. 7.			
HRL	K čl.I. bodu 13, k § 8 ods. 4 navrhovaná prvá veta Navrhujeme nasledovné doplnenie navrhovanej prvej vety ustanovenia: V § 8 ods. 4 prvá veta znie: „Žiadateľ, ktorý podáva samostatnú žiadosť, pri podaní žiadosti o udelenie štátneho občianstva Slovenskej republiky vlastnoručne vyplní aj dotazník žiadateľa o udelenie štátneho občianstva Slovenskej republiky (ďalej len „dotazník žiadateľa“), ktorého vzor je uvedený v prílohe	Z	A	

	č. 1.; to neplatí ak ide o žiadateľa podľa § 7 ods. 2 písm. h) a e) nad 60 rokov, alebo ktorý nevie čítať a písať, alebo o žiadateľa, ktorý nemôže dotazník vlastnoručne vyplniť zo zdravotných dôvodov“. Odôvodnenie: Zastávame názor, že požiadavka vlastnoručného vyplnenia dotazníka by sa nemala aplikovať prípadoch, kedy konkrétny žiadateľ o štátne občianstvo z objektívnych dôvodov nie je schopný dotazník vyplniť, konkrétne z dôvodu zdravotných, napr. nevidiaci alebo z dôvodu, že nevie čítať a písať. Zhodne s odôvodnením pripomienky k bodu 6, navrhujeme, aby nemuseli vlastnoručne vyplniť dotazník azylanti a osoby bez štátnej príslušnosti nad 60 rokov veku.			
HRL	K čl.I k bodu 15, k navrhovanému doplneniu § 8 ods. 9 Navrhujeme nasledovné znenie bodu 15: V § 8 ods. 9 sa za slová „Policajného zboru“ vkladajú slová „a od obce pobytu žiadateľa“, za slovo „pošle“ sa vkladá slovo „bezodkladne“, a za slovo „ministerstvu“ sa vkladá čiarka a slová „najneskôr do dvoch mesiacov od podania žiadosti“. Odôvodnenie: Vzhľadom k tomu, že § 8a ods. 7 počíta lehotu 24 mesiacov na rozhodnutie ministerstva o žiadosti o udelenie štátneho občianstva SR až odo dňa doručenia žiadosti ministerstvu, a nie odo dňa podania žiadosti na príslušnom okresnom úrade, je potrebné stanoviť v zákone aj lehotu pre okresné úrady, aby postupovali žiadosti na ministerstvo bez zbytočného odkladu. V praxi sa rýchlosť postúpenia žiadostí líši, od niekoľko málo týždňov až po niekoľko mesiacov. Absencia stanovenej lehoty pre príslušné úrady, ktorá by poverených zamestnancov nútila konať promptne a efektívne, spôsobuje neodôvodnené prieťahy v konaní. Zastávame názor, že lehota 2 mesiace by mala byť postačujúca pre vykonanie jazykovej skúšky a vyžiadanie stanovísk z cudzineckej polície a od obce pobytu žiadateľa. Vo všeobecnosti platí, že cudzinecká polícia vydáva stanoviská na účely konania o udelenie štátneho občianstva pomerne rýchlo (prvé stanovisko do 30 dní, ďalšie v poradí do 21 dní - čl. 4, druhý oddiel IX. časť rozkazu riaditeľa ÚHCP P PZ č. 13/2019). Rovnako vie okresný úrad stanoviť obci lehotu pre zaslanie stanoviska. V súvislosti so zavádzaním úloh pre obce podľa tohto zákona, by sme chceli upozorniť na to, že daný mechanizmus by bolo pred predstavením v MPK vhodné prediskutovať s Úniou miest a Združením obcí a miest Slovenska.	Z	N	Netrvá na pripomienke, rozpor odstránený.

HRL	K čl.I k bodu 17, k navrhovanému doplneniu § 8a ods. 1 Navrhujeme nasledovné znenie bodu 17: V § 8a ods. 1 sa na konci pripájajú tieto vety: „Ministerstvo určí lehotu na predloženie týchto dokladov a žiadateľa poučí o následkoch ich nepredloženia. Ak žiadateľ nepredloží doklady v určenej lehote, ministerstvo konanie zastaví. To neplatí v prípade, ak žiadateľ nemohol z objektívnych dôvodov vyžiadané doklady predložiť a rozhodnúť vo veci je možné aj bez nich.“ Odôvodnenie: Z navrhovaného znenia bodu 17 navrhujeme odstrániť vetu týkajúcu sa prerušenia konania počas plynutia lehoty na doloženie vyžadovaných dokladov. Prerušenie konania v tomto prípade považujeme za neopodstatnené, nakoľko správny orgán má k dispozícii už aj tak veľmi dlhú lehotu na vydanie rozhodnutia (24 mesiacov), ktorá sa navyše predlžuje o čas čakania na stanoviská od iných štátnych orgánov v zmysle ust. § 8a ods. 7 predmetného zákona. Ďalšie predĺženie konania za situácie, kedy žiadateľ je už pri podaní žiadosti o štátne občianstvo povinný predložiť rozsiahlu masu dokladov, preto nie je v súlade so zásadou rýchlosti konania (vybavenie veci včas a bez zbytočných prieťahov - § 3 ods. 4 Správneho poriadku). V tejto súvislosti taktiež navrhujeme, aby správny orgán nemohol pristúpiť k zastaveniu konania v prípade, kedy žiadateľ nemôže z objektívnych dôvodov predložiť dodatočne vyžiadané doklady. Ustanovenie § 8a ods. 1 upravuje možnosť správneho orgánu vyžiadať od žiadateľa, aby predložil dodatočné doklady k dokladom už predloženým pri podaní žiadosti o štátne občianstvo v zmysle ustanovení § 8 predmetného zákona. Nakoľko všetky pre vydanie rozhodnutia relevantné doklady žiadateľ predkladá už pri podaní žiadosti o štátne občianstvo a doklady v zmysle § 8a ods. 1 možno zväčša považovať len za komplementárne doklady, bez ktorých je možné rozhodnúť v merite veci, považujeme dôsledok v podobe zastavenia konania vo vzťahu k nepredloženiu doplňujúcich dokladov za neprimerane prísny, navyše ak ich žiadateľ nemôže predložiť z objektívnych dôvodov. Na základe týchto skutočností preto navrhujeme vloženie výnimky z negatívneho dôsledku v podobe zastavenia konania za situácie, ak vyžiadané doklady žiadateľ nemôže predložiť z objektívnych dôvodov a zároveň je možné rozhodnúť v merite veci aj bez nich.	Z	N	Netrvá na pripomienke, rozpor odstránený.
-----	--	---	---	---

HRL	K čl.I k bodu 10, k navrhovanému § 7 ods. 7 Navrhujeme nasledovné znenie ustanovenia §7 ods7: (7) Bez splnenia podmienok podľa odseku 1 písm. a) a h) možno udeliť štátne občianstvo Slovenskej republiky žiadateľovi, ktorý stratil štátne občianstvo Slovenskej republiky nadobudnutím cudzieho štátneho občianstva od 17. júla 2010 do 31. januára 2021, v ktorom mal v čase nadobudnutia cudzieho štátneho občianstva povolený, registrovaný alebo inak evidovaný pobyt a predložil doklady preukazujúce tieto skutočnosti. Odôvodnenie: Pripájame sa k hromadnej pripomienke k tomuto bodu novely zákona. Nestotožňujeme sa s navrhovanou právnou úpravou, považujeme ju za neprimeranú. Jasne prejavovým úmyslom zákonodarcu pri tejto novele zákona o štátnom občianstve je napraviť negatívny vplyv aktuálnej právnej úpravy, podľa ktorej slovenský štátny občan stratí slovenské štátne občianstvo, ak nadobudne občianstvo inej krajiny. V novele zákonodarcu upravuje možnosť (znovu)nadobudnutia slovenského štátneho občianstva pre tých bývalých slovenských štátnych občanov, ktorí mali pred nadobudnutím štátneho občianstva povolený pobyt najmenej 3 roky v krajine, ktorej štátne občianstvo nadobudli. Nesúhlasíme s ustanovením podmienky 3 rokov pobytu, považujeme ju za neprimeranú a neodôvodnenú. Z nášho pohľadu by tak dopadala aktuálna práva úprava rovnako nepriaznivo na všetkých bývalých občanov SR, ktorí nadobudli občianstvo inej krajiny a stratili tak slovenské štátne občianstvo a nevidíme dôvod, prečo by mali mať prístup k znovuzískaniu slovenského štátneho občianstva len tí, ktorí mali v danej krajine 3 – ročný pobyt. Žiadame preto právnú úpravu, ktorá zabezpečí rovnosť pred zákonom, t.j. na znovunadobudnutie slovenského štátneho občianstva budú mať nárok všetci tí, ktorí oň pre aktuálnu právnú úpravu prišli, bez podmienky dĺžky pobytu v krajine ich nového štátneho občianstva.	Z	N	Stanovenie doby pobytu na území iného štátu tri roky je vo všeobecnosti minimálna doba aj u iných štátov. V súvislostiach s Programovým vyhlásením vlády SR. Rozpor trvá.
HRL	K čl.I k bodu 12, k navrhovanému § 8 ods. 3 písm. b) Navrhujeme nech ustanovenie § 8 ods. 3 písm. b) znelo: „b) platný doklad totožnosti obsahujúci skutočnú podobu tváre žiadateľa v čelnom pohľade; v prípade osoby bez štátnej príslušnosti s tolerovaným pobytom postačuje aj písomné potvrdenie o udelení tolerovaného pobytu.“ Odôvodnenie: Doterajšie	Z	A	

	ust. § 8 ods. 3 písm. b) v znení: „doklad totožnosti,“ považujeme za dostačujúce pre potreby rozhodovacej praxe správneho orgánu. Doplnenie požiadavky občianskeho odevu, či absencie prikrývky hlavy považujeme za neprijateľné, diskriminačné a v praxi nevykonateľné. Je tomu tak z dôvodu, že nie je v kompetencii, ani moci Slovenskej republiky určovať náležitosti dokladov totožnosti vydaných inými štátmi sveta. Navrhované znenie ustanovenia nikde bližšie nešpecifikuje, čo sa myslí pod pojmom občiansky odev. Predstava občianskeho odevu sa môže v jednotlivých krajinách sveta líšiť aj s ohľadom na kultúrne tradície tej ktorej krajiny, na základe čoho je požiadavka univerzálneho občianskeho odevu excesívna. Navyše veľa dobových dokladov totožnosti, vrátane cestovných pasov neobsahuje na fotografii vyobrazenie odevu držiteľa dokladu totožnosti, ale len podobu jeho tváre (napr. aj cestovný pas SR). Požiadavku, aby držiteľ dokladu totožnosti bol vyobrazený na fotografii bez prikrývky hlavy, považujeme za protiústavnú (čl. 24 ods. 1 a 2 Ústavy SR) neprijateľnú a diskriminačnú voči osobám, ktoré na základe svojho náboženského presvedčenia prikrývku hlavy považujú za neoddeliteľnú súčasť svojho každodenného odievania vo verejnom živote (osoby moslimského, židovského vierovyznania, sikhovia a iní). Nie je legitímne a ani opodstatnené vyžadovať, aby za účelom konania o žiadosti o udelenie štátneho občianstva SR títo v rozpore so svojím náboženským presvedčením predložili doklad totožnosti, ktorý by ich zobrazoval bez pokrývky hlavy. Požiadavku dokladu totožnosti obsahujúceho skutočnú podobu tváre žiadateľa preto považujeme za dostačujúcu pre potrebu overenia totožnosti žiadateľa. Taktiež je potrebné poznamenať, že navrhované znenie síce obsahuje dodatok „ak osobitný predpis neustanovuje inak“, avšak bez bližšieho uvedenia o aký konkrétny osobitný predpis by malo ísť, čo v danom prípade nespĺňa požiadavku určitosti právnej normy. Navyše, toto ustanovenie žiadnym spôsobom nereflektuje osoby bez štátnej príslušnosti, ktoré sa na území Slovenskej republiky oprávnené a dlhodobo zdržiavajú na základe povolenia na tolerovaný pobyt a nemajú platný doklad totožnosti. Naopak takéto osoby majú znemožnený prístup k získaniu štátneho občianstva SR, keďže Slovenská republika vydáva cestovný doklad (doklad totožnosti) len tým osobám bez štátnej príslušnosti, ktoré majú udelený trvalý pobyt. Osobám			
--	--	--	--	--

	s tolerovaným pobytom sa nevydáva ani doklad o pobyte ako v prípade iných typov pobytov, ale len písomné potvrdenie o udelení tolerovaného pobytu, ktoré nie je dokladom totožnosti. Takáto právna úprava, ktorá znemožňuje nadobudnutie štátnej príslušnosti pre osoby bez štátnej príslušnosti, je v rozpore so záväzkami Slovenskej republiky vyplývajúcimi z čl. 32 Dohovoru o právnom postavení osôb bez štátnej príslušnosti, v ktorom sa uvádza: „Zmluvné štáty majú uľahčovať, nakoľko je to len možné, asimiláciu a udelenie štátneho občianstva osobám bez štátnej príslušnosti.” V záujme zabezpečenia súladu národnej právnej úpravy s Dohovorom o právnom postavení osôb bez štátnej príslušnosti je preto žiaduce, aby sa na osoby bez štátnej príslušnosti, ktoré si z objektívnych dôvodov nevedia zabezpečiť doklad totožnosti, uplatňovala v zákone ukotvená výnimka.			
HRL	K čl.I k bodu 19, k navrhovanému doplneniu § 8a ods. 14 Navrhujeme odstrániť tento bod z predkladaného návrhu novely. Odôvodnenie: Ustanovenie § 8a ods. 14 zakotvuje, v ktorých prípadoch zastavenia konania nie je možné podať rozklad. Keďže v bode 17 sa navrhuje, že nepredloženie požadovaných dokladov je tiež dôvod na zastavenie konania, tak v bode 19 sa navrhuje vložiť do § 8a ods. 14 aj ods. 1, tak, aby žiadateľ nemal možnosť podať rozklad v prípade zastavenia konania pre nedoloženie vyžiadaných dokladov. S týmto však nemožno súhlasiť, a teda navrhujeme, aby bolo umožnené žiadateľovi v prípade, ak správny orgán zastaví konanie z dôvodu nepredloženia dodatočných dokladov vyžiadaných v zmysle ust. § 8a ods. 1, podať rozklad. Uvedené navrhujeme z dôvodu, že preskúmanie toho, či boli splnené dôvody na zastavenie konania, t.j. či požadované doklady skutočne boli nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci, alebo či bolo zohľadnené, prečo žiadateľ tieto doklady nevedel, či nemohol predložiť v stanovenej lehote, a pod. je efektívne a rýchle práve v odvolacom správnom konaní, ktoré na rozdiel od súdneho konania môže tento spor vyriešiť účinne a rýchlo. Vzhľadom k tomu, že súdne konania trvajú veľmi dlho, aj niekoľko rokov, a súdy sú neprimerane zaťažené, nie je efektívne, hospodárne ani spravodlivé požadovať od žiadateľa, aby sa v prípade zastavenia konania z dôvodu nepredloženia dokladov požadovaných nad rámec dokladov stanovených v	Z	A	

	zákone, musel kvôli preskúmaniu takéhoto rozhodnutia obrátiť na súd a platiť súdny poplatok za podanie žaloby a navyše si zabezpečiť zastúpenie advokátom, ktoré Správny súdny poriadok v takýchto prípadoch vyžaduje. Ďalej poukazujeme na to, že SR je zmluvnou stranou Európskeho dohovoru o občianstve (ozn. MZV SR č. 418/2000 Z. z.), ktorý v čl. 12 stanovuje: „Každý zmluvný štát zabezpečí, aby rozhodnutia týkajúce sa nadobudnutia, zachovania, straty, opätovného nadobudnutia alebo osvedčenia jeho občianstva boli preskúmateľné v správnom alebo v súdnom konaní v súlade s jeho vnútroštátnou právnou normou.“			
HRL	K čl.I. k bodu 6, k navrhovanému novému zneniu § 7 ods. 1 písm. h) Navrhujeme rozšíriť okruh žiadateľov, ktorí nemusia preukázať ovládanie slovenského jazyka slovom a písmom, a teda navrhujeme nasledovné znenie bodu 6: V § 7 ods. 1 písm. h) sa slová „podľa § 7 ods. 2 písm. b) a i)“ nahrádzajú slovami „podľa odseku 2 písm. b), i) a j)“ a na konci sa pripájajú tieto slová: „pre žiadateľa, ktorý je alebo bol štátnym občanom Českej republiky, pre žiadateľa, ktorý má vydané platné osvedčenie preukazujúce postavenie Slováka žijúceho v zahraničí, a pre žiadateľa podľa § 7 ods. 2 písm. e) a h) nad 60 rokov veku; u žiadateľa podľa § 7 ods. 2 písm. e) a h), ktorý nevie čítať a písať, postačuje preukázanie ovládania slovenského jazyka slovom.“ Odôvodnenie: Navrhujeme rozšíriť výnimku z preukázania ovládania slovenského jazyka aj na azylantov a osoby bez štátnej príslušnosti, ktoré majú vek nad 60 rokov, a to z dôvodu, že pre staršie osoby je naučenie sa nového jazyka veľký problém. Utečenci väčšinou prichádzajú z krajín, ktoré sú jazykovo veľmi odlišné, keď sa k tomu ešte pridá vysoký vek, preukázanie ovládania slovenského jazyka pre nich môže predstavovať zásadnú prekážku pre udelenie štátneho občianstva. Starší ľudia väčšinou do SR neprichádzajú sami, ale v sprievode rodiny, ktorá sa skladá aj z mladších členov, ktorí so znalosťou jazyka problém nemajú. Je neprimerané, aby napr. celej rodine bolo občianstvo udelené a staršej osobe nie, len pre nedostatočnú znalosť jazyka. Pokiaľ ide o osoby bez štátnej príslušnosti, SR sa prístupom k Dohovoru na redukcii počtu osôb bez občianstva pridala k medzinárodným snahám o zníženie počtu osôb, ktorých žiaden štát nepovažuje za svojich	Z	A	

	štátnych príslušníkov, preto by mala takýmto osobám uľahčiť prístup k štátnemu občianstvu, ak majú pobyt na území SR v zákonom požadovanej dĺžke. Preto aj u apolitov nad 60 rokov navrhujeme upustiť od požiadavky preukázania dostatočnej znalosti slovenského jazyka. Napokon, treba myslieť aj na to, že utečenci či apoliti môžu prichádzať z krajín rozvrátených vojnou, kde nemali možnosť naučiť sa čítať a písať. Momentálne prichádzajú do SR napr. negramotní alebo pologramotní utečenci z Afganistanu. Pre takýchto ľudí naučiť sa písať až po príchode do SR v už dospelom veku, kedy nemôžu chodiť do školy, pretože si musia zarábať na živobytie (manuálnou prácou, často pracujú aj 12 až 14 hodín denne), je takmer nemožné, resp. väčšina z nich sa naučí len úplné základy. Preto u azylantov a apolitov bez občianstva navrhujeme odpustenie od potreby preukázania ovládania slovenského jazyka písmom.			
HRL	K čl.I k bodu 10, k navrhovanému § 7 ods. 8 Navrhujeme ustanovenie §7 ods.8 z návrhu novely zákona vypustiť. Odôvodnenie: Navrhujeme úplne odstrániť navrhované ustanovenie z predkladanej novely zákona o štátnom občianstve SR. Zavádza nový odlišný režim pobytu cudzincov (nepretržité fyzické zdržiavanie sa) a neodôvodnene sa odkláňa od súčasného režimu (nepretržitý trvalý pobyt). Pojem nepretržité fyzické zdržiavanie sa je už vo svojom znení protiústavný pojem (rozpor s čl.16 Ústavy SR), preto trváme na jeho úplnom odstránení z novely a na zachovaní súčasnej právnej úpravy vyplývajúcej zo zákona o pobyte cudzincov. Navrhované ustanovenie ide výrazne nad rámec doteraz požadovanej podmienky nepretržitého pobytu 8 rokov, resp. menej v prípadoch podľa § 7 ods. 2, pred podaním žiadosti o udelenie štátneho občianstva, čím zákonodarca neprimerane sprísňuje podmienky pre získanie štátneho občianstva. Konanie o udelenie štátneho občianstva podľa zákona trvá 24 mesiacov, pričom však počas čakania na stanoviská príslušných orgánov táto lehota neplynie, teda často sa stáva, že konanie trvá oveľa dlhšie. Mali sme prípad, kedy konanie, bez zavinenia účastníčky konania, trvalo až 5 rokov. Navrhované ustanovenie teda požaduje od účastníkov nepretržité zdržiavanie sa v SR 10 a viac rokov. Zákon doteraz operoval iba s pojmom	Z	A	

	„nepretržitý pobyt“. Navrhované ustanovenie zavádza nový pojem „nepretržité fyzické zdržiavanie sa“, ktorý však nedefinuje. Zákonodarca istotne uzná, že človek sa udelením pobytu nestáva automaticky väzňom v danej krajine, v ktorej má pobyt udelený, a že život prináša rôzne situácie, pre ktoré je potrebná aj občasná fyzická neprítomnosť v mieste/štáte povoleného pobytu. Žiadateľmi o štátne občianstvo sú aj osoby, ktoré boli v minulosti študentmi, ktorí počas štúdia v SR v rámci pobytu (ktorý sa im započítava do stanovenej doby na dlhodobý pobyt), mohli absolvovať výmenný pobyt v inej krajine EÚ (Erasmus), alebo v tretej krajine, mohli byť zamestnancami, od ktorých zamestnávateľ vyžadoval krátkodobejšiu alebo dlhodobejšiu prácu v zahraničnej pobočke, alebo si ich zamestnanie či podnikanie vyžadovalo časté cesty do zahraničia. Takisto je bežné, že ľudia v zahraničí dovolenkujú, prípadne chodia navštevovať svojich príbuzných či priateľov do iných krajín. Z predloženej novely ani z dôvodovej správy nie je zrejmé, či sa takéto obdobia fyzickej neprítomnosti budú považovať za nesplnenie podmienky „nepretržitej fyzickej prítomnosti“ na území SR, resp. čo mal vlastne zákonodarca presne pod týmto slovným spojením na mysli. Túto požiadavku považujeme navyše za rozpornú so zákonom o pobyte cudzincov, keďže ani tento nepožaduje od cudzincov nepretržité fyzické zdržiavanie sa na území Slovenskej republiky, naopak cudzincom umožňuje zdržiavať sa aj mimo územia SR. V priebehu roka po dobu nepresahujúcu 180 dní v roku, tak aby bola naplnená požiadavka nepretržitého pobytu, ktorý je definovaný v ust. § 2 ods. 1 písm. k) tohto zákona. Ak sa cudzinec zdržiava nad rámec tejto povolenej lehoty mimo územia SR (a teda na území SR v skutočnosti pobyt nevykonáva), zákon o pobyte cudzincov umožňuje cudzineckej polícii, aby mu udelený pobyt v SR zrušila a logicky teda takýto cudzinec nemá možnosť získať štátne občianstvo SR. Vzhľadom na uvedené máme za to, že navrhovaná právna úprava je nepotrebná a jej prijatím by došlo k ustanoveniu neprimeranej a nesplniteľnej zákonnej podmienky, ktorej výklad nie je dostatočne určitý. Preto navrhujeme vypustenie tejto časti novely. Ak by uvedené ustanovenie bolo skutočne uzákonené, je nevyhnutné, z hľadiska jednoznačnosti jeho výkladu, zrozumiteľnosti pre žiadateľov o udelenie štátneho občianstva a ich právnej istoty, aby uvedený pojem bol riadne			
--	--	--	--	--

	zadefinovaný, a to tak, že umožní účastníkom konania vykonávať právo pohybu a cestovať, napr. na účel dovolenky, návštevy rodiny, krátkodobého štúdia či zamestnania, podnikania, výskumu a vývoja, umeleckej, športovej činnosti a pod. Nie je možné od účastníkov požadovať, aby 10 a viac rokov neopustili územie SR. Zdôrazňujeme, že navrhované ustanovenie neprimerane zasahuje nielen do práva na pohyb účastníkov konania, ale aj ich rodinných príslušníkov, napr. manžela/ manželky, ktorý/á je občanom/ občiankou SR, príp. ich detí.			
HRL	K čl.I k bodu 10, k navrhovanému § 7 ods. 9 Navrhujeme ustanovenie §7 ods.9 z návrhu novely zákona vypustiť, resp. ponechať iba prvú vetu: (9) Na udelenie štátneho občianstva Slovenskej republiky nie je právny nárok. Odôvodnenie: Navrhované ustanovenie je v rozpore s princípom právnej istoty a teda s čl. 1 ods. 1 Ústavy SR. Zákonodarca nemôže v právnej norme upraviť dôvody neudelenia štátneho občianstva demonštratívne (v tomto prípade slovom „najmä“) a ponechať tak účastníkov konania v neistote o tom, aké ďalšie konkrétne dôvody môžu byť dôvodom pre neudelenie štátneho občianstva. Požadujeme, aby právna norma presne, jasne, zrozumiteľne a vyčerpávajúco určila dôvody neudelenia štátneho občianstva. Dôvody, ktoré zákonodarca v tejto časti príkladmo vymenúva („nedostatočná integrácia do spoločnosti“ a „nedostatočný prínos žiadateľa pre Slovenskú republiku“, „záťaž pre sociálny systém“...) považujeme za vágne a poskytujúce správnym orgánom širokú mieru voľnej úvahy, ktorá bude prostriedkom pre neprimeraný a excesívny výklad, čo zvyšuje právnu neistotu žiadateľov o štátne občianstvo v tom, či vôbec ich život naplní subjektívne predstavy a očakávania (poverenej pracovníčky/pracovníka) správneho orgánu vo vzťahu k žiadateľovej integrácii do spoločnosti, prínosu pre SR, verejného záujmu SR, a pod. Zároveň takto formulovaná právna úprava vytvára široký priestor pre korupciu, čo je v priamom rozpore s protikorupčnými záväzkami vlády. Právna istota v tak závažnej veci, na ktorú sa musí cudzinec pripravovať dlhé roky, aby mohol splniť podmienky, je aj v záujme spoločnosti. Ak štát jasne definuje podmienky pre získanie štátneho občianstva, vysiela tým jasný	Z	A	

	motivačný signál cudzincom, že ak chcú získať štátne občianstvo, aby sa v súlade s jeho očakávaniami správali. Ak však štát ostáva vo svojich očakávaniach vágny a nejasný, a vnáša do pravidiel veľkú dávku neistoty, znižuje to efekt pozitívneho pôsobenia takejto právnej úpravy na želateľné správanie usadených cudzích štátnych príslušníkov. Napríklad pri neudelení občianstva pre „nedostatočnú integráciu do spoločnosti“ a „nedostatočný prínos“ nie je vôbec zrejmé, aké konkrétne kritériá sa viažu na posúdenie týchto dvoch podmienok, t.j. žiadateľom o štátne občianstvo nemôže byť jasné, čo vlastne majú splniť, aby boli „dostatočne integrovaní“ resp. „dostatočne prínosní.“ Zároveň, ak takéto kritériá nejestvujú, aj tí, čo sa budú k týmto otázkam vyjadrovať v konaní o udelenie štátneho občianstva, napr. obec, ktorej sa takáto úloha ukladá, nebudú mať jednotné kritériá, alebo aspoň zásady, z ktorých majú vychádzať. Poukazujeme na to, že v konaní o štátne občianstvo sa už zisťuje ovládanie slovenského jazyka slovom a písmom, ako aj preukázanie znalostí o Slovensku, ktoré je súčasťou zisťovania ovládania slovenského jazyka („v ktorom sa kladú žiadateľovi otázky týkajúce sa jeho osoby a jemu blízkych osôb a otázky všeobecného charakteru, najmä z histórie, geografie a spoločensko-politického vývoja Slovenskej republiky,“). Žiadateľovi, ktorý test nezvládne, nebude udelené štátne občianstvo. Z našej právnej praxe taktiež vieme, že pokiaľ ide o prínos pre SR pre správny orgán je relevantný ba priam kľúčový ekonomický prínos pre SR. Zastupovali sme dokonca prípad, kedy žiadateľovi o štátne občianstvo SR s poskytnutou medzinárodnou ochranou v SR, bez štátnej príslušnosti, ktorý bol riadne zamestnaný, bola zamietnutá jeho žiadosť o udelenie občianstva SR z dôvodu, že jeho príjem bol minimálny, teda platil malé dane, a údajne nepredstavoval ekonomický prínos pre SR. Prínos človeka nemožno obmedzovať na výšku daní, ktoré platí. Našťastie v odvolacom konaní sme uspeli, a občianstvo SR mu udelené napokon bolo. Nie je však žiadúce zaviesť nejednoznačnú právnu úpravu, ktorej aplikácia v praxi povedie k potrebe odvolacích a prípadných súdnych konaní. Ak zákonodarca zavádza takéto pojmy, musí ich nevyhnutne jednoznačne definovať, aby sa určili mantinely správnej úvahy zodpovedného orgánu, kritéria pre overenie splnenia podmienok a taktiež určenie, kto a s akou expertízou bude splnenie týchto kritérií posudzovať. Zákonodarca by			
--	--	--	--	--

	mal preto najskôr jasne stanoviť podmienky (napríklad integračný test), aby bolo jasné, čo od žiadateľov požaduje. Bez toho považujeme navrhovanú právnu úpravu za neobhájiteľnú a nekonkrétnu. Rovnaké výhrady vznášame aj k bodom, ktoré sa týkajú „verejného záujmu“ a „verejného poriadku“. Opäť ide o vágne pojmy, poskytujúce širokú mieru intepretácie, a vnášajúce prvky arbitrárnosti, svojvôle, a zvyšujúce právnu neistotu žiadateľa o štátne občianstvo. Pojmy v zákone o štátnom občianstve by mali byť definované, napr. po vzore zákona o pobyte cudzincov (ten definuje napr. pojem „ohrozenie verejného poriadku“), aby sa tým zmenšila miera subjektivity v ich právnej interpretácii. Ako uvádzame v pripomienkach nižšie, je potrebné upraviť aj postup, akým spôsobom budú žiadateľovi o štátne občianstvo sprístupnené skutočnosti, ktoré budú podkladom pre vydanie takéhoto rozhodnutia v prípade získania informácií podľa navrhovaného § 18a ods. 2 zákona (bod 46 novely) tak, aby bola právna úprava v súlade s judikatúrou Ústavného súdu SR. Aj „záťaž pre sociálny systém SR“ je vágna a nedostatočne jasná, poskytuje priesotr pre širokú diskreciu štátneho orgánu. Je potrebné zväžiť nevyhnutnosť takejto právnej úpravy z humanitného hľadiska. Iste, že nie je v záujme Slovenskej republiky udeľovať štátne občianstvo osobám, ktoré by chceli zneužívať sociálny systém SR. Avšak, v praxi sa často stretávame so situáciami odkázanosti (napríklad osamelý rodič alebo partner/manžel so zdravotným znevýhodnením slovenského štátneho občana a pod.), kedy je priamo z okolností prípadu zrejmé, že verejný záujem a hodnoty humanity a solidarity, ktoré slovenská spoločnosť uznáva, sú na strane takto znevýhodneného alebo odkázaného žiadateľa, resp. jeho príbuzného, ktorý sa o neho stará. Navrhovaná právna úprava by v takýchto prípadoch neprimerane zasahovala práve do týchto hodnôt, ktoré chceme ako spoločnosť aplikovať. Zároveň máme už v zákone o pobyte cudzincov nástroje, ktorými je možné vysporiadať sa s potenciálnymi žiadateľmi, ktorí by chceli zneužívať sociálny systém, alebo byť jeho bremenom. Preto sa prihovárame za to, aby bolo celé ustanovenie, aj tento dôvod, z návrhu novely zákona vypustený.			
HRL	K čl.I k bodu 20, k navrhovanému zneniu § 8b ods. 1 písm. a)	Z	A	

	Navrhujeme v §8b ods1 písm. a) vypustiť slová „alebo boli zamlčané“. Odôvodnenie: Máme za to, že táto podmienka je vážna a s ohľadom na existujúce ust. § 8b ods. 1 písm. c) nadbytočná. V citovanom § 8b ods. 1 písm. c) je už presne upravené: „listina bola vydaná bez znalosti skutočností, ktoré mohli mať na rozhodnutie podstatný vplyv, a žiadateľ tieto skutočnosti neoznámil, hoci bol povinný ich oznámiť“, pričom z navrhovaného znenia nie je zrejmé, aký rozdiel je medzi existujúcou právnou úpravou a „zamlčaním“. Zákonodarcom formulovaný dôvod „zamlčania“ sa nám javí ako vážny a nadbytočný a v praxi nevykonateľný.			
HRL	K čl.I k bodu 41, k navrhovanému zneniu § 15 ods. 1 Navrhujeme z predkladaného návrhu novely v danom bode vypustiť navrhnuté znenie §15 ods.1. Odôvodnenie: Nakoľko k bodu 42 navrhujeme úplné odstránenie navrhovaného ods. 4, v spojitosti s tým navrhujeme aj odstránenie bodu 41 z predkladaného návrhu novely. Vylúčenie aplikácie Správneho poriadku pri vydaní rozhodnutia o tom, že zastúpenie nie je účelné a je potrebná fyzická účasť žiadateľa na konaní, považujeme za neprimeraný a neopodstatnený zásah do procesných práv účastníka konania. Takáto právna úprava môže viesť k svojvoľnému vylučovaniu zástupcu účastníka konania zo strany správneho orgánu, a k neodôvodnenému pozbavovaniu práva účastníka konania na odborné poradenstvo a slobodný výber jeho poskytovateľa.	Z	N	Na rozporovom konaní bolo dohodnuté iné riešenie. Doplnené bolo zastupovanie advokátom a mimovládnu organizáciou, ktorá poskytuje právne služby. Rozpor bol odstránený.
HRL	K čl.I. k bodu 42, k navrhovanému zneniu § 15 ods. 4 Navrhujeme z predkladaného návrhu novely v danom bode vypustiť navrhnuté znenie §15 ods.4. Odôvodnenie: Zastúpenie na základe plnomocenstva je bežný procesný inštitút v správnom práve, kedy splnomocnenec koná v mene splnomocniteľa. Zastúpenie nevylučuje, aby sa účastník konania dostavil na správny orgán a zúčastnil sa určitého úkonu (napríklad podanie žiadosti o udelenie štátneho občianstva). Zastúpenie sa bežne deje pri úkonoch s nevyhnutnou osobnou účasťou zastúpeného. Právo dať sa zastúpiť a byť zastupovaný je jedným zo základných procesných práv účastníka správneho konania. Pre správne právo je charakteristická nerovnosť subjektov, pričom jeden zo subjektov (správny orgán) má silnejšie postavenie. Práve inštitút zastúpenia často napomáha vyrovnávať nerovnosť subjektov,	Z	A	

kedy sa zástupca na základe plnomocenstva nielen zúčastňuje na jednotlivých úkonoch, ale aj poskytuje rady a pomoc zastúpenému účastníkovi konania, či háji jeho práva a oprávnené záujmy pred správnym orgánom. Existencia zastúpenia vo všeobecnosti napomáha ku skvalitňovaniu priebehu správneho konania. Sme preto toho názoru, že navrhovanou novelou sa neodôvodnene zasahuje do základného procesného práva žiadateľa ako účastníka správneho konania a tým sa oslabuje jeho už aj tak nerovné postavenie voči správne mu orgánu. Navyše navrhovaná novela úplne vylučuje možnosť zastúpenia kýmkoľvek iným ako fyzickou osobou, teda vylučuje aj zastúpenie napr. aj advokátskymi kanceláriami, ktoré vykonávajú svoju činnosť ako obchodné spoločnosti. Zastúpenie advokátom je štandardným právom v akoľvek konaní, pričom advokáti vykonávajú svoju činnosť ako fyzické osoby alebo prostredníctvom obchodných spoločností, ktoré by boli touto právnou úpravou bezdôvodne úplne vylúčené. Ak aj advokát poskytuje právne služby ako fyzická osoba, právne normy ho pomenúvajú jednoznačne „advokát“, nie „fyzická osoba“. Navrhovanú právnú úpravu považujeme za neprípustnú a neodôvodnený zásah do poskytovania právnych služieb v SR a taktiež za porušenie čl. 47 ods. 2 Ústavy SR, z ktorého vyplýva právo každého na právnú pomoc v konaní pred súdmi, ako aj inými štátnymi orgánmi alebo orgánmi verejnej správy. Vymenovanie úkonov v zákone, u ktorých nie je prípustné zastúpenie, považujeme za úplne zbytočné nakoľko už zo samotného znenia jednotlivých ustanovení zákona o štátnom občianstve vyplýva, že sa na nich vyžaduje osobná účasť žiadateľa (§ 8 ods. 1 – „Žiadosť o udelenie štátneho občianstva Slovenskej republiky sa podáva osobne..“, § 9 ods. 4 - „Žiadosť o prepustenie zo štátneho zväzku Slovenskej republiky sa podáva osobne...“, § 8a ods. 10 – „Listinu o udelení štátneho občianstva Slovenskej republiky odovzdáva obvodný úrad v sídle kraja, diplomatická misia alebo konzulárny úrad Slovenskej republiky žiadateľovi po zložení sľubu štátneho občana Slovenskej republiky. Zloženie sľubu je podmienkou nadobudnutia štátneho občianstva Slovenskej republiky. Sľub neskladajú deti mladšie ako 14 rokov, osoby, ktorým to ich zdravotný stav neumožňuje, a osoby, ktoré sú pozbavené spôsobilosti na právne úkony.“ a § 9 ods. 11 – „Listinu o prepustení zo štátneho zväzku Slovenskej republiky odovzdáva...			
---	--	--	--

	žiadateľovi, ktorý ju osobne preberá.”). Pri ostatných úkonoch, kedy by správny orgán mohol vyžadovať osobnú účasť žiadateľa, je možné túto účasť zabezpečiť prostredníctvom inštitútu predvolania na daný úkon bez nutnosti zásahu do jeho práva na zastúpenie v správnom konaní. Takisto možnosť správneho orgánu rozhodnúť o vylúčení zastúpenia v konkrétnych prípadoch je neprípustná. Právo samostatne rozhodnúť o svojom osude, resp. o spôsobe, akým spravuje svoje záležitosti, vrátane právneho zastúpenia, je súčasťou právnej spôsobilosti každého človeka. Zákonodarca nemá právo robiť takéto rozhodnutie zaňho, osobitne nie v situácii, kedy bezdôvodne vylúči možnosť právneho zastúpenia kvalifikovanou osobou, resp. osobou, ktorú si žiadateľ sám podľa vlastného uváženia zvolí. Z týchto dôvodov preto navrhujeme bod 42 v časti týkajúcej sa navrhovaného ods. 4 úplne odstrániť.			
HRL	K čl.I k bodu 42, k navrhovanému zneniu § 15 ods. 6 Navrhujeme z predkladaného návrhu novely v danom bode vypustiť navrhnuté znenie §15 ods.6. Odôvodnenie Náprava nespravodlivých a/alebo nezákonných právoplatných rozhodnutí vydaných v správnom konaní sa dá realizovať prostredníctvom možnosti podania návrhu na obnovu konania alebo preskúmaním rozhodnutia mimo odvolacieho konania zo strany nadriadeného správneho orgánu, či už na základe vlastného alebo iného podnetu. Vo všeobecnosti je cieľom týchto mimoriadnych opravných prostriedkov umožniť nápravu právoplatných správnych rozhodnutí, ak existujú závažné skutočnosti, ktoré spochybňujú zákonnosť a spravodlivosť vydaných rozhodnutí. Správny poriadok v tomto smere upravuje striktné podmienky, ktoré musia byť splnené, pre uplatnenie niektorého z týchto mimoriadnych opravných prostriedkov, tzn. ich účinná aplikácia neprichádza do úvahy za každých okolností, ale len za „mimoriadnych“ okolností. Navrhované znenie novely neopodstatnene a bez riadneho odôvodnenia zužuje procesné oprávnenie účastníkov konania o udelenie štátneho občianstva. Nakoľko takéto zúženie práv žiadateľov v konaní o udelenie štátneho občianstva nie je odôvodnené žiadnym relevantným dôvodom, navrhujeme jeho odstránenie z predkladaného návrhu novely.	Z	A	

HRL	K čl.I k bodu 13, k § 8 ods. 7 zákona Navrhujeme, aby v §8 ods.7 sa doplnila nová druhá veta, ktorá by znela: „Overovanie ovládania slovenského jazyka vykonávajú odborne spôsobilé osoby v oblasti výučby slovenského jazyka.“ a na konci ustanovenia sa doplnila nová veta: „ Ministerstvo vyhláškou upraví podrobnosti skúšky ovládania slovenského jazyka, najmä určí štandardy pre overovanie ovládania slovenského jazyka v súlade so Spoločným európskym referenčným rámcom pre jazykové znalosti, vrátane možností ako túto úroveň preukázať alternatívnym spôsobom; zavedie jednotné celoslovenské osnovy a rozsahu skúšky pre overenie ovládania všeobecných znalostí o SR, zavedie a sprístupní štandardizované testy; vytvorí podmienky pre organizovanie prípravy a kurzov smerujúcich k zloženiu skúšky v rámci konania o udelenie štátneho občianstva.“ Odôvodnenie: Dovoľujeme si na tomto mieste poukázať na odporúčanie Verejnej ochrankyne práv: V Návrhoch odporúčaní verejného ochrancu práv Národnej rade SR predložených v správach za roky 2016–2019 VOP upozorňuje, že „právna úprava overovania ovládania slovenského jazyka podľa zákona o štátnom občianstve je v rozpore s princípmi dobrej správy definovanými v odporúčaní CM/ Rec (2007) Výboru ministrov členským štátom Rady Európy o dobrej verejnej správe.“ VOP preto „odporúča NRSR, aby v zákone o štátnom občianstve SR prijala právnu úpravu overovania ovládania slovenského jazyka v konaní o udelenie štátneho občianstva SR, ktorá bude obsahovať konkrétne požiadavky na odbornú spôsobilosť členov hodnotiacej komisie, čo zabezpečí, aby overovanie ovládania slovenského jazyka vykonávali výlučne odborne spôsobilé osoby“. Prikláňame sa k názoru VOP a navrhujeme, aby v § 8 ods. 7 bolo zakotvené, že overovanie ovládania slovenského jazyka vykonávajú odborne spôsobilé osoby. Taktiež zastávame názor, že by mali byť zavedené štandardy pre overovanie ovládania slovenského jazyka a všeobecných znalostí o SR. Preto navrhujeme, aby bola určená úroveň ovládania slovenského jazyka v súlade so Spoločným referenčným rámcom pre jazykové znalosti, vrátane možností ako túto úroveň preukázať iným spôsobom ako jej overovaním priamo v konaní o udelenie štátneho občianstva, napr. preukázanie osvedčením o vykonaní štátnej skúšky zo slovenského jazyka; prípravu a celoslovenské zjednotenie osnov a rozsahu	Z	N	Netrvá na pripomienke, rozpor odstránený.
-----	--	---	---	---

	skúšky v rámci konania o udelenie štátneho občianstva; zavedenie a sprístupnenie štandardizovaných testov v konaní o udelenie štátneho občianstva; organizovanie kurzov smerujúcich k zloženiu skúšky v rámci konania o udelenie štátneho občianstva. V kontexte uvedeného zastávame názor, že ustanovenia zákona o štátnom občianstve týkajúce sa overovania ovládania slovenského jazyka zakotvené v § 8 ods. 5 až 8 by sa mali prepracovať, navrhnutým spôsobom osobitne v kontexte zmeny celého mechanizmu overovania ovládania slovenského jazyka, so zapojením odborníkov na výučbu a overovanie ovládania jazyka. Vzhľadom na uvedené podporujeme zásadnú pripomienku Kancelárie verejného ochrancu práv k tomuto bodu, ako aj rovnakú pripomienku Splnomocnenca vlády Slovenskej republiky pre národnostné menšiny.			
HRL	K novele všeobecne Oceňujeme snahu zákonodarcu napraviť negatívne dopady aktuálnej právnej úpravy, podľa ktorej štátny občan SR stratí slovenské štátne občianstvo, ak nadobudne štátne občianstvo inej krajiny. Toto riešenie považujeme za primárny cieľ tejto novely. Túto nápravu jednoznačne podporujeme, aj keď sa prikláňame k tomu, aby sa odstránila podmienka 3 rokov pobytu v štáte nového občianstva, tak ako navrhuje hromadná pripomienka, ktorú podporujeme. Okrem toho však novela sprísňuje podmienky pre získavanie štátneho občianstva SR pre cudzincov. V časti zákona týkajúcej sa cudzincov zavádza mnohé zásadné zmeny v konaní o udelenie štátneho občianstva, ktoré závažným spôsobom zasahujú do práv účastníkov konania. K tejto časti podávame okrem pripomienok k jednotlivým ustanoveniam aj túto všeobecnú pripomienku. Podľa nášho názoru, ktorý vyplýva z 15-ročnej právnej praxe v tejto oblasti, novela v mnohých navrhovaných ustanoveniach narúša viaceré dôležité zásady správneho konania a princípy spravodlivého procesu, na ktorých treba bez výhrady trvať, dokonca zavádza protiústavné ustanovenie (navrhovaný § 15 ods. 5, v spojení s navrhovaným § 7 ods. 1 písm. j)). Namietame, že novela narúša princíp rovnosti zbraní účastníkov konania; princíp právnej istoty; obmedzuje aplikáciu Správneho poriadku; zhoršuje postavenie účastníkov konania a stavia ich do role pasívnych prijímateľov	Z	ČA	Stanovenie doby pobytu na území iného štátu tri roky je vo všeobecnosti minimálna doba aj u iných štátov. V súvislostiach s Programovým vyhlásením vlády SR. Rozpor trvá.

	rozhodnutia správneho orgánu; umožňuje neprípustnú svojvôľu rozhodovania správneho orgánu; neprimerane obmedzuje možnosti využitia opravných prostriedkov v správnom konaní; výrazným spôsobom zasahuje do práva účastníka konania na právne zastúpenie, kedy dokonca vylučuje zastúpenie právnickou osobou (napr. advokátskou kanceláriou), čo je neprípustné. Narúša právo na spravodlivý proces a nerešpektuje právny názor súdov Slovenskej republiky, vrátane Ústavného súdu SR a Najvyššieho súdu SR. Dôvodová správa k predkladaným zmenám je povrchná. Vzhľadom na zásadné a rozporné zmeny, ktoré novela prináša, by sme očakávali riadne hĺbkové odôvodnenie potreby týchto zmien, nielen strohé odvolanie sa na nutnosť riešenia problémov vyplývajúcich z aplikačnej praxe. Zastávame názor, že takýto spôsob právnej regulácie je v právnom štáte neprijateľný, a preto je potrebné navrhované ustanovenia prepracovať a konzultovať so širším spektrom právnych expertov, vrátane odborníkov na ústavné právo a na procesné záruky v správnom konaní. S výnimkou právnej úpravy znovunadobudnutia štátneho občianstva osobami, ktoré ho stratili v dôsledku predchádzajúcej právnej úpravy, navrhujeme stiahnutie ostatnej časti novely z legislatívneho procesu v tých ustanoveniach, v ktorých reaguje na aplikačnú prax, a to z dôvodu potreby jej prepracovania.			
HRL	K čl.I k bodu 46, k navrhovanému zneniu: § 18a ods. 2 tretia veta Ustanovenie v §18 ods.2 tretia veta navrhujeme prepracovať tak, aby sa zosúladiť s Nálezom Ústavného súdu SR č. PL. ÚS 8/2016 zo dňa 12. decembra 2018 , alternatívne žiadame navrhovanú vetu úplne vypustiť. Odôvodnenie: Navrhovaný text novely upravuje: (2) Slovenská informačná služba v stanovisku podľa § 8a ods. 3 uvedie, že disponuje informáciami, ktoré preukazujú, že žiadateľ predstavuje bezpečnostné riziko alebo, že je hrozbou pre verejný poriadok, a preto v oboch prípadoch udelenie štátneho občianstva Slovenskej republiky žiadateľovi nie je vo verejnom záujme. Rovnako postupuje aj iný dotknutý štátny orgán, ak jeho stanovisko podľa § 8a ods. 3 vychádza z informácie, ktorá je utajovanou skutočnosťou podľa osobitného zákona. Stanovisko podľa § 8a ods. 3 nie je súčasťou spisu vedeného o žiadateľovi podľa tohto zákona a jeho obsah možno sprístupniť	Z	A	

	len správneho súdu v súlade s osobitným zákonom.“. V súlade s odôvodnením k bodu 42 (k § 15 ods. 5), poukazujeme na to, že zákonodarca v navrhovanej novele ignoruje záväznú judikatúru Ústavného súdu SR, osobitne nálezy PL. ÚS 8/2016 zo dňa 12. decembra 2018, v ktorom Ústavný súd SR poskytol právne východiská pre postup správnych orgánov v konaniach, v ktorých sú používané utajované dôvody, ktoré nie sú prístupné účastníkom konania. Ústavný súd jednoznačne uviedol, že také rozhodovanie správneho orgánu, v rámci ktorého sa žiadateľ nedozvie podstatu utajovaných dôvodov, ktoré sú použité v jeho prípade, je v rozpore s jeho ústavnými právami. Navrhovaná právna úprava tento nálezy nijako nereflektuje aj napriek tomu, že zákonodarca je s ňou nepochybne oboznámený. V tejto súvislosti poukazujeme aj na rozsudok Najvyššieho súdu SR sp.zn. 5Sžo/70/2015, zo dňa 30.05.2017, v ktorom Najvyšší súd uviedol: „nezákonnosť postupu správneho orgánu v tom, že v správnom konaní a ani v konaní na súde I. stupňa nebola zabezpečená rovnosť zbraní, pretože jednému účastníkovi konania nebol známy obsah negatívneho stanoviska ÚBOK.“ Podľa názoru Najvyššieho súdu „vedeným konaním bol porušený princíp právneho štátu(...), rozhodnutie je arbitrárne a nedostatočne odôvodnené(...), ďalšie porušenia základných práv a to porušenie práva na súdnu a inú právnu ochranu uvedené v čl. 46 ods. 1 Ústavy SR, rovnosti účastníkov v konaní v čl. 47 ods. 3 Ústavy SR a tiež práva na vyjadrenie sa ku všetkým vykonávaným dôkazom(...) a práva na spravodlivý proces.“ V závere rozhodnutia Najvyšší súd zdôrazňuje, že „úlohou správneho orgánu v ďalšom konaní bude s prihliadnutím na budúce rozhodnutie ústavného súdu PL. ÚS 8/2016, aby žalobcu primeraným spôsobom oboznámil s obsahom stanoviska ÚBOK, aby bolo zachované právo na spravodlivý proces a aby sa žalobca mohol účinne brániť. Pričom vzhľadom na utajované skutočnosti nemusia správne orgány oboznamovať žalobcu presne akým spôsobom získali tieto skutočnosti, ale samotný primeraný obsah stanoviska, ktorý tvorí podklad rozhodnutia správneho orgánu o neudelení štátneho občianstva musí byť žalobcovi prístupný v takej miere, aby síce chránil zdroje informácií, ale umožnil žalobcovi reagovať na konkrétne závery“. Poukazujeme aj na judikatúru EŠLP, ktorá je zákonodarcovi nepochybne známa a ktorý v prípade C.G. a			
--	--	--	--	--

ostatní proti Bulharsku (sťažnosť č. 1365/07, rozsudok z 24.7.2008) skonštatoval: „Súd považuje za obzvlášť prekvapivé, že rozhodnutie o vyhostení sťažovateľa v prvom rade neobsahovalo žiadne skutkové dôvody, na základe ktorých bolo vydané. Jednoducho citovalo použité právne normy a uviedlo, že (sťažovateľ – poznámka HRL) „predstavuje [predstavoval] vážnu hrozbu pre bezpečnosť štátu“; tento záver bol založený na nešpecifikovaných informáciách, ktoré boli obsiahnuté v utajenom vnútornom dokumente. Z dôvodu absencie aspoň rámcového poznania faktov, ktoré boli podkladom pre takého posúdenie, sťažovateľ v prvom rade nemal možnosť primerane prezentovať svoj prípad v odvolacom konaní pred Ministerstvom vnútra a v následnom konaní o súdny prieskum rozhodnutia.“ (bod 46 rozsudku). V prípade Ljatifí v. FYROM (sťažnosť č. 19017/16, rozhodnutie zo dňa 17. mája 2018, ktoré nadobudlo právoplatnosť 08.10.2018) súd znovu zopakoval, že aj v prípade ak je „v stávke“ národná bezpečnosť, požiadavka na zákonnosť a vládu práva v demokratickej spoločnosti vyžaduje, aby jednotlivec mal možnosť napadnúť tvrdenia výkonnej moci, že v stávke je národná bezpečnosť (bod 35. Rozsudku). V tomto rozhodnutí ďalej súd skonštatoval, že sťažovateľka nemala vôbec žiadnu možnosť prezentovať svoj prípad pred súdom, keďže jej nebol poskytnutý ani len náčrt faktov, ktoré boli podkladom pre zhodnotenie, že jej ďalší pobyt v krajine je v rozpore s národnou bezpečnosťou. (bod 39 rozsudku). Ďalej, článok 47 Charty základných práv Európskej únie upravuje základné právo na účinný prostriedok nápravy a spravodlivý súdny proces, ktorého výkladom Súdny dvor EÚ dospel k rovnakému právnomu názoru ako ESĽP o tom, že účastník konania musí mať prístup k podstate dôvodov, ktoré sú obsahom utajovaných podkladov (ZZ proti Secretary of State for Home Department -prípád č. C-300/11, rozsudok zo 4. júna 2013). Z týchto dôvodov nie je možné akceptovať, aby spis účastníka konania neobsahoval ani informáciu o podstate dôvodov, ktoré obsahujú utajované podklady a aby tieto boli poskytnuté len súdu v prípade následného konania. Žiadame preto tento bod preformulovať tak, aby obsahoval presný postup pre správny orgán o tom, akým spôsobom bude žiadateľ o štátne občianstvo oboznámený s podstatou utajovaných skutočností, ktoré budú použité v jeho konaní, a akým spôsobom bude			
---	--	--	--

	zabezpečené dodržanie jeho práv. Ak toto nie je možné upraviť v zákone o štátnom občianstve, žiadame, aby bolo súčasťou tohto návrhu aj novela zákona o ochrane utajovaných skutočností, ktorá tento postup upraví. Sme pripravení predložiť návrh týchto ustanovení. V prípade ak to nie je možné, alternatívne navrhujeme tento bod úplne vypustiť, viesť odborný dialóg o tom, ako tento právny problém vyriešiť tak, aby boli ochránené záujmy štátu, utajené skutočnosti a zároveň, aby sa vyšlo v ústrety individuálnym oprávneniam jednotlivca, ktorý sa v danej situácii má právo obhajovať.			
HRL	K čl.I k bodu 45, k navrhovanému zneniu § 18 ods. 1 V navrhovanom novom znení §18 ods.1 na konci vety vložiť bodkočiarku a slová „to neplatí ak žiadateľ uvedenú lehotu nesplní z objektívnych príčin a dodatočne ospravedlní oneskorené oznámenie zmeny, alebo ak žiadateľ v uvedenej lehote zašle ministerstvu alebo okresnému úradu písomné odôvodnenie nemožnosti splnenia tejto povinnosti v uvedenej lehote.“ Odôvodnenie: Podľa bodu 35 návrhu novely sa nesplnenie povinnosti podľa § 18 ods. 1 považuje za priestupok, za ktorý možno uložiť pokutu 33 až 331 eur. Splnenie lehoty 10 dní na oznámenie zmeny môže byť pre žiadateľa z objektívnych príčin nemožné (napr. z dôvodu pobytu v nemocnici, alebo inej vážnej prekážky), a preto nie je namieste každého žiadateľa, ktorý lehotu nesplní, považovať za páchatela priestupku a pokutovať. Žiadateľ by mal mať možnosť splniť túto povinnosť v odôvodnených prípadoch aj dodatočne.	Z	N	Netrvá na pripomienke, rozpor odstránený.
HRL	K čl.II k bodu 3, k navrhovanej zmene v Položke 20 V Položke 20 v časti Oslobodenie navrhujeme nasledovné znenie: „Od poplatkov podľa tejto položky sú oslobodení cudzinci, ktorým sa udelil azyl, osoby bez štátnej príslušnosti a presídlenci z Ukrajiny z oblasti Černobyľu, cudzinci nad 65 rokov veku, invalidní dôchodcovia, osoby s ťažkým zdravotným postihnutím a cudzinci, ktorí stratili štátne občianstvo Slovenskej republiky po 1. januári 1993.“ Odôvodnenie: Zákon o správnych poplatkoch oslobodzuje viaceré kategórie cudzincov od povinnosti zaplatiť správny poplatok za udelenie štátneho občianstva. V tejto kategórii sú zaradení aj cudzinci, ktorým bol udelený azyl. Toto oslobodenie vyplýva z čl. 34 Dohovoru o právnom postavení utečencov z roku 1951, kde sa uvádza:	Z	N	Čl. II bol vypustený, zákon o správnych poplatkoch je novelizovaný osobitne.

	„Zmluvné štáty sa zaväzujú čo najviac uľahčovať utečencom asimiláciu a udeľovanie štátneho občianstva. Vyvinú všetko úsilie najmä na urýchlenie konania o udelenie štátneho občianstva a na čo najväčšie zníženie poplatkov a trov tohto konania.” Totožné znenie obsahuje aj čl. 32 Dohovoru o právnom postavení osôb bez štátnej príslušnosti z roku 1954, kde sa uvádza: „Zmluvné štáty majú uľahčovať, nakoľko je to len možné, asimiláciu a udelenie štátneho občianstva osobám bez štátnej príslušnosti. Konkrétne majú vyvinúť maximálne možné úsilie na urýchlenie konania v tejto záležitosti a v čo najväčšej miere redukovať poplatky a náklady takéhoto konania.” V záujme zosúladenia národnej právnej úpravy s požiadavkou obsiahnutou v čl. 32 Dohovoru o právnom postavení osôb bez štátnej príslušnosti, a pri uplatnení analógie s čl. 34 Dohovoru o právnom postavení utečencov, navrhujeme zaradiť osoby bez štátnej príslušnosti ako kategóriu cudzincov, ktorá bude oslobodená o správneho poplatku za udelenie štátneho občianstva. Počet osôb bez štátnej príslušnosti, ktorým je ročne udelené štátne občianstvo SR je veľmi nízky (2019 – 1, 2018 – 1, 2017 – 4, 2016 – 3, 2015 – 4, 2014 – 1), preto možno uviesť, že tento výpadok príjmu do štátneho rozpočtu bude zanedbateľného významu.			
HRL	K čl.I k bodu 50, k prílohe č. 1 k zákonu NR SR č. 40.1993 Z. z. – Dotazník žiadateľa o udelenie štátneho občianstva Slovenskej republiky V rámci dotazníka žiadateľa o udelenie štátneho občianstva Slovenskej republiky navrhujeme v časti 6 s názvom „Bezúhonnosť žiadateľa“ vylúčiť povinnosť žiadateľa uviesť, či bola jeho blízka osoba trestne stíhaná alebo stíhaná za priestupok. Odôvodnenie: Navrhovaná povinnosť je jednoznačne v rozpore s právom na ochranu osobných údajov (Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2016/679 z 27. apríla 2016 o ochrane fyzických osôb pri spracúvaní osobných údajov a o voľnom pohybe takýchto údajov, ktorým sa zrušuje smernica 95/46/ES (všeobecné nariadenie o ochrane údajov) a zákon č. 18/2018 o ochrane osobných údajov a o zmene a doplnení niektorých zákonov) a práva na súkromie osôb. Blízke osoby účastníka konania nie sú subjektom konania o udelenie štátneho občianstva a správny orgán nemá právo vyzvedať o nich informácie týmto spôsobom. Na to, aby štát zisťoval	Z	A	

	citlivé informácie (osobné údaje) o osobách, ktoré nie sú účastníkmi správneho konania by musel existovať zákonný dôvod a účel a tieto osoby by s poskytnutím informácií o sebe museli vopred súhlasiť. Okrem toho, účastník konania ani nemusí mať informácie o tom, či jemu blízke osoby boli trestne stíhané, alebo sa dopustili priestupku a tieto mu ich nemusia poskytnúť. Ak by aj tieto informácie mal, v súlade so zákonom na ochranu osobných údajov nie je oprávnený tieto ďalej poskytnúť. Okrem toho, tieto informácie nie sú pre účely konania o udelení štátneho občianstva relevantné, pretože sa netýkajú osoby účastníka konania a jeho konania, a preto neexistuje žiaden právny dôvod a účel, pre ktorý by mal účastník konania takéto informácie o sebe blízkych osobách získavať a poskytovať správnomu orgánu v konaní o udelenie štátneho občianstva. V tejto súvislosti poukazujeme na základné zásady pri spracúvaní osobných údajov, ktoré upravuje zákon č. 18/2018 o ochrane osobných údajov, ktorý upravuje zásady spracúvania osobných údajov, tými sú zásada zákonnosti, obmedzenia účelu, minimalizácie uchovávaní. V tejto súvislosti § 17 zákona o ochrane osobných údajov upravuje spracúvanie osobných údajov týkajúcich sa uznania viny za spáchanie trestného činu alebo priestupku: „Prevádzkovateľom na účel spracúvania osobných údajov v registri trestov podľa osobitného predpisu môže byť len štátny orgán. Spracúvať osobné údaje týkajúce sa uznania viny za spáchanie trestného činu alebo priestupku alebo súvisiacich bezpečnostných opatrení možno len na základe osobitného predpisu alebo medzinárodnej zmluvy, ktorou je Slovenská republika viazaná, ktoré poskytujú primerané záruky ochrany práv dotknutej osoby.“ Existujúce právne normy neposkytujú správnomu orgánu v konaní o štátnom občianstve relevantný právny základ, na základe ktorého by mohli získavať a spracúvať informácie o trestnom stíhaní alebo priestupkoch v prípade blízkych osôb účastníkov konania.			
IOM	Nový návrh [§ 8 ods. 5 – 8 a § 7 ods. 1 písm. h)] Navrhujeme nasledovné znenie ustanovenia § 8 ods. 5: "Spôsob overenia ovládania slovenského jazyka upraví osobitný predpis." V § 8 navrhujeme vypustiť odseky 6 – 8. Doterajšie odseky 9 – 12 navrhujeme označiť ako	Z	N	Pripomienka bola prekvalifikovaná na odporúčajúcu. Rozpor bol odstránený.

	odseky 6 – 9. V § 7 ods. 1 písm. h) navrhujeme vypustiť slová “až 8”. Odôvodnenie: Navrhujeme prijatie osobitného právneho predpisu, ktorý by upravoval rozsah a úroveň znalostí slovenského jazyka a znalostí ústavného systému SR, ako aj základnej orientácie v kultúrno-spoločenských, zemepisných a historických reáliách o Slovenskej republike, požadovaných na udelenie štátneho občianstva Slovenskej republiky. Osobitný predpis by mal obsahovať aj podrobné pravidlá procesu overovania týchto znalostí, vrátane stanovenia úrovne znalosti slovenského jazyka podľa Spoločného európskeho referenčného rámca pre jazyky, ako aj bližšie pravidlá organizácie skúšky z jazyka a reálií, vrátane postupov, pravidiel a informácií o učebných materiáloch a modelových testoch. Zároveň sa tak zabezpečí transparentnosť a predvídateľnosť kritérií určovania jazykovej úrovne žiadateľov o občianstvo. Taktiež je v osobitnom predpise potrebné upraviť kvalifikačné predpoklady členov komisie, ktorá podľa zákona o štátnom občianstve overuje ovládanie slovenského jazyka. Súčasné znenie zákona nestanovuje žiadne podmienky na dosiahnuté vzdelanie a odbornú kvalifikáciu členov komisie. Je potrebné zabezpečiť, aby znalosť slovenského jazyka overovali osoby s odbornou kvalifikáciou potrebnou na skúšanie slovenského jazyka ako cudzieho jazyka, prípadne upraviť overovanie znalostí slovenského jazyka a reálií prostredníctvom písomných testov v spolupráci so špecializovanými pracoviskami verejnoprávnych univerzít na Slovensku (napr. Jazyková a odborná príprava cudzincov a krajanov, Centrum ďalšieho vzdelávania Univerzity Komenského), ktoré zabezpečujú výučbu slovenského jazyka ako cudzieho jazyka a odborných predmetov a organizujú certifikované skúšky “Testovanie jazykových kompetencií podľa Spoločného európskeho referenčného rámca pre jazyky”. Rovnako je potrebné zabezpečiť, aby bol priebeh skúšky náležite zaznamenaný a jasne bodovo ohodnotený a bolo tak možné ho v prípade potreby správnym orgánom spätne preskúmať.			
IOM	čl. I bod 48 [§ 19d] Navrhujeme upraviť znenie § 19d ods. 3 nasledovne: „Žiadosti o udelenie štátneho občianstva Slovenskej republiky, žiadosti o prepustenie zo štátneho zväzku Slovenskej republiky, žiadosti o vydanie osvedčenia o štátnom	Z	N	Ustanovenie bolo vypustené.

	občianstve Slovenskej republiky a žiadosti o vydanie potvrdenia o štátnom občianstve Slovenskej republiky, o ktorých sa právoplatne nerozhodlo do 31. januára 2021, sa posudzujú podľa predpisov účinných do 31. januára 2021. Ustanovenia účinné od 1. februára 2021 sa použijú iba vtedy, ak je to pre žiadateľa priaznivejšie.“. Odôvodnenie: Nakoľko Ministerstvo vnútra SR rozhoduje o žiadosti o udelenie štátneho občianstva SR 24 mesiacov, nemôže byť žiadateľovi na ujmu nadobudnutie účinnosti nového zákona od 1. februára 2021 v priebehu konania.			
IOM	čl. I body 6 a 9 [7 ods. 1 písm. h) a § 7 ods. 3] Navrhujeme upraviť znenie bodu 6 nasledovne: V § 7 ods. 1 písm. h) sa slová „podľa § 7 ods. 2 písm. b) a i), odsekov 4 až 6 a“ nahrádzajú slovami „podľa odseku 2 písm. b), i) a j), odsekov 3 až 6,“, a na konci sa pripájajú tieto slová: „a pre žiadateľa, ktorý je alebo bol štátnym občanom Českej republiky,“. Navrhujeme bod 9 vypustiť. Odôvodnenie: Navrhované znenie bodov 6 a 9 upravuje oslobodenie držiteľov osvedčenia Slováka žijúceho v zahraničí od nutnosti preukázať ovládanie štátneho jazyka duplicitne.	O	A	
IOM	čl. I bod 7 [§ 7 ods. 1 písm. j)] Navrhujeme upraviť znenie navrhovaného § 7 ods. 1 písm. j) nasledovne: "j) nepredstavuje hrozbu pre verejný poriadok alebo bezpečnosť Slovenskej republiky, čím sa rozumie, že žiadateľ je bezúhonný a osobitný útvar Policajného zboru ani Slovenská informačná služba nevydali nesúhlasné stanovisko v zmysle § 8a ods. 3." Odôvodnenie: Aby sa predišlo netransparentnému posudzovaniu a svojvôli správneho orgánu pri vyhodnocovaní, čo v konaní o udelenie štátneho občianstva znamená "hrozba pre verejný poriadok a bezpečnosť SR", navrhujeme jasne zdefinovať kritéria, za akých okolností žiadateľ nepredstavuje pre verejný poriadok a bezpečnosť SR hrozbu.	Z	N	Na pripomienke netrvá. Rozpor bol odstránený.
IOM	čl. I bod 10 [§ 7 ods. 7] Navrhujeme upraviť znenie navrhovaného § 7 ods. 7 nasledovne: "Bez splnenia podmienok podľa odseku 1 písm. a) a h) možno udeliť štátne občianstvo Slovenskej republiky žiadateľovi, ktorý stratil štátne občianstvo	Z	N	Na pripomienke netrvá. Rozpor bol odstránený.

	Slovenskej republiky nadobudnutím cudzieho štátneho občianstva od 17. júla 2010 do 31. januára 2021 a jeho dieťaťu narodenému po strate štátneho občianstva Slovenskej republiky, ak žiadateľ nadobudol cudzie štátne občianstvo štátu, v ktorom mal v čase nadobudnutia cudzieho štátneho občianstva povolený, registrovaný alebo inak evidovaný pobyt najmenej tri roky a predložil doklady preukazujúce tieto skutočnosti.” Odôvodnenie: Okrem možnosti udeliť štátne občianstvo Slovenskej republiky bývalým občanom, ktorí stratili slovenské občianstvo v dôsledku právnej úpravy platnej od 17. júla 2010, navrhujeme umožniť udelenie slovenského občianstva aj deťom bývalých občanov, ktoré by v prípade neexistencie danej právnej úpravy nadobudli občianstvo Slovenskej republiky narodením v zmysle § 5 zákona o štátnom občianstve Slovenskej republiky, keďže by v čase ich narodenia ich rodič bol občanom Slovenskej republiky.			
IOM	čl. I bod 11 [§ 8 ods. 1] Navrhujeme vypustiť navrhované nové znenie tretej vety § 8 odseku 1 („Proti rozhodnutiu ministra sa nemožno odvolať.“). Odôvodnenie: Navrhované znenie môže byť v rozpore s právom na prístup k súdnej a inej právnej ochrane, garantovaným v čl. 46 a čl. 47 Ústavy SR.	Z	N	Na rozporovom konaní bolo dohodnuté iné riešenie, ktoré je zapracované v návrhu zákona doplnením príslušného odkazu. Rozpor bol odstránený.
IOM	čl. I bod 10 [§ 7 ods. 8] Navrhujeme vypustiť navrhované znenie § 7 ods. 8. Odôvodnenie: Všeobecnou podmienkou na udelenie štátneho občianstva Slovenskej republiky je nepretržitý trvalý pobyt na území Slovenskej republiky v trvaní aspoň osem rokov bezprostredne pred podaním žiadosti. Ministerstvo vnútra SR následne o žiadosti o udelenie štátneho občianstva SR rozhodne do 24 mesiacov. Slovenská republika nemôže od žiadateľov o udelenie občianstva vyžadovať, aby sa na jej území nepretržite fyzicky zdržiavali desať rokov bez bližšieho upravenia možnosti vycestovania z územia SR. Navrhované znenie by fakticky znemožnilo cudzincom žiadať o udelenie štátneho občianstva Slovenskej republiky. Navrhujeme preto zachovať súčasný právny stav a nevyžadovať od žiadateľov o udelenie štátneho občianstva SR, aby sa na území SR fyzicky nepretržite zdržiavali počas celej doby oprávneného pobytu na Slovensku. Navrhujeme zohľadniť, že žiadateľ môže mať osobné, či iné	Z	A	

	výnimočné dôvody a povinnosti, ktoré vyžadujú jeho dočasnú neprítomnosť na území SR. Takýmito dôvodmi môže byť napr. nevyhnutnosť vycestovať v súvislosti s vybavovaním nového cestovného dokladu v domovskej krajine alebo na zastupiteľskom úrade domovskej krajiny, ktorý je síce akreditovaný pre SR, avšak sídli na území iného štátu, dovolenka, návšteva príbuzných, tehotenstvo a narodenie dieťaťa, vážna choroba, vyhlásenie krízovej situácie, pracovná cesta a podobne. Alternatívne navrhujeme doplniť znenie navrhovaného § 7 ods. 8 o určenie doby, ktorú môžu žiadatelia stráviť mimo územia Slovenskej republiky (“Žiadateľ, ktorý nie je štátnym občanom Slovenskej republiky, spĺňa podmienku pobytu na území Slovenskej republiky, ak sa na území Slovenskej republiky počas príslušnej doby fyzicky zdržiava aspoň v rozsahu jednej polovice doby pobytu podľa odsekov 1 až 3.”) z vyššie uvedených dôvodov bez toho, aby bola porušená podmienka nepretržitého fyzického pobytu na území Slovenskej republiky. V neposlednom rade je potrebné poukázať na to, že z navrhovaného znenia nie je zrejmé, akým spôsobom by bola posudzovaná fyzická neprítomnosť žiadateľa na území SR v prípade, že by sa pohyboval iba v rámci štátov Schengenského priestoru, medzi ktorými neexistujú hraničné kontroly, a preto by o jeho vycestovaní z územia SR neexistoval žiaden záznam v jeho cestovnom doklade.			
IOM	čl. I bod 42 [§ 15] Navrhujeme vypustiť navrhované znenie odseku 5 („V odôvodnení rozhodnutia o zamietnutí žiadosti o udelenie štátneho občianstva Slovenskej republiky z dôvodu, že žiadateľ nespĺňa podmienku ustanovenú v § 7 ods. 1 písm. j), sa uvádzajú skutočnosti s prihliadnutím na bezpečnostný záujem Slovenskej republiky a ochranu utajovaných skutočností.“) Odôvodnenie: Navrhované znenie môže byť v rozpore s právom na prístup k súdnej a inej právnej ochrane, garantovaným v čl. 46, čl. 47 a čl. 48 Ústavy SR. Napriek tomu, že právo na súdnu a inú právnu ochranu nie je absolútnym právom, k jeho obmedzeniu by malo dochádzať len výnimočne a to v prípade, ak takéto obmedzenie sleduje legitímny cieľ, ak existuje rozumný pomer medzi použitými prostriedkami a týmto cieľom a ak príslušná zákonná úprava	Z	A	

	zároveň dbá o to, aby sa takéto obmedzenie nemohlo použiť na iný než ustanovený cieľ. Máme za to, že v tomto prípade táto podmienka splnená nie je. Zároveň treba pri odôvodňovaní rozhodnutia o zamietnutí žiadosti o udelenie štátneho občianstva Slovenskej republiky z dôvodu, že žiadateľ predstavuje hrozbu pre verejný poriadok alebo bezpečnosť Slovenskej republiky prihliadať na Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky z 12. decembra 2018 (sp. zn. PL. ÚS 8/2016).			
IOM	čl. I bod 42 [§ 15] Navrhujeme vypustiť navrhované znenie odseku 6 („Proti rozhodnutiu vydanému podľa tohto zákona nemožno podať návrh na obnovu konania a ani ho nemožno preskúmať mimo odvolacieho konania.“) Odôvodnenie: Navrhované znenie môže byť v rozpore s právom na prístup k súdnej a inej právnej ochrane, garantovaným v čl. 46, čl. 47 a čl. 48 Ústavy SR. Napriek tomu, že právo na súdnu a inú právnu ochranu nie je absolútnym právom, k jeho obmedzeniu by malo dochádzať len výnimočne a to v prípade, ak takéto obmedzenie sleduje legitímny cieľ, ak existuje rozumný pomer medzi použitými prostriedkami a týmto cieľom a ak príslušná zákonná úprava zároveň dbá o to, aby sa takéto obmedzenie nemohlo použiť na iný než ustanovený cieľ. Máme za to, že v tomto prípade táto podmienka splnená nie je.	Z	A	
IOM	čl. I bodu 25 [§ 9 ods. 17] Navrhujeme vypustiť slová „alebo ak bolo cudzie štátne občianstvo nadobudnuté narodením,” a „rodný list,”. V druhej vete navrhujeme za slovo „republiky“ doplniť slová „starší ako 18 rokov“. Odôvodnenie: Ustanovenie § 9 ods. 16 zákona o štátnom občianstve Slovenskej republiky upravuje situáciu, kedy dochádza k strate štátneho občianstva Slovenskej republiky dobrovoľným nadobudnutím cudzieho štátneho občianstva, a to na základe výslovného prejavu vôle, ktorým je žiadosť, vyhlásenie alebo iný úkon smerujúci k nadobudnutiu cudzieho štátneho občianstva. Naproti tomu nadobudnutie cudzieho štátneho občianstva narodením nie je nadobudnutím dobrovoľným a nenastáva na základe výslovného prejavu vôle, preto považujeme jeho zahrnutie do ods. 17 za nadbytočné. Z návrhu nie je zrejmé,	O	N	Za maloletého plní oznamovaciu povinnosť zákonný zástupca maloletého.

	akým spôsobom by prakticky dochádzalo k plneniu oznamovacej povinnosti pri maloletých deťoch (napr. ich osvojením cudzími štátnymi príslušníkmi), preto navrhujeme, aby sa táto povinnosť týkala len plnoletých občanov SR.			
IOM	čl. I bod 15 [§ 8 ods. 9] Navrhujeme vypustiť slová „a od obce pobytu žiadateľa“. Odôvodnenie: Súhlas obce bol povinnou náležitosťou žiadosti o udelenie prechodného pobytu na účel zamestnania v zmysle zákona č. 404/2011 Z. z. o pobyte cudzincov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení zákona č. 376/2018 Z. z., účinného od 1. 1. 2019. Zákom č. 310/2019 Z. z. však bola táto povinnosť s účinnosťou od 1. 1. 2020 zrušená, nakoľko obce nemali kapacitu a informácie na vydávanie takéhoto súhlasu. Navyše, v prípade časti žiadateľov o udelenie štátneho občianstva SR sa pobyt na území SR nevyžaduje, preto nie je zrejmé, aká obec by vyjadrenie v týchto prípadoch podávala.	O	N	Stanovisko obce pobytu žiadateľa o štátne občianstvo je potrebné pre rozhodnutie o žiadosti ako celku. Cudzinec má iba jednu obec pobytu.
IOM	čl. I bod 10 [§ 7 ods. 9] Navrhujeme zmeniť znenie navrhovaného § 7 ods. 9 nasledovne: „Na udelenie štátneho občianstva Slovenskej republiky nie je právny nárok. Žiadosť o udelenie štátneho občianstva Slovenskej republiky možno zamietnuť aj z iného dôvodu zisteného počas konania o tejto žiadosti, a to v súvislosti so skutočnosťou vyplývajúcou z dokladov podľa § 8a ods. 1, § 14 ods. 1, alebo ak by bol žiadateľ záťažou pre sociálny systém Slovenskej republiky.“ Odôvodnenie: Právny poriadok Slovenskej republiky neupravuje pojmy „nedostatočná integrácia do spoločnosti“ alebo „nedostatočný prínos žiadateľa pre Slovenskú republiku“, preto ich navrhujeme vypustiť. Nakoľko nie sú tieto termíny presne definované, nie je jasné, čo pod nimi zákonodarca myslí a ako ich bude štátny orgán v praxi aplikovať. V súčasnosti definované právne dôvody na zamietnutie žiadosti o udelenie štátneho občianstva považujeme za dostatočné. Štátne občianstvo Slovenskej republiky možno udeliť len cudzincovi, ktorý nepredstavuje hrozbu pre verejný poriadok alebo bezpečnosť Slovenskej republiky (čl. 1 bod 7 návrhu zákona - navrhovaný § 7 ods. 1 písm. j), preto nie je potrebné túto skutočnosť v zákone opakovať. V záujme zaručenia právnej istoty navrhujeme dôvody zamietnutia žiadosti o	Z	A	

	udelenie štátneho občianstva vymedziť taxatívne.			
IOM	čl. I bod 12 [§ 8 ods. 3 písm. b)] Navrhujeme znenie § 8 ods. 3 písm. b) nasledovne: “platný doklad totožnosti” Odôvodnenie: Osobitnú úpravu aktuálnej podoby tváre žiadateľa v doklade totožnosti považujeme za nadbytočnú z dôvodu, že na väčšinu žiadateľov o udelenie štátneho občianstva Slovenskej republiky sa vzťahuje povinnosť mať pred podaním žiadosti o udelenie štátneho občianstva pobyt na území Slovenskej republiky. Z tohto dôvodu sú držiteľmi dokladu o pobyte s fotografiou podoby tváre vyhotovenou v súlade s platným právnym poriadkom SR. Občania EÚ síce nemusia mať na území Slovenskej republiky vydaný doklad o pobyte, avšak ich doklad totožnosti je vydaný v súlade s právnym poriadkom členského štátu EÚ. Predkladaná novela zákona umožňuje nadobudnúť štátne občianstvo aj bývalým občanom SR, ktorí ho stratili na vlastnú žiadosť, ako aj osobám so slovenským pôvodom, na ktoré sa povinnosť predchádzajúceho pobytu v SR nevzťahuje, avšak práve vzhľadom na skutočnosť, že ide o bývalých občanov, resp. potomkov občanov a účelom navrhovanej novely je, okrem iného, aj zjednodušiť ich prístup k nadobudnutiu štátneho občianstva SR, nepovažujeme takúto prísnu špecifikáciu, ani vyžadovanie dodatočných dokladov v prípade, že žiadateľ nie je držiteľom vyhovujúceho dokladu, za súladnú s deklarovaným účelom novely.	O	A	
IOM	čl. I bod 16 [§ 8 ods. 3 písm. f)] V prípade, že bude zo zákona o štátnom občianstve vypustený § 8 ods. 12, navrhujeme znenie § 8 ods. 3 písm. f) doplniť o text: “to neplatí, ak je žiadateľom maloleté dieťa do 14 rokov.” Odôvodnenie: V prípade, že bude zo zákona o štátnom občianstve Slovenskej republiky vypustený § 8 ods. 12, ktorý osobitným spôsobom upravuje zoznam dokladov, ktoré je nutné priložiť k žiadosti o udelenie štátneho občianstva maloletého žiadateľa do 14 rokov, považujeme za potrebné zakotviť výnimku z povinnosti preukazovania bezúhonnosti pre maloletých do 14 rokov priamo v ustanovení, ktoré upravuje všeobecný zoznam dokladov, prikladaných k žiadosti o udelenie štátneho	Z	N	Dieťa do 14 rokov nie je trestne zodpovedné, a preto nie je potrebné vyžadovať doklad o bezúhonnosti. Rozpor bol odstránený.

	občianstva.			
KVOP	K čl. I bodu 10 navrhovanému ustanoveniu § 7 ods. 9 Navrhovaným ustanovením sa zavádza možnosť pre správny orgán zamietnuť žiadosť o udelenie štátneho občianstva Slovenskej republiky aj z iného dôvodu zisteného počas konania o tejto žiadosti. Dôvody zamietnutia žiadosti sú uvedené demonštratívne slovom najmä, pričom zákonodarca uvádza príkladom dôvody zamietnutia žiadosti ako nedostatočná integrácia žiadateľa do spoločnosti, nedostatočný prínos žiadateľa pre Slovenskú republiku, ak by bol žiadateľ záťažou pre sociálny systém Slovenskej republiky, ak udelenie štátneho občianstva Slovenskej republiky nie je vo verejnom záujme alebo by bolo v rozpore s verejným poriadkom Slovenskej republiky. Takto koncipované ustanovenie je v rozpore s Ústavou Slovenskej republiky, predovšetkým s čl. 1 ods. 1 Ústavy. V tomto ustanovení ústavy SR je implicitne vyjadrený princíp demokratického a právneho štátu, ktorým je princíp právnej istoty. Princíp právnej istoty predstavuje najmä požiadavku na jasnosť, zrozumiteľnosť a predvídateľnosť právnych noriem, predvídateľnosť postupu orgánu verejnej moci, ochrana práv nadobudnutých v dobrej viere. Uvedeným ustanovením sa dáva správne mu orgánu veľká svojvôľa pri zamietnutí žiadosti o udelenie štátneho občianstva prostredníctvom vágne formulovaného ustanovenia, ktoré umožňuje zamietnuť žiadosť aj z iných dôvodov, pričom následne uvádza príklad, čo môže zakladať „iný dôvod“. Ak má predkladateľ návrhu zákona za to, že splnenie navrhovaných dôvodov, ktoré uvádza demonštratívnym spôsobom, je podstatné pre kladné rozhodnutie o žiadosti o udelenie štátneho občianstva, tak tie je potom potrebné vyslovene uviesť do § 7 ods. 1 zákona o štátnom občianstve. Dôvod zamietnutia žiadosti o udelenie štátneho občianstva však nie je možné formulovať všeobecne slovami „Žiadosť o udelenie štátneho občianstva Slovenskej republiky možno zamietnuť aj z iného dôvodu zisteného počas konania o tejto žiadosti, najmä...“ a príkladom uviesť v zákone pár dôvodov, pretože takto formulované ustanovenie je v rozpore s princípom právnej istoty. Z týchto dôvodov túto pripomienku považujeme za zásadnú.	Z	A	

KVOP	K § 7 ods. 2 Navrhujeme do ust. § 7 ods. 2 vložiť nové ustanovenia, ktoré zabezpečí, že štátne občianstvo Slovenskej republiky možno udeliť bez splnenia podmienky podľa § 7 ods. 1 písm. b) (bezúhonnosť) a § 7 ods. 1 písm. d) (nevedenie trestného stíhania voči osobe žiadateľa) v prípade, ak je žiadateľom o udelenie štátneho občianstva bývalý štátny občan Slovenskej republiky, ktorý v dôsledku prepustenia zo štátoobčianskeho zväzku Slovenskej republiky je v čase podania žiadosti osobou bez štátnej príslušnosti. Odôvodnenie: Slovenská republika je zmluvnou stranou medzinárodných dohovorov ktoré upravujú postavenie osôb bez štátnej príslušnosti, konkrétne Európskeho dohovoru o občianstve (Oznámenie Ministerstva zahraničných vecí Slovenskej republiky č. 418/2000 Z. z. o uzavretí Európskeho dohovoru o občianstve) a Dohovoru o právnom postavení osôb bez štátnej príslušnosti (Oznámenie Ministerstva zahraničných vecí Slovenskej republiky č. 206/2001 Z. z. o uzavretí Dohovoru o právnom postavení osôb bez štátnej príslušnosti a dodatku k tomuto dohovoru). Európskym dohovorm o občianstve sa zmluvné štáty zaviazali v najväčšej možnej miere predchádzať prípadom stavu bez štátnej príslušnosti. Konkrétne podľa čl. 8 predmetného Dohovoru, zmluvný štát síce môže umožniť svojmu občanovi zrieknuť sa štátneho občianstva, avšak za predpokladu, že týmto úkonom sa osoba nestane osobou bez štátnej príslušnosti. Následne má zmluvný štát podľa čl. 9 Dohovoru uľahčiť opätovné nadobudnutie občianstva bývalým občanom, ktorí majú zákonný a obvyklý pobyt na jeho území. Verejný ochranca práv sa zaoberal podnetom podávateľa, bývalého štátneho občana Slovenskej republiky, ktorý bol takmer 11 rokov osobou bez štátnej príslušnosti. Konanie o jeho žiadosti bolo prerušené z dôvodu vedeného trestného stíhania voči jeho osobe. Trestné stíhanie bolo zastavené z dôvodu, že je nepochybné, že skutok nespáchal obvinený. Podávateľ však z dôvodu vedeného trestného stíhania bol po celý čas osobou bez štátnej príslušnosti, čím bolo vo významnej miere sťažené uplatňovanie jeho základných práv. Máme za to, že v prípade tých bývalých štátnych príslušníkov, z ktorých sa v dôsledku prepustenia na vlastnú žiadosť stali osoby bez štátnej príslušnosti by po podaní žiadosti o prinavrátenie štátneho občianstva malo byť znovu udelené, a to urýchlene, bez kladenia	O	N	Nad rámec návrhu zákona.
------	---	---	---	--------------------------

	podmienok ako je bezúhonnosť a nevedenie trestného stíhania. Tu nemôže byť ignorovaný fakt, že ide o našich bývalých občanov z ktorých sa stali osoby bez štátnej príslušnosti, rovnako Slovenská republika nemôže opomínať záväzky, ktoré má podľa medzinárodného práva. Podľa čl. 32 Dohovoru o právnom postavení osôb bez štátnej príslušnosti majú zmluvné štáty majú uľahčovať, nakoľko je to len možné, asimiláciu a udelenie štátneho občianstva osobám bez štátnej príslušnosti. Konkrétne majú vyvinúť maximálne možné úsilie na urýchlenie konania v tejto záležitosti a v čo najväčšej miere redukovať poplatky a náklady takéhoto konania. Lehota na rozhodnutie o žiadosti o udelenie štátneho občianstva je podľa zákona o štátnom občianstve pre správny orgán rovnaká aj keď je žiadateľom osoba bez štátnej príslušnosti. Verejný ochranca práv má za to, že zákon o štátnom občianstve by mal ustanoviť možnosť zrýchleného a zjednodušeného postupu opätovného získania štátneho občianstva, s kratšou lehotou na rozhodnutie pre správny orgán, ako je 24 mesiacov, tak, aby Slovenská republika reflektovala záväzky podľa medzinárodného práva. Táto lehota by mala byť kratšia aj v prípade žiadateľov, ktoré síce nie sú bývalými občanmi Slovenskej republiky, ale sú osobami bez štátnej príslušnosti s pobytom na území Slovenskej republiky, tak aby bol reflektovaný čl. 32 Dohovoru o právnom postavení osôb bez štátnej príslušnosti, ktorého je Slovenská republika zmluvnou stranou.			
KVOP	K § 8 ods. 5 až 8 zákona o štátnom občianstve (overovanie ovládania slovenského jazyka) Navrhujeme, aby sa iniciovala zmena spôsobu overovania ovládania slovenského jazyka ako podmienky pre udelenie štátneho občianstva. Verejná ochrankyňa práv pri preskúmaní podnetu analyzovala právnu úpravu zákona o štátnom občianstve, pričom dospela k záveru, že právna úprava overovania ovládania slovenského jazyka podľa zákona o štátnom občianstve je v rozpore s princípmi dobrej verejnej správy tak, ako boli zadefinované v odporúčaní CM/Rec (2007) Výboru ministrov členským štátom Rady Európy o dobrej verejnej správe (ďalej len „Odporúčanie Výboru ministrov“), predovšetkým princípu rovnosti, princípu nestrannosti a princípu právnej istoty. Ako problematické vnímame to, že súčasná právna úprava zákona o	O	N	Nad rámec návrhu zákona.

štátnom občianstve nevyžaduje od každého žiadateľa o udelenie štátneho občianstva ovládanie slovenského jazyka na požadovanej úrovni (napríklad úroveň A2/B1 podľa Spoločného európskeho referenčného rámca pre jazyky), nie je zabezpečený jednotný systém hodnotenia a členovia hodnotiacej komisie nie sú odborníkmi v oblasti skúšania slovenského jazyka ako cudzieho jazyka. V dôsledku týchto skutočností sú žiadatelia o udelenie štátneho občianstva pri overovaní ovládania slovenského jazyka vystavení svojvoľnému hodnoteniu členmi komisie v rozpore s princípom rovnosti, princípom nestrannosti a princípom právnej istoty. V zákone o štátnom občianstve navrhujeme zabezpečiť nasledovné: - aby zákon kládol požiadavky na odbornú spôsobilosť členov hodnotiacej komisie, a tým sa zabezpečilo, že overovanie ovládania slovenského jazyka budú vykonávať osoby, ktoré sú na to odborne spôsobilé skúšať slovenčinu ako cudzí jazyk, - aby bolo zavedené bodové hodnotenie overovania ovládania slovenského jazyka a vyšlo sa tak slovnému hodnoteniu „vyhovel/nevyhovel“ a „preukázal/nepreukázal“, ktoré ponecháva veľký priestor pre svojvoľné hodnotenie žiadateľa o udelenie štátneho občianstva, - aby bolo zo zákona zrejmé, na akej úrovni podľa Spoločného európskeho referenčného rámca pre jazyky musí žiadateľ preukázať ovládanie slovenského jazyka, - aby Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky v spolupráci s príslušným ústredným orgánom štátnej správy na úseku jazykového vzdelávania zabezpečilo vypracovanie vzorového testu pre jazykovú časť skúšky, zoznamu komunikačných situácií ako aj zoznamu otázok všeobecného charakteru, ktoré sú žiadateľom kladené počas skúšky. Pre inšpiráciu môže Slovenskej republike slúžiť právna úprava v Českej republike, ktorá spĺňa požiadavky demokratického a právneho štátu. Odôvodnenie: Princíp rovnosti garantuje každej osobe v objektívne rovnakých situáciách rovnaké zaobchádzanie bez akejkoľvek diskriminácie založenej na dôvodoch ako sú pohlavie, etnický pôvod, náboženské a iné presvedčenie. Uvedenému princípu zodpovedá článok 12 ods. 1 prvej vety Ústavy Slovenskej republiky, ktorá garantuje rovnosť ľudí v dôstojnosti a právach a čl. 12 ods. 2 ústavy, ktorý zakotvuje zákaz diskriminácie. S princípom rovnosti úzko súvisí princíp nestrannosti, podľa ktorého orgány verejnej správy majú pri výkone svojich oprávnení a povinností konať objektívne,			
--	--	--	--

nestranne a nezaujato, berúc do úvahy len podstatné náležitosti veci a odhliadnuc od ich osobného presvedčenia a osobných záujmov. Tento princíp vyplýva implicitne z čl. 1 ods. 1 ústavy. Princíp právnej istoty je rovnako implicitne vyjadrený v čl. 1 ods. 1 ústavy a zakladá požiadavku na jasnosť, zrozumiteľnosť a predvídateľnosť právnych noriem, predvídateľnosť postupu orgánu verejnej moci (tiež princíp legitímneho očakávania), ochranu práv nadobudnutých v dobre viere, ako aj zákaz retroaktivity právnych noriem. Tento princíp je zakotvený aj v Správnom poriadku, podľa ktorého medzi základné pravidlá konania patrí povinnosť správneho orgánu dbať o to, aby v skutkovo zhodných alebo podobných prípadoch nevznikali neodôvodnené rozdiely. Účelom legitímneho očakávania je garancia čitateľnosti správania orgánov verejnej moci a ochrana súkromných osôb pred nepredvídateľným mocenským zásahom do ich právnej situácie, na vyústenie ktorej sa do určitého výsledku spoliehali. Podľa § 32 ods. 1 Správneho poriadku je správny orgán povinný zistiť presne a úplne skutočný stav veci a za tým účelom si obstarat' potrebné podklady pre rozhodnutie. V zmysle odseku dva predmetného ustanovenia sú podkladmi pre rozhodnutie najmä podania, návrhy a vyjadrenia účastníkov konania, dôkazy, čestné vyhlásenia, ako aj skutočnosti všeobecne známe alebo známe správnemu orgánu z jeho úradnej činnosti. Rozhodnutie správneho orgánu musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci. V odôvodnení rozhodnutia správny orgán uvedie, ktoré skutočnosti boli podkladom na rozhodnutie, akými úvahami bol vedený pri hodnotení dôkazov, ako použil správnu úvahu pri použití právnych predpisov, na základe ktorých rozhodoval, a ako sa vyrovnal s návrhmi a námietkami účastníkov konania a s ich vyjadreniami k podkladom rozhodnutia. Zápisnica okresného úradu o priebehu a výsledku overovania ovládania slovenského jazyka predstavuje pre správny orgán podklad pre rozhodnutie o udelení štátneho občianstva za účelom posúdenia, či žiadateľ o udelenie štátneho občianstva ovláda slovenský jazyk. Tým, že v zápisnici okresný úrad hodnotí ovládanie slovenského jazyka slovným vyjadrením „vyhovelo alebo nevyhovelo“ a záverečné uznesenie hodnotiacej komisie sa obmedzuje na slovné konštatovanie, či žiadateľ „preukázal alebo nepreukázal ovládanie slovenského jazyka slovom aj písmom“, správny orgán pri vyhodnocovaní			
---	--	--	--

	podkladov pre rozhodnutie v prípade pochybností nevie túto zápisnicu náležite vyhodnotiť, nakoľko v nej nie je jednoznačné konštatovaná jazyková úroveň podľa spoločného európskeho referenčného rámca pre jazyky, ktorá bola dosiahnutá pri overovaní ovládania slovenského jazyka, zo zápisnice nie je zrejmé, ako členovia hodnotiacej komisie hodnotili ovládanie slovenského jazyka žiadateľa a aké bolo bodové hodnotenie žiadateľa pri ústnom pohovore, pri hlasnom čítaní textu a napísaní obsahu prečítaného textu. S poukazom na vyššie uvedené nastala situácia v kontexte preskúmaného podnetu, kedy hodnotiaca komisia pri overovaní jazykových schopností podávateľa síce konštatovala, že podávateľ preukázal ovládanie slovenského jazyka slovom aj písmom, správny orgán však vo svetle následných pochybností žiadosť o udelenie štátneho občianstva zamietol aj z dôvodu, že podávateľ nesplnil podmienku podľa § 7 ods. 1 písm. h) zákona o štátnom občianstve, ktorou je preukázanie ovládania slovenského jazyka. Preskúmaním právnej úpravy zákona o štátnom občianstve týkajúcej sa overovania ovládania slovenského jazyka ako podmienky pre získanie štátneho občianstva dospela verejná ochrankyňa práv k záveru, že táto právna úprava zákona o štátnom občianstve je v rozpore s princípmi demokratického a právneho štátu, predovšetkým s princípom rovnosti, princípom nestrannosti a princípom právnej istoty, z uvedeného dôvodu navrhujeme zmenu právnej úpravy.			
KVOP	K čl. 1 bodu 14 V navrhovanom čl. 1 bode 14 odporúčame vypustiť „vzdelaniu žiadateľa a veku žiadateľa“. Odôvodnenie: V namietanom ustanovení sa navrhuje, aby overovanie ovládania slovenského jazyka sa uskutočňovalo spôsobom, ktorý zodpovedá aj vzdelaniu a veku žiadateľa. Z uvedeného teda vyplýva, že v prípade žiadateľa, ktorý má napríklad vysokoškolské vzdelanie sa bude vyžadovať preukázanie ovládania jazyka na inej úrovni ako u osoby žiadateľa napríklad iba so stredoškolským vzdelaním. To je v jasnom rozpore s princípom rovnosti, preto navrhujeme z čl. 1 bodu 14 vypustiť slová „vzdelaniu žiadateľa a veku žiadateľa“. Princíp rovnosti garantuje každej osobe v objektívne rovnakých situáciách rovnaké zaobchádzanie bez	O	N	Nie je možné stanoviť objektívne kritériá pre všetkých žiadateľov o štátne občianstvo SR, z dôvodu ich rôznej vekovej kategórie, vedomostných znalostí, úrovne vzdelania a iných skutočností.

	akejkolvek diskriminácie založenej na dôvodoch ako sú pohlavie, etnický pôvod, náboženské a iné presvedčenie. Uvedenému princípu zodpovedá článok 12 ods. 1 prvej vety Ústavy Slovenskej republiky, ktorá garantuje rovnosť ľudí v dôstojnosti a právach a čl. 12 ods. 2 ústavy, ktorý zakotvuje zákaz diskriminácie. Zákon o štátnom občianstve by mal stanoviť základnú úroveň, preukázanie ktorej sa vyžaduje za účelom konštatovania, že žiadateľ o udelenie štátneho občianstva ovláda slovenský jazyk slovom aj písmom. Nie je zrejmé, aký účel sleduje predkladateľ návrhu zákona tým, že zavedie rozdielne štandardy posudzovania ovládania slovenského jazyka v závislosti od vzdelania či veku žiadateľa.			
KVOP	K § 8a ods. 5 druhej vete Zásadná pripomienka: V § 8a ods. 5 vetu „Rozhodnutie o zastavení konania sa vyznačí v spise a žiadateľ sa o zastavení konania upovedomí“ je potrebné nahradiť vetou „Ministerstvo vydá rozhodnutie o zastavení konania, ktoré sa doručí žiadateľovi“. Odôvodnenie: § 8 ods. 5 zákona o štátnom občianstve umožňuje ministerstvu ukončiť konanie o udelení štátneho občianstva procesným rozhodnutím (rozhodnutie o zastavení konania) v prípade, ak žiadateľ nespĺňa podmienku podľa § 7 ods. 1 písm. a), a zároveň nespĺňa niektorú z podmienok podľa § 7 ods. 2 až 6. Aj keď sa jedná o procesné rozhodnutie, de facto je týmto rozhodnutím konanie o udelení štátneho občianstva ukončené meritórne. O zastavení konania sa však žiadateľ iba upovedomí, pričom toto upovedomenie nespĺňa náležitosti rozhodnutia podľa § 47 správneho poriadku. Aj keď voči rozhodnutiu o zastavení konanie nie je možné podať rozklad, toto rozhodnutie je stále preskúmateľné súdom, pričom podľa § 47 ods. 1 správneho poriadku, je náležitosťou rozhodnutia poučenie o odvolaní. Podľa § 47 ods. 4 správneho poriadku poučenie o odvolaní (rozklade) obsahuje údaj, či je rozhodnutie konečné alebo či sa možno proti nemu odvolať (podať rozklad), v akej lehote, na ktorý orgán a kde možno odvolanie podať. Poučenie obsahuje aj údaj, či rozhodnutie možno preskúmať súdom. O tejto skutočnosti však cudzinec ako žiadateľ o udelenie štátneho občianstva, ktorý nemá vzdelanie o právnych postupoch v Slovenskej republike nie je upovedomený, čím sa mu odníma možnosť podať opravný	Z	N	Netrvá na pripomienke, rozpor bol odstránený.

	prostriedok, ktorým je súdne preskúmanie rozhodnutia. Súdne preskúmanie rozhodnutie predstavuje zároveň jediný opravný prostriedok, nakoľko zákonodarca vylúčil možnosť podať voči rozhodnutiu o zastavení konania rozklad. V predmetnej novele zákona o štátnom občianstve sa zároveň navrhuje vylúčiť možnosť podania mimoriadnych opravných prostriedkov ako je návrh na obnovu konania a návrh na preskúmanie rozhodnutia mimo odvolacieho konania. Ustanovenie § 47 ods. 4 správneho poriadku je konkretizáciou jedného zo základných pravidiel konania zakotveného v § 3 ods. 2 citovaného zákona, podľa ktorého správne orgány musia poskytovať pomoc a poučenia, aby účastník konania pre neznalosť právnych predpisov neutrpel v konaní ujmu, pričom uvedená zásada má v praxi zabezpečiť taký postup správnych orgánov voči daným osobám, aby tieto mohli v konaní obhajovať svoje práva účinne. Poučenie účastníka konania o možnosti preskúmania súdom je zvlášť významné pri prvostupňových rozhodnutiach správnych orgánov, proti ktorým odvolanie (rozklad) nie je prípustné, ako je tomu aj v tomto prípade. V prípade, kedy správny orgán rozhodne v konaní zastavením konania a žiadateľa o tom iba upovedomí, bez toho, aby ho náležite poučil o možnosti súdneho preskúmania rozhodnutia, porušuje tak právo žiadateľa na účinný opravný prostriedok. Zároveň, zákonodarca v tejto časti nevylúčil pôsobnosť všeobecného predpisu o správnom konaní. Nami navrhovanou zmenou sa zabezpečí, že správny orgán v prípade zastavenia konania vydá riadne rozhodnutie, ktoré bude spĺňať náležitosti rozhodnutia podľa správneho poriadku (s poučením o opravnom prostriedku), a toto rozhodnutie riadne doručí žiadateľovi. Z uvedených dôvodov túto pripomienku považujeme za zásadnú.			
MDaVSR	K Dôvodovej správe, B. Osobitná časť, K čl. II, K bodu 1 a 2 Odporúčame slová „Rady (EÚ) 2016/1991“ nahradiť slovami „Rady (EÚ) 2016/1191“.	O	N	Čl. II bol vypustený. Zákon o správnych poplatkoch je novelizovaný samostatne.
MDaVSR	K Čl. I, bod 50. Odporúčame úvodnú vetu upraviť nasledovne: „Zákon sa dopĺňa prílohami č. 1 a 2, ktoré vrátane nadpisov znejú:“.	O	A	

MDaVSR	K Čl. I, bod 35. a 36. V Čl. I, bod 35. a 36. odporúčame slovo „písmeno“ nahradiť skratkou „písm.“.	O	A	
MDaVSR	K Čl. II, bod 2. V Čl. II, bod 2. odporúčame v úvodnej vete za slovami „VŠEOBECNÁ SPRÁVA“ vypustiť predložku „v“.	O	N	Čl. II je vypustený. Zákon o správnych poplatkoch je novelizovaný samostatne.
MDaVSR	K Čl. II, bod 2. V Čl. II, bod 2. odporúčame za slovami „Rady (EÚ)“ vypustiť skratku „č.“ a skratku EP a skratku EÚ za slovami „určitých verejných listín v“ rozpísať.	O	N	Čl. II je vypustený. Zákon o správnych poplatkoch je novelizovaný samostatne.
MDaVSR	K Čl. II V úvodnej vete odporúčame za slová „zákona č. 342/2005 Z. z.“ vložiť slová „zákona č. 468/2005 Z. z.“, za slová „zákona č. 122/2013 Z. z.“ vložiť slová „zákona č. 144/2013 Z. z.“, za slová „zákona č. 272/2016 Z. z.“ vložiť slová „zákona č. 342/2016 Z. z.“, za slovami „zákona č. 386/2016 Z. z.“ vypustiť slová „zákona č. 342/2016 Z. z.“, za slovami „zákona č. 395/2019 Z. z.“ spojku „a“ nahradiť čiarkou a za slovami „zákona č. 460/2019 Z. z.“ vložiť čiarku a slová „zákona č. 165/2020 Z. z. a zákona č. 198/2020 Z. z.“.	O	N	Čl. II je vypustený. Zákon o správnych poplatkoch je novelizovaný samostatne.
MFSR	Všeobecne Návrh je potrebné zosúladiť s prílohou č. 1 Legislatívnych pravidiel vlády SR (ďalej len „príloha LPV“) [napríklad v názve návrhu zákona slovo „Zákon“ nahradiť slovom „ZÁKON“ v súlade s bodom 18 prílohy LPV, v bode 10 § 7 ods. 9 druhej vete slová „by bol“ a „by bolo“ nahradiť slovami „môže byť“, v bode 19 slovo „číslica“ nahradiť slovom „číslo“, v bodoch 35 a 36 slovo „písmeno“ nahradiť slovom „písm.“, v bode 42 § 15 ods. 7 vypustiť slovo „právnymi“ ako nadbytočné, v bode 50 úvodnej vete slová „Dopĺňajú sa prílohy“ nahradiť slovami „Zákon sa dopĺňa prílohami“, v čl. II úvodnej vete doplniť posledné novely zákona o správnych poplatkoch - zákony č. 165/2020 Z. z. a č. 198/2020 Z. z., v bode 2 úvodnej vete vypustiť slovo „v“ pred slovom „položke“].	O	N	Čl. II bol vypustený. Zákon o správnych poplatkoch je samostatne novelizovaný.

MFSR	K čl. II, k bodom 1 a 2 V poznámkach k položke 2 bode 1 je uvedený spôsob výberu správneho poplatku (až po vykonaní úkonu na základe ústnej alebo písomnej výzvy). Z navrhovaného doplnenia však nie je zrejmé, či sa uvedený postup uplatní aj pri doplnených nových písmenách p) a r); ak sa má rovnaký postup uplatniť, je potrebné upraviť aj bod 1 poznámok k položke 2. Zároveň odporúčame nové správne poplatky v novelizačnom bode 1 funkčne zaradiť do vhodnejšej položky sadzobníka správnych poplatkov, napríklad do položky 17, pretože položka 2 sadzobníka správnych poplatkov má prierezoý charakter (správne poplatky vyberané zvyčajne viacerými alebo ktorýmikoľvek správnymi orgánmi), avšak navrhovaný novelizačný bod 1 je špecializovanou položkou len pre jeden konkrétny správny orgán.	O	N	Čl. II bol vypustený, zákon o správnych poplatkoch je samostatne novelizovaný.
MFSR	Všeobecne V rámci doložky vybraných vplyvov sa neuvádza vplyv na rozpočet verejnej správy. Navrhovaná zmena výšky správneho poplatku pre osoby so štatútom zahraničných Slovákov zo 700 eur na 400 eur bude predstavovať zníženie príjmov štátneho rozpočtu, čo zrejme (ako sa uvádza v dôvodovej správe) vedie aj k zníženiu nákladov na konanie o udelení štátneho občianstva (vypustenie jazykovej skúšky) a tým aj zníženie výdavkov štátneho rozpočtu. Odporúčame preto v doložke vybraných vplyvov doplniť vplyv na rozpočet verejnej správy o sumu znížených príjmov a znížených výdavkov štátneho rozpočtu.	O	N	Čl. II bol vypustený, zákon o správnych poplatkoch je novelizovaný osobitne.
MFSR	K čl. II, k bodom 3 a 4 Z navrhovaného doplnenia položiek 20 a 247 o písmeno f) nie je zrejmé, či platné „Oslobodenie“ k týmto položkám sa bude vzťahovať aj na navrhované nové písmeno f); ak sa predmetné oslobodenie nebude vzťahovať na písmeno f), je potrebné platné znenie oslobodenia upraviť.	O	N	Čl. II bol vypustený, zákon o správnych poplatkoch je samostatne novelizovaný.
MIRRI SR	doložke vybraných vplyvov Žiadame o vyznačenie pozitívneho vplyvu na informatizáciu spoločnosti v doložke vplyvov a vypracovanie analýzy vplyvov na informatizáciu spoločnosti v zmysle odôvodnenia. Odôvodnenie: Predkladateľ v čl. I bode	Z	A	

	47. rozširuje obsah evidencií Ministerstva a okresných úradov v sídle kraja. Ak sa zmení/rozšíri obsah „evidencií“, čo v dôvodovej správe uvádza predkladateľ a evidencie sú vedené v informačnom systéme, určite sa bude jednať o úpravu IS a to znamená pozitívny vplyv na informatizáciu spoločnosti, ktorý je nutné premietnuť do doložky a analýzy vplyvov na informatizáciu spoločnosti.			
MKSR	Čl. I bod 14 Bod 14 odporúčame upraviť takto: "V § 8 ods. 5 druhej vete sa na konci pripájajú slová "a veku žiadateľa" a odsek 5 sa dopĺňa tretou vetou, ktorá znie "U maloletého dieťaťa sa ovládanie slovenského jazyka overuje spravidla za prítomnosti zákonného zástupcu, poručníka alebo opatrovníka."." Odôvodnenie: Pozitívne opatrenie prihladajúce na zdravotný stav žiadateľa, ich telesné a mentálne postihnutie, či iné zdravotné znevýhodnenie, považujeme za opodstatnené, rovnako ako požiadavku na prihládanie veku, a to najmä v súvislosti s maloletými žiadateľmi. Posudzovanie jazykovej úrovne žiadateľov na základe ich vzdelania naopak vnímame v rozpore s princípom rovnosti a právnej istoty, spoločný rámec overovania znalostí jazyka by mal byť zvolený tak, aby zodpovedal najnižšej nožnej úrovni vzdelania.	O	N	Nie je možné stanoviť objektívne kritériá pre všetkých žiadateľov o štátne občianstvo SR, z dôvodu ich rôznej vekovej kategórie, vedomostných znalostí, úrovne vzdelania a iných skutočností.
MKSR	Nad rámec predloženého návrhu Navrhujeme zväžiť prenesenie pôsobnosti obvodných úradov v oblasti overovania ovládania slovenského jazyka žiadateľov na subjekty oprávnené vykonávať certifikovanú skúšku zo slovenského jazyka ako cudzieho jazyka. Súčasne odporúčame zväžiť doplnenie splnomocňovacieho ustanovenia zákona na vydanie vykonávacieho predpisu, ktorým by sa určila požadovaná úroveň ovládania slovenského jazyka, a to v súlade so Spoločným európskym referenčným rámcom pre jazyky. Odôvodnenie: Prenesenie pôsobnosti by v praxi znamenalo, že hodnotenie ovládania slovenského jazyka ako cudzieho jazyka by vykonávali vysoko profesionálne osoby a inštitúcie, ktoré sa na overovanie týchto znalostí špecializujú. Touto právnou úpravou by sa posilnila právna istota a princíp rovnosť. Súbežne je potrebné presne určiť požadovanú úroveň ovládania slovenského jazyka, nakoľko súčasný stav negarantuje jednotnosť preskúšania všetkých žiadateľov, predvídateľnosť, a	O	N	Nie je možné stanoviť objektívne kritériá pre všetkých žiadateľov o štátne občianstvo SR, z dôvodu ich rôznej vekovej kategórie, vedomostných znalostí, úrovne vzdelania a iných skutočností. Preto nie je dôvod na vydanie vykonávacieho predpisu.

	teda aj lepšiu pripravenosť žiadateľov.			
MKSR	Všeobecne k materiálu Odporúčame predkladateľovi, aby materiál prešiel jazykovou úpravou, keďže obsahuje viaceré nespisovné slovné spojenia a slová (napríklad v Dôvodovej správe je to „za účelom podania žiadosti“ namiesto gramaticky správneho „na podanie žiadosti“, resp. „v súvislosti s podaním žiadosti“, „plnomocenstvo“ namiesto správneho „splnomocnenie“, „prípady, kedy je zastúpenie vylúčené“ namiesto správneho „prípady, keď je zastúpenie vylúčené“, „dopad“ namiesto správneho „vplyv“ atď.). Odôvodnenie: Gramatická pripomienka.	O	A	
MKSR	Čl. I bod 6 Slovo "a" za slovami "bol štátnym občanom Českej republiky" žiadame nahradiť čiarkou a na konci doplniť slová "pre žiadateľa, ktorý úspešne vykonal maturitnú skúšku zo slovenského jazyka alebo štátnu jazykovú skúšku zo slovenského jazyka a pre žiadateľa, ktorý úspešne vykonal štátnu skúšku na vysokej škole v rámci študijného programu uskutočňovaného v slovenskom jazyku,". Túto pripomienku považujeme za zásadnú. Odôvodnenie: Súčasná ani navrhovaná právna úprava momentálne neberie do úvahy už raz preukázané znalosti slovenského jazyka žiadateľov. Preto navrhujeme, aby sa u žiadateľov, ktorí doložia doklad o úspešnom absolvovaní maturitnej skúšky zo slovenského jazyka, štátnej jazykovej skúšky zo slovenského jazyka, štátnej skúšky na vysokej škole v rámci študijného programu uskutočňovanom v slovenskom jazyku, opätovne neoverovala znalosť slovenského jazyka. Predíde sa tak dvojitému hodnoteniu, zníži sa administratívna záťaž a posilní sa právna istota už preskúšaných žiadateľov.	Z	A	
MKSR	Čl. I bod 6 V § 7 ods. 1 písm. h) navrhujeme nad rámec predloženého návrhu zákona vložiť za slová "nedovršil 14 rokov" slová "alebo je ku dňu podania žiadosti starší ako 65 rokov". Odôvodnenie: Dôchodkový strop.	O	A	

MKSR	Príloha č. 1 V prílohe č. 1 odporúčame v bode 3 nahradiť slová „Deti (aj dospelé)“ slovami „Deti (aj plnoleté)“. Odôvodnenie: Väčšia zrozumiteľnosť.	O	A	
MOSR	K čl. I bod 42 Odsek 4 prvá veta odporúčame upraviť takto: „Žiadateľ môže byť v konaní podľa tohto zákona zastúpený len fyzickou osobou na základe písomného plnomocenstva s podpisom žiadateľa osvedčeným príslušným orgánom Slovenskej republiky alebo cudzieho štátu.“.	O	N	Upravené iným spôsobom podľa zásadných pripomienok SAK, HRL.
MOSR	K čl. bod 15 V bode 15 odporúčame spresniť „obec pobytu žiadateľa“, keďže žiadateľ môže mať evidovaných viac pobytov súčasne, prípadne sa môže zdržiavať mimo obce, v ktorej má evidovaný pobyt.	O	N	Cudzinec má evidovanú iba jednu obec pobytu.
MPRVS	Čl. I bodu 27 Odporúčame k slovnému spojeniu „registri obyvateľov Slovenskej republiky“ doplniť odkaz na príslušný právny predpis. Legislatívno-technická pripomienka	O	N	Nie je potrebný odkaz lebo je len jeden Register obyvateľov SR.
MPRVS	Čl. I bodom 45 a 46 Odporúčame v § 18 ods. 1 a § 18a ods. 1 číslicu „10“ nahradiť slovom „desať“. Odôvodnenie: Zosúladenie s bodom 6 LPV.	O	A	
MPRVS	Čl. I úvodnej vete Odporúčame zosúladiť znenie úvodnej vety s bodom 28.1. LPV tj. doplniť citáciu chýbajúcej novely č. 222/1996 Z. z. Legislatívno-technická pripomienka.	O	N	Predmetným zákonom nebol novelizovaný zákon o štátnom občianstve.
MPSVRS	K Čl. I bodu 50 Odporúčame v Čl. I bode 50 navrhovanej prílohe č. 1 časti I. piatom bode vypustiť slová „(alebo preukaz zahraničného Slováka)“. Odôvodnenie: Legislatívno-technická pripomienka. Podľa § 12 zákona č. 474/2005 Z. z. o Slovákoch žijúcich v zahraničí sa preukaz zahraničného Slováka vydaný podľa zákona č. 70/1997 Z. z. o zahraničných Slovákoch považuje za	O	N	Preukaz je podľa zákona platný z dôvodu právnej istoty pre držiteľov preukazu zahraničného Slováka je potrebné ponechať aj predmetné pomenovanie dokladu.

	osvedčenie vydané podľa zákona č. 474/2005 Z. z. o Slovákoch žijúcich v zahraničí (s účinnosťou od 1. januára 2006). V zmysle § 7 zákona č. 474/2005 Z. z. o Slovákoch žijúcich v zahraničí sa postavenie Slováka žijúceho v zahraničí na účely uplatnenia si práv alebo výhod ustanovených osobitnými zákonmi pre Slovákov žijúcich v zahraničí preukazuje osvedčením, ktoré vydáva Úrad pre Slovákov žijúcich v zahraničí. Úpravu odporúčame aj vzhľadom na ustanovenia navrhované predkladateľom v Čl. I bode 6 a Čl. II bodoch 3 a 4.			
MSSR	K návrhu uznesenia vlády Slovenskej republiky Názov návrhu právneho predpisu je potrebné zosúladiť s názvom uvedeným vo vlastnom materiáli a v sprievodných dokumentoch. V celom texte návrhu uznesenia vlády Slovenskej republiky je potrebné v názve materiálu vypustiť čiarku za slovami „v znení neskorších predpisov,“ nakoľko po týchto slovách nasleduje spojka „a“. Čiarka pred spojkou „a“ je nadbytočná.	O	A	
MSSR	K čl. I bod 21 (§ 8b ods. 1 písm. d.) Predkladateľ v osobitnej časti dôvodovej správy k bodu 21 uvádza, že „k dôvodom pre nevzniknutie štátneho občianstva Slovenskej republiky sa dopĺňa aj skutočnosť, ak sa vydanie listiny o udelení štátneho občianstva Slovenskej republiky dosiahlo porušením zákona, teda tohto zákona alebo iného zákona. Týmto ustanovením sa zabráňuje nadobudnutie štátneho občianstva Slovenskej republiky osobami, ktoré porušili v súvislosti s konaním o jeho udelenie zákon, alebo ak bol zákon v súvislosti s týmto konaním porušený zo strany konajúceho správneho orgánu.“ Odporúčame slová „iné porušenie zákona“ nahradiť iným vyjadrením. Slová „iné porušenie zákona“ nie sú ustáleným pojmom v právnom poriadku. V právnom poriadku je zaužívaná napríklad terminológia „porušenie povinnosti ustanovenej týmto zákonom“ alebo „porušenie alebo nesplnenie povinností uložených osobitnými právnymi predpismi“ a podobne.	O	A	
MSSR	K čl. I bod 45 (§ 18) V § 18 odseku 1 odporúčame slová „10 dní“ uviesť do tvaru „desiatich dní“. Porov. bod 6 Prílohy č. 1 k Legislatívnym pravidlám vlády Slovenskej	O	A	

	republiky.			
MSSR	K čl. I bod 7 (§ 7 ods. 1 písm. j.) V § 7 ods. 1 sa navrhuje explicitne doplniť novú podmienku na udelenie štátneho občianstva Slovenskej republiky a to, že žiadateľ „nepredstavuje hrozbu pre verejný poriadok alebo bezpečnosť Slovenskej republiky“. Ide o novú podmienku v zákone Národnej rady Slovenskej republiky č. 40/1993 Z. z. o štátnom občianstve Slovenskej republiky v znení neskorších predpisov, preto odporúčame s cieľom predísť výkladovým nejasnostiam doplniť do osobitnej časti dôvodovej správy podrobnejšiu argumentáciu, prípadne uviesť vysvetlenie priamo v zákonnej dikcii formou príkladného výpočtu.	O	A	
MSSR	K čl. I bod 10 (§ 7 ods. 7 až 9) V § 7 ods. 7 navrhujeme za slovom „povolený“ doplniť slovo „pobyť“, rovnako tak za slovom „registrovaný“. Porov. článok 6 ods. 6 Legislatívnych pravidiel vlády Slovenskej republiky. V § 7 ods. 9 ponechávame na zváženie predkladateľa, či doplnenie tzv. „iného dôvodu“ na zamietnutie žiadosti o udelenie štátneho občianstva Slovenskej republiky, ktorý je v zákonnej dikcii vysvetlený len formou príkladného výpočtu, neotvára pre orgán verejnej moci široký priestor na správnu úvahu a rozhodovanie. Ako diskutabilná sa javí otázka, či by nebolo možné vysloviť odôvodnenú obavu o tom, či navrhovaná dikcia nemôže v krajnom prípade vyvolať riziko vzniku potenciálnej svojvôle v rozhodovaní štátneho orgánu.	O	A	
MSSR	K čl. I bod 46 (§ 18a ods. 1) Zásadne žiadame vypustiť z návrhu zákona úpravu navrhovanú v čl. I bode 46 v § 18a ods. 1. V § 18a ods. 1 sa navrhuje uložiť povinnosť súdu zaslať Ministerstvu vnútra Slovenskej republiky kópiu právoplatného rozhodnutia o osvojení dieťaťa do desiatich dní od nadobudnutia jeho právoplatnosti za účelom zaznamenania tejto skutočnosti v evidencii a možnosti vydania príslušných dokladov tejto osobe. Inak povedané, predkladateľ navrhuje v osobitnom predpise ukladať súdom „administratívne“ povinnosti. Upozorňujeme na fakt, že zasielanie písomností súdu vo vybraných prípadoch je vymedzené v § 48 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej	Z	A	

	republiky č. 543/2005 Z. z. o Spravovacom a kancelárskom poriadku pre okresné sudy, krajské sudy, Špecializovaný trestný súd a vojenské sudy v znení neskorších predpisov (ďalej len „spravovací poriadok“). Zasielanie právoplatných rozhodnutí o osvojení matričným orgánom, ktoré patria pod gesciu Ministerstva vnútra Slovenskej republiky, je upravené v § 48 ods. 5 spravovacieho poriadku: „príslušnému orgánu obce alebo mestskej časti, ktorá vedie matriku, zasiela poverený zamestnanec súdu v lehote desiatich pracovných dní odo dňa vyznačenia právoplatnosti v elektronickej podobe správu o právoplatnom rozhodnutí súdu o tom, či tu manželstvo je, alebo nie je, o rozvedení manželstva, vyhlásení manželstva za neplatné, o priezvisku dieťaťa, ak sa rodičia o priezvisku dieťaťa nedohodli, ak nie je žiadny z rodičov známy, alebo ak matka zanechala dieťa po pôrode v zdravotníckom zariadení podľa osobitného predpisu, o zmene priezviska dieťaťa, najmä pri osvojení alebo zrušení osvojenia, o určení otcovstva súhlasným vyhlásením rodičov pred súdom, o určení alebo zapretí otcovstva, o určení materstva, o vyhlásení za mŕtveho a o zrušení osvojenia podľa osobitného predpisu, obsahujúcu skutočnosti vyplývajúce zo súdneho spisu podstatné pre vykonanie zápisu v matrike podľa osobitného predpisu. Na miesto správy možno v odôvodnených prípadoch v rovnakej lehote zaslať rozhodnutie v elektronickej podobe spolu s doložkou právoplatnosti.“ V nadväznosti na uvedené, sudy zasielajú podľa spravovacieho poriadku právoplatné rozhodnutia o osvojení orgánom, ktoré patria pod vecnú pôsobnosť Ministerstva vnútra Slovenskej republiky. Nevidíme dôvod na to, aby sa súdom ukladala rovnaká duplicitná povinnosť voči Ministerstvu vnútra Slovenskej republiky. Považujeme za vhodné riešenie, aby si rezort vnútra interne v rámci svojich kompetencií upravil komunikáciu resp. plynulé prepojenie vo vzťahu k príslušným orgánom, ktorým sa predmetné rozhodnutia zasielajú. Zastávame názor, že nie je daný relevantný dôvod na zbytočné zaťažovanie súdov ukladaním ex offio („duplicitnej“) oznamovacej povinnosti voči Ministerstvu vnútra Slovenskej republiky a to v osobitnom právnom predpise, ktorý patrí do gescie Ministerstva vnútra Slovenskej republiky. Po vypustení odseku 1 z § 18a je potrebné súčasne zrušiť označenie odseku 2. Táto pripomienka je zásadná.			
--	---	--	--	--

MŠVVaŠSR	k vlastnému materiálu Odporúčame prílohy zosúladiť s bodom 9.2 Prílohy č. 1 k Legislatívnym pravidlám vlády SR, t.j. rozpísať skratky v celom texte, napr.: SR, NR SR, OÚ, ZÚ.	O	A	
MZSR	bodu 21 § 8b ods. 1 písm. d) navrhujeme nahradiť slovné spojenie „alebo iným porušením zákona“ slovným spojením „alebo iným protiprávnym konaním“. Odôvodnenie: V judikatúre sa používa pojem protiprávne konanie v širšom rozsahu ako pojem iné porušenie zákona, pri ktorom nie je dostatočne jasné o aké porušenie a akého zákona ide.	O	A	
MZSR	bodu 42 Navrhujeme v § 15 ods. 4 doplniť na konci vetu: „Toto rozhodnutie sa vyznačí v spise a žiadateľ sa o tomto rozhodnutí upovedomí.“. Odôvodnenie: V záujme princípu právnej istoty a v záujme všetkých dotknutých subjektov je, aby bolo procesne výslovne upresnený postup štátneho orgánu, ktorý rozhoduje.	O	N	Ustanovenie bolo vypustené.
MZSR	bodu 11 Navrhujeme v § 8 ods. 1 vypustiť v štvrtej vete slovo „osobne“ . Odôvodnenie: Na základe elektronizácie verejnej správy a vzhľadom na skutočnosť, že v čase pandémie alebo inej krízovej situácie môže dôjsť k obmedzenému fungovaniu okresného úradu v sídle kraja, diplomatickej misii alebo na konzulárnom úrade Slovenskej republiky, nemalo by to byť na ujmu žiadateľov o udelenie občianstva.	O	N	Pripomienka je nad rámec návrhu zákona.
MZSR	bodu 17 V § 8a ods. 1 navrhujeme na konci doplniť nasledujúcu vetu: „Rozhodnutie o zastavení konania sa vyznačí v spise a žiadateľ sa o zastavení konania upovedomí.“. Odôvodnenie: Znenie § 8a ods. 5 a 6 obsahuje upresnenie postupu štátneho orgánu v prípade rozhodnutia o zastavení konania a v záujme princípu právnej istoty ako aj v záujme všetkých dotknutých subjektov je, aby bol procesne výslovne upresnený postup štátneho orgánu, ktorý	O	N	Pripomienka je nad rámec návrhu zákona.

	konanie zastaví.			
MZVEZ SR	K čl. II 1. V čl. II odporúčame vložiť nový bod 1, ktorý znie: „1. V § 6 ods. 1 sa na konci pripájajú tieto slová: „s výnimkou položky 240 sadzobníka“.“. Doterajšie body odporúčame primerane prečíslovať. 2. V čl. II odporúčame za doterajší bod 3 vložiť nové body 4 a 5, ktoré znejú: „ 4. Poznámka pod čiarou k odkazu 16b znie: „16b) Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 810/2009 z 13. júla 2009, ktorým sa ustanovuje vízový kódex Spoločenstva (vízový kódex), (Ú. v. EÚ L 243, 15. 9. 2009) v platnom znení.“. 5. V sadzobníku správnych poplatkov časti XVIII. KONZULÁRNE POPLATKY položka 240 vrátane časti Oslobodenie a časti Splnomocnenie znie: „Položka 240 a) Žiadosť o udelenie schengenského víza 16b) sadzbu poplatku ustanovuje osobitný predpis, 16b) b) Žiadosť o udelenie národného víza, ak je to potrebné na plnenie záväzkov Slovenskej republiky vyplývajúcich z medzinárodných zmlúv 35 eur, c) Žiadosť o udelenie národného víza, ak je to v záujme Slovenskej republiky 35 eur, d) Žiadosť o udelenie národného víza, ak je to potrebné v súvislosti s udelením povolenia na pobyt v Slovenskej republike okrem prípadu podľa písmena e) 60 eur, e) Žiadosť o udelenie národného víza, ak je to potrebné v súvislosti s prevzatím udeleného povolenia na pobyt v Slovenskej republike 10 eur, f) Podanie odvolania proti rozhodnutiu, ktorým bola žiadosť o udelenie schengenského víza zamietnutá alebo proti rozhodnutiu, ktorým bolo udelené schengenské vízum zrušené alebo odvolané 80 eur. Oslobodenie: 1. Od poplatku podľa písmena a) sú oslobodené osoby podľa osobitného predpisu. 16b) 2. Od poplatku podľa tejto položky sú oslobodení rodinní príslušníci občanov Európskeho hospodárskeho priestoru. 16c) 3. Od poplatku podľa tejto položky sú oslobodení rodinní príslušníci občanov Slovenskej republiky v rozsahu rodinných príslušníkov občanov Európskeho hospodárskeho priestoru podľa druhého bodu. 4. Od poplatku podľa písmena f) sú oslobodené osoby, ktoré podávajú odvolanie proti rozhodnutiu útvaru Policajného zboru, a rodinní príslušníci azylanta a cudzinca, ktorému sa poskytla doplnková ochrana. Splnomocnenie: 1. Správny orgán môže oslobodiť od poplatku aj ďalšie osoby podľa osobitného	O	N	Čl. II je vypustený. Zákon o správnych poplatkoch je novelizovaný samostatne.

predpisu.16b) 2. Správny orgán môže v jednotlivých prípadoch poplatok znížiť alebo od neho upustiť z dôvodu podpory kultúrnych alebo športových záujmov, ako aj záujmov v oblasti zahraničnej politiky, politiky rozvoja a ostatných oblastí zásadného verejného záujmu alebo z humanitárnych dôvodov. 3. Správny orgán vráti poplatok z dôvodov uvedených v osobitnom predpise.16b) 4. Správny orgán vráti poplatok podľa písmena f), ak sa odvolaniu vyhovie. 5. Poplatok podľa písmena a) tejto položky je možno platiť aj prostredníctvom externého poskytovateľa služieb určeného podľa osobitného predpisu.16b)“. „Doterajšie body odporúčame primerane prečíslovať. 3. Čl. II odporúčame doplniť novými bodmi 5 až 8, ktoré znejú: „5. V sadzobníku správnych poplatkov časti XVIII. KONZULÁRNE POPLATKY sa vypúšťajú položky 252, 257 a 258. 6. V sadzobníku správnych poplatkov časti XVIII. KONZULÁRNE POPLATKY sa v položke 261 vypúšťajú písmená c) a e). Doterajšie písmeno d) sa označuje ako písmeno c). 7. V sadzobníku správnych poplatkov časti XVIII. KONZULÁRNE POPLATKY sa za položku 264 vkladá položka 264a, ktorá znie: „Položka 264a Podanie žiadosti o výpis z registra trestov 10 eur.“. 8. V sadzobníku správnych poplatkov časti XVIII. KONZULÁRNE POPLATKY sa v položke 265 vypúšťa písmeno a). Doterajšie písmená b) až d) sa označujú ako písmená a) až c).“. Odôvodnenie k bodu 1 K § 6 ods. 1 Vzhľadom na to, že podľa § 6 ods. 1 zákona o správnych poplatkoch je sadzba poplatku všeobecne určená v sadzobníku pevnou sumou alebo percentuálnou sadzbou zo základu poplatku, navrhuje sa ustanoviť výnimka z tohto pravidla z dôvodu, že sadzbu poplatku v položke 240 v sadzobníku správnych poplatkov časti XVIII. KONZULÁRNE POPLATKY ustanovuje Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 810/2009 z 13. júla 2009, ktorým sa ustanovuje vízový kódex Spoločenstva (vízový kódex), (Ú. v. EÚ L 243, 15. 9. 2009) v platnom znení. Odôvodnenie k bodu 2 K poznámke pod čiarou k odkazu 16b Navrhuje sa aktualizovať poznámku pod čiarou k odkazu 16b z dôvodu novelizácie Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 810/2009 z 13. júla 2009, ktorým sa ustanovuje vízový kódex Spoločenstva (vízový kódex), (Ú. v. EÚ L 243, 15. 9. 2009. K položke 240 V súvislosti s prijatím nariadenia EP a Rady (EÚ) 2019/1155 z 20. júna 2019, ktorým sa			
---	--	--	--

	mení nariadenie (ES) č. 810/2009, ktorým sa ustanovuje vízový kódex Spoločenstva, ktoré nadobudlo platnosť 2.2.2020, je potrebné upraviť položky týkajúce sa správnych poplatkov za udelenie schengenských víz. Vzhľadom na to, že podľa čl. 16 vízového kódexu Komisia každé tri roky posúdi, či je potrebné revidovať výšku vízových poplatkov, a v prípade potreby, prijme delegované akty týkajúce sa zmeny vízového kódexu, pokiaľ ide o výšku vízových poplatkov, navrhuje sa výslovne neustanoviť výšku sadzby správneho poplatku do zákona o správnych poplatkoch, ale odkázať priamo na vízový kódex. Sadzba správneho poplatku za žiadosť o udelenie národného víza, ak je to potrebné na plnenie záväzkov Slovenskej republiky vyplývajúcich z medzinárodných zmlúv a za žiadosť o udelenie národného víza, ak je to v záujme Slovenskej republiky sa zvyšuje na 35 eur. V prípade žiadosti o udelenie národného víza, ak je to potrebné v súvislosti s udelením povolenia na pobyt v Slovenskej republike sa sadzba správneho poplatku, vzhľadom na administratívnu náročnosť spracovania tohto typu žiadosti, ustanovuje na 60 eur. Sadzba správneho poplatku za podanie žiadosti o udelenie národného víza, ak je to potrebné v súvislosti s prevzatím udeleného povolenia na pobyt v Slovenskej republike sa zaokrúhľuje na 10 eur. Navrhuje sa upraviť aj výšku správneho poplatku za podanie odvolania proti rozhodnutiu, ktorým bola žiadosť o udelenie schengenského víza zamietnutá alebo proti rozhodnutiu, ktorým bolo udelené schengenské vízum zrušené alebo odvolané, a to na 80 eur. Navrhovaná výška zodpovedá výške správneho poplatku ustanovenej za udelenie schengenského víza, pričom takto ustanovená výška poplatku zodpovedá aj praxi členských štátov schengenského priestoru. Odôvodnenie k bodu 3 K položkám 252, 257, 258 a 261 Vypustenie položiek 252, 257, 258 a písmen c) a e) z položky 261 z dôvodu, že tieto neboli v praxi vykonávané. K položkám 264a a 265 Navrhuje sa, aby výška správneho poplatku za podanie žiadosti o výpis z registra trestov bola z vecného hľadiska predmetom úpravy v samostatnej položke 264a vzhľadom na to, že položka 265 upravuje výšku správnych poplatkov v oblasti osvedčenia Slováka žijúceho v zahraničí.			
MZVEZ SR	Nad rámec návrhu k čl. I	O	N	Nie je predmetom novelizácie.

	K § 8 ods. 5 až 8 Podľa platnej právnej úpravy overovanie znalostí slovenského jazyka vykonáva trojčlenná komisia ustanovená okresným úradom v sídle kraja, diplomatickou misiou a konzulárnym úradom. Odporúčame, aby overenie ovládania slovenského jazyka nevykonávali okresný úrad v sídle kraja, diplomatická misia alebo konzulárny úrad, ale príslušná jazyková inštitúcia, ktorá dokáže relevantne vyhodnotiť aj stupeň jazykových znalostí v rámci stupnice A1, A2, B1, B2, C1, C2 Spoločného európskeho referenčného rámca pre jazykové znalosti. Vzhľadom na to, že žiadateľ o štátne občianstvo SR by sa mal pohybovať v slovenskom prostredí, odporúčame, aby bol určený stupeň znalostí slovenského jazyka minimálne na úrovni B1, pričom by doklad o jazykových znalostiach žiadateľa vystavila navrhovaná jazyková inštitúcia. Náklady na preskúšanie by si žiadateľ hradil z vlastných prostriedkov, keďže overenie jazykových znalostí je v jeho záujme. Ak nebude tento návrh akceptovaný, odporúčame stanoviť kritériá kladené na členov skúšobnej komisie. K spôsobom overovania znalosti slovenského jazyka podľa odseku 6 odporúčame doplniť aj formu testu s bodovým ohodnotením, z ktorého by boli zrejmé výsledky a posúdenie znalosti by sa nezakladalo na subjektívnom hodnotení členov komisie. Keďže požiadať o štátne občianstvo možno bezprostredne po dovŕšení predpísaného počtu rokov pobytu/žitia na Slovensku, skúšky zo slovenského jazyka a reálií by sa mali uskutočňovať priamo v Slovenskej republike.			
MZVEZ SR	K čl. I K bodu 10 V odseku 9 druhej vety odporúčame iné dôvody, na základe ktorých možno zamietnuť udelenie štátneho občianstva, legislatívne upraviť do písmen. K bodu 18 Na konci vety odporúčame za slovami „Z. z.“ vypustiť druhú bodku. K bodu 30 Znenie písmena a) odporúčame formulovať tak, aby ustanovenie neobsahovalo dve bodkočiarky, nakoľko to nie je podľa legislatívnych pravidiel prípustné. K bodu 42 V odseku 7 odporúčame vypustiť slovo „právnymi“ a vložiť odkaz na príslušné osobitné prepisy. K bodu 43 V tretej vete odporúčame slová „§ 8, 9 a 9a“ nahradiť slovami „§ 8, § 9 a 9a. Táto pripomienka platí primerane aj na bod 47 odseky 2 a 3. Legislatívno-technické pripomienky.	O	A	

MZVEZ SR	K doložke zlučiteľnosti Odporúčame použiť aktuálnu Prílohu č. 2 k Legislatívnym pravidlám vlády Slovenskej republiky, Doložka zlučiteľnosti návrhu zákona s právom Európskej únie, ktoré boli schválené uznesením vlády SR č. 242 z 29. mája 2019. Súčasne odporúčame doložku zlučiteľnosti korektne vyplniť.	O	A	
MZVEZ SR	K čl. I bodu 46 V § 18a odporúčame vypustiť odsek 2 a jeho znenie upraviť v rámci nového §18b, ktorý znie: „§18b Slovenská informačná služba v stanovisku podľa § 8a ods. 3 uvedie, či disponuje informáciami, ktoré preukazujú, že žiadateľ predstavuje bezpečnostné riziko alebo, či je hrozbou pre verejný poriadok, a preto v oboch prípadoch udelenie štátneho občianstva Slovenskej republiky žiadateľovi nie je vo verejnom záujme. Rovnako postupuje aj iný dotknutý štátny orgán, ak jeho stanovisko podľa § 8a ods. 3 vychádza z informácie, ktorá je utajovanou skutočnosťou podľa osobitného zákona.x) Stanovisko podľa § 8a ods. 3 nie je súčasťou spisu vedeného o žiadateľovi podľa tohto zákona a jeho obsah možno sprístupniť len správne súdu v súlade s osobitným zákonom.y)“. Odôvodnenie: Na účely jednoznačnosti výkladu odporúčame preformulovať navrhované ustanovenie § 18a ods. 2 tak, aby bolo zrejmé, aký obsah má mať stanovisko SIS podľa § 8a ods. 3 návrhu zákona. Navrhované znenie zároveň odporúčame, z dôvodu vecnej problematiky, upraviť v rámci samostatného ustanovenia a súčasne odporúčame vložiť odkaz na osobitné zákony.	O	A	
MZVEZ SR	Nad rámec návrhu k čl. I V § 4 ods. 3 odporúčame slová „maloletej osoby“ nahradiť slovami „maloletého dieťaťa“ z dôvodu zjednotenia pojmu pre maloleté dieťa v odsekoch 1 a 2 a druhej časti vety odseku 3. Legislatívno-technická pripomienka.	O	N	Nie je predmetom novelizácie.
MZVEZ SR	Nad rámec návrhu k čl. I V § 8 ods. 2 písm. d) odporúčame za slovo „dátum“ vložiť slová „vyhotovenia žiadosti“ z dôvodu upresnenia, k akej skutočnosti sa dátum vzťahuje. Táto pripomienka sa primerane vzťahuje aj na § 9 ods. 5 písm. d). Legislatívno-	O	N	Nie je predmetom novelizácie.

	technická pripomienka.			
MZVEZ SR	Nad rámec návrhu k čl. I V § 8a ods. 13 odporúčame slová „Ak ministerstvo štátne občianstvo Slovenskej republiky neudelilo“ nahradiť slovami „Ak ministerstvo neudelilo štátne občianstvo Slovenskej republiky“. Legislatívno-technická pripomienka.	O	N	Nie je predmetom novelizácie.
MZVEZ SR	Nad rámec návrhu k čl. I V § 8b ods. 1 odporúčame slová „Štátne občianstvo Slovenskej republiky nevznikne, ak“ nahradiť slovami „Žiadateľ nenadobudne štátne občianstvo Slovenskej republiky, ak“ z dôvodu, že štátne občianstvo vo vzťahu k osobe nevzniká, avšak možno ho nadobudnúť za zákonom ustanovených podmienok. Legislatívno-technická pripomienka.	O	N	Nie je predmetom novelizácie.
MZVEZ SR	K čl. I bodu 25 § 9 ods. 18 V § 9 ods. 18 poslednej vete odporúčame za slovo „doklady“ vložiť slová „príslušného štátu“. Odôvodnenie: Odporúčame výslovne ustanoviť, že štátny občan SR je povinný oznámiť nadobudnutie cudzieho štátneho občianstva a je povinný predložiť k tomuto oznámeniu doklady príslušného štátu preukazujúce nadobudnutie tohto cudzieho štátneho občianstva.	O	N	Ustanovenie je zrozumiteľné. Je samozrejme, že ide o doklady príslušného štátu, ktoré je relevantné na preukázanie nadobudnutia štátneho občianstva iného štátu.
MZVEZ SR	Nad rámec návrhu k čl. I V § 9 ods. 4 odporúčame slová „sa podáva osobne“ nahradiť slovami „podáva žiadateľ osobne“. Legislatívno-technická pripomienka.	O	N	Nie je predmetom novelizácie.
MZVEZ SR	K čl. I bodu 25 § 9 ods. 18 V čl. I bode 25 § 9 ods. 18 odporúčame slová „tri roky“ nahradiť slovami „päť rokov“. Odôvodnenie: Podľa § 9 ods. 18 návrhu zákona nedôjde k strate štátneho občianstva Slovenskej republiky zo zákona, ak štátny občan Slovenskej republiky nadobudol cudzie štátne občianstvo štátu, v ktorom mal v čase nadobudnutia cudzieho štátneho občianstva povolený, registrovaný alebo inak evidovaný pobyt najmenej tri roky. Záväzok umožniť občanom Slovenskej republiky dlhodobu žijúcim na území iného štátu nadobudnúť občianstvo toho štátu bez straty občianstva Slovenskej republiky vyplýva z	O	A	

	Programového vyhlásenia vlády SR. Ministerstvo zahraničných vecí a európskych záležitostí SR sa stotožňuje s ustanovením zákonnej výnimky, na základe ktorej sa umožní občanom SR dlhodobo žijúcim na území iného štátu nadobudnúť občianstvo toho štátu bez straty občianstva SR, avšak vychádzajúc zo zásady chápania štátneho občianstva nielen ako právneho vzťahu medzi štátom a občanom, ale aj ako širšieho morálneho vzťahu, odporúča zmenu dĺžky povoleného, registrovaného alebo inak evidovaného pobytu občana SR v cudzom štáte, ktorého občianstvo nadobudol, z troch rokov na päť rokov. Navrhovaná zmena je odôvodnená skutočnosťou, že trojročná dĺžka povoleného, registrovaného alebo inak evidovaného pobytu občana SR v cudzom štáte nie je dostatočne dlhým obdobím na vznik skutočného pevného puta medzi štátom a fyzickou osobou, na základe ktorého by sa vytvoril dostatočný priestor pre náležité posúdenie väzby fyzickej osoby v tomto štáte a nejde teda ani o efektívnu štátnu príslušnosť. Zmena dĺžky takéhoto pobytu na päť rokov spĺňa podmienku dlhodobosti deklarovanú aj v Programovom vyhlásení vlády SR. Súčasne ide o zosúladenie s dĺžkou pobytu ustanovenou v § 7 ods. 2 písm. a) zákona pre cudzinca, ktorý uzavrel manželstvo so štátnym občanom Slovenskej republiky, toto manželstvo trvá a žije v tomto manželstve v spoločnej domácnosti na území Slovenskej republiky najmenej počas piatich rokov bezprostredne predchádzajúcich podaniu žiadosti o udelenie štátneho občianstva Slovenskej republiky.			
MZVEZ SR	K čl. I bodu 48 § 19d ods. 2 V čl. I bode 48 § 19d odporúčame vypustiť odsek 2. Odôvodnenie: Navrhovaným ustanovením §19d ods. 2 sa ukladá tomu, kto stratil štátne občianstvo Slovenskej republiky dobrovoľným nadobudnutím cudzieho štátneho občianstva od 17. júla 2010 do 31. januára 2021, povinnosť predložiť okresnému úradu v sídle kraja doklady preukazujúce nadobudnutie cudzieho štátneho občianstva najneskôr do 31. júla 2021. Jedným zo základných princípov medzinárodného práva je, že štát nemôže legislatívne regulovať status osôb, nad ktorými nemá právomoc tzv. teritoriálna, personálna alebo iná jurisdikcia. Zákon ustanovujúci povinnosti osobám, ktoré sa nenachádzajú na jeho území, nie sú jeho občanmi, alebo z vlastnej vôle nevstupujú do	O	A	

	konania podľa vnútroštátnych zákonov tohto štátu má, v dôsledku nedostatku legislatívnej právomoci štátu smerom navonok, extrateritoriálne účinky. Legitímnosť extrateritoriálnych účinkov vnútroštátnych zákonov voči občanom iných štátov, zároveň legitímnosť ich vynucovania, je z hľadiska medzinárodného práva značne sporná a Slovenská republika by sa tak vystavila riziku porušenia svojich medzinárodných záväzkov, vrátane zásady nezasahovania do vnútorných vecí iných štátov. Ďalej je potrebné poukázať aj na neprípustné spätné pôsobenie navrhovaného ustanovenia, kedy sa povinnosť predložiť doklady preukazujúce nadobudnutie cudzieho štátneho občianstva ukladá vo vzťahu k všetkým osobám, ktoré ho nadobudli za predchádzajúcej právnej úpravy. Vzhľadom na skutočnosť, že ustanovenie § 19d ods. 2 ukladá povinnosti cudzím štátnym občanom, a teda má extrateritoriálne účinky a berúc tiež do úvahy jeho retroaktívne účinky, odporúčame vypustenie predmetného ustanovenia z návrhu zákona.			
NBS	K čl. I K čl. I 1. V bode 27 odporúčame z dôvodu zrozumiteľnosti pri pojme „register obyvateľov Slovenskej republiky“ zaviesť odkaz na ustanovenia právneho predpisu, ktoré uvedený register upravujú (napr. na § 1 písm. c) alebo § 12 až 23 zákona č. 253/1998 Z. z. o hlásení pobytu občanov Slovenskej republiky a registri obyvateľov Slovenskej republiky v znení neskorších predpisov). 2. V bode 42 v § 15 ods. 6 nie je zrejmé, na ktoré rozhodnutia v zákone sa § 15 ods. 6 vzťahuje. V prípade, že sa nevzťahuje na každé rozhodnutie upravené v zákone, odporúčame špecifikovať (napr. pomocou vnútorných odkazov). 3. V bode 42 v § 15 ods. 7 odporúčame slová „osobitnými právnymi predpismi“ nahradiť slovami „osobitnými predpismi“ a zároveň zaviesť odkaz s poznámkou pod čiarou na relevantné predpisy, resp. ich ustanovenia. 4. V bode 46 v § 18a ods. 2 z dôvodu jednoznačnosti odporúčame nad pojmom „osobitný zákon“ zaviesť odkaz s poznámkou pod čiarou na relevantný zákon, resp. jeho ustanovenia. 5. V bode 47 v § 19 ods. 1 odporúčame za slová „medzinárodné zmluvy“ vložiť čiarku a slová „ktorými je Slovenská republika viazaná“. 6. Bod 50 úvodnú vetu odporúčame uviesť takto: „Zákon sa dopĺňa prílohami č. 1 a 2, ktoré znejú:“.	O	ČA	Nie je potrebný odkaz na osobitný predpis, pretože je len jeden Register obyvateľov SR.

OAPSVLÚVSR	K doložke zlučiteľnosti: 1. Všeobecne: Žiadame predkladateľa o zosúladienie doložky zlučiteľnosti predkladaného návrhu zákona s právom Európskej únie s Prílohou č. 2 k Legislatívnym pravidlám vlády Slovenskej republiky v platnom znení. Upozorňujeme, že doložka zlučiteľnosti má len 5 bodov. V treťom bode je potrebné uviesť, že predmet návrhu zákona je upravený v práve Európskej únie a následne v písm. a) uvádzať relevantné ustanovenia primárneho práva EÚ, v písm. b) sekundárne právne akty EÚ, a v písm. c) relevantnú judikatúru Súdneho dvora Európskej únie.	O	A	
OAPSVLÚVSR	K návrhu zákona: 1. Všeobecne: Žiadame v úvodnej vete čl. I a II doplniť všetky skrátené citácie predchádzajúcich noviel právneho predpisu v súlade s bodom 28.1. Prílohy č. 1 k Legislatívnym pravidlám vlády Slovenskej republiky v platnom znení.	O	A	
OAPSVLÚVSR	K doložke zlučiteľnosti: 2. K bodu 3 písm. c): Žiadame uviesť relevantnú judikatúru Súdneho dvora Európskej únie ako aj jej stručný výrok alebo relevantné právne vety napríklad rozsudok Súdneho dvora Európskej únie C-221/17 alebo C-135/08.	O	A	
OAPSVLÚVSR	K návrhu zákona: 2. K čl. II bodu 2: Žiadame nariadenie (EÚ) 2016/1191 v sadzobníku správnych poplatkov v časti I. Všeobecná správa v položke 2 časť poznámky bod 3 v súlade s bodmi 62.5 a 62.9. Prílohy č. 1 k Legislatívnym pravidlám vlády Slovenskej republiky v platnom znení uvádzať nasledovne: „Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2016/1191 zo 6. júla 2016 o podporovaní voľného pohybu občanov prostredníctvom zjednodušenia požiadaviek na predkladanie určitých verejných listín v EÚ a o zmene nariadenia (EÚ) č. 1024/2012 (Ú. v. EÚ L 200, 26.7.2016).“ Úpravu citácie nariadenia (EÚ) 2016/1191 žiadame následne zohľadniť aj v predloženej osobitnej časti dôvodovej správy venovanej čl. II bodom 1 a 2 predkladaného návrhu zákona.	O	N	Čl. II je vypustený. Zákon o správnych poplatkoch je novelizovaný samostatne.

OAPSVLÚVSR	K doložke zlučiteľnosti: 3. K bodu 4 písm. b): Žiadame uviesť informáciu o začatí konania v rámci „EÚ Pilot“ – EUP (2016)8971 zo dňa 21. 10. 2016, spolu s uvedením konkrétnych vytýkaných nedostatkov a požiadaviek na zabezpečenie nápravy so zreteľom na nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1049/2001 z 30. mája 2001 o prístupe verejnosti k dokumentom Európskeho parlamentu, Rady a Komisie.	O	A	
SIS	K novelizačnému bodu 10. (§ 7 ods. 8) V § 7 ods. 8 v prvej vete navrhujeme vypustiť slovo „nepretržite“. Pripomienka je zásadná. Odôvodnenie: V súvislosti s navrhovanou úpravou, ktorá v § 7 v dopĺňanom odseku 8 definuje splnenie podmienky pobytu na území Slovenskej republiky podľa odsekov 1 až 3 tak, že sa vyžaduje pobyt cudzinca - žiadateľa o udelenie štátneho občianstva Slovenskej republiky (trvajúci zákonom určenú dobu) a jeho nepretržitá fyzická prítomnosť na území Slovenskej republiky po celú dobu tohto pobytu cudzinca, považujeme na úvod za dôležité poznamenať, že navrhovaná úprava nezohľadňuje aspekt výkonu oprávnení cudzincov, ktorí majú legálne udelený pobyt na území Slovenskej republiky, spočívajúcich v možnosti voľného pohybu v rámci schengenského priestoru. Navrhovaná úprava na účel splnenia predmetnej podmienky vo svojej podstate zamedzuje akémukoľvek, aj krátkodobému vycestovaniu žiadateľa o udelenie štátneho občianstva Slovenskej republiky mimo jej územia. Práve vzhľadom na kolíziu právnych noriem na úseku práv a povinností cudzincov na území Slovenskej republiky predstavuje navrhovaná úprava ustanovením takejto bezdôvodne prísnej podmienky nekoncepčné a nesyistémové riešenie. Vzhľadom na skutočnosť, že s legítimným pobytom cudzinca na území Slovenskej republiky je spojené aj jeho oprávnenie umožňujúce mu voľný pohyb v rámci schengenského priestoru, kontrola splnenia podmienky nepretržitej fyzickej prítomnosti ustanovená navrhovanou úpravou by objektívne mohla byť realizovaná iba vo vzťahu k pohybu cez vonkajšiu hranicu schengenského priestoru, nakoľko kontrola na vnútorných hraniciach v rámci schengenského priestoru nie je zabezpečovaná na takej úrovni a v takom režime, aby bolo zabezpečené	Z	A	

	monitorovanie pohybu týchto osôb a teda aby bolo možné objektívne sledovanie splnenia predmetnej podmienky. Z tohto dôvodu nebude možné, aby kompetentný orgán, ktorý bude vybavovať predmetnú žiadosť o udelenie štátneho občianstva Slovenskej republiky, objektívne vyhodnotil, či sa daný žiadateľ na území Slovenskej republiky nepretržite fyzicky zdržiaval a teda či je splnená podmienka pobytu na území Slovenskej republiky podľa predkladaného návrhu § 7 ods. 8. Máme za to, že navrhovaná úprava by do právneho poriadku zaviedla iba ustanovenie s formálnou podmienkou, preukazovanie splnenia ktorej by nebolo reálne kontrolovateľné. A teda v súčasnej dobe v rámci režimu ustanoveného v schengenskom priestore (odhliadnuc od prípadných aktuálnych, s pandemickou situáciou súvisiacich opatrení niektorých členských štátov) by v praxi išlo o obsolétne ustanovenie. V neposlednom rade je možné chápať navrhovanú právnu úpravu ako neprimerané obmedzenie voľného pohybu osôb, ktoré majú na území Slovenskej republiky udelený trvalý pobyt a sú ekonomicky činné, čím vytvárajú ekonomický prospech pre Slovenskú republiku, v rámci Európskej únie. Takýmto obmedzením pohybu by boli dotknutí cudzinci značne znevýhodňovaní v rámci jednotného trhu Európskej únie, čo by malo za možný následok, že by miesto svojho podnikania aj trvalý pobyt zmenili a presunuli sa do takej krajiny, kde by sa po splnení podmienok mohli stať plnohodnotnými občanmi daného štátu a užívať tak s tým spojené benefity členstva štátu v Európskej únii. Obdobné odôvodnenie je možné použiť aj na osoby, ktoré by v rámci svojich ekonomických činností potrebovali opustiť územie nielen Slovenskej republiky, ale aj schengenského priestoru. Opätovne by dochádzalo k ich znevýhodňovaniu na globálnom trhu a snaha o získanie ekonomicky prínosných osôb by bola veľmi zložitá. Zároveň podotýkame, že takéto obmedzenie by malo nežiadúci dopad na niektoré činnosti Slovenskej informačnej služby vykonávané v súlade so zákonom NR SR č. 46/1993 Z. z. o Slovenskej informačnej službe v znení neskorších predpisov.			
Slovenská advokátska komora	článku I bodu 10 (§10 ods. 7) Žiadame vypustiť „najmenej tri roky“. Odôvodnenie: Podmienka dĺžky pobytu (najmenej 3 rokov) v inej krajine pre znovunadobudnutie slovenského	Z	N	Netrvá na pripomienke, rozpor odstránený.

	štátneho občianstva pôsobí diskriminačne voči iným osobám, ktoré rovnako stratili slovenské občianstvo nadobudnutím občianstva inej krajiny.			
Slovenská advokátska komora	článku I bodu 42 (§ 15 ods. 5) Poukazujeme na právo žiadateľa dozvedieť sa dôvody, pre ktoré mu bola zamietnutá žiadosť. V zmysle judikatúry ÚS SR „ak z dôvodu bezpečnosti štátu nemožno dotknutej osobe oznámiť presné úplné dôvody tvoriace základ rozhodnutí súdny prieskum takýchto rozhodnutí nemôže byť z hľadiska ochrany práv a právom chránených záujmov takejto osoby efektívny, nemôže byť ani dostatočnou zárukou proti prípadnej svojvôli kompetentného štátneho orgánu a nemôže ani reálne naplňať základné právo dotknutej osoby na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 a 2 Ústavy Slovenskej republiky, ako aj právo na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd či právo na účinný prostriedok nápravy a na spravodlivý proces podľa čl.47 Charty základných práv Európskej únie.“	Z	A	
Slovenská advokátska komora	článku I bodu 10 (§ 10 ods. 8) Žiadame špecifikovať pojem „nepretržite fyzicky zdržiaval“ alebo ustanovenie z návrhu vypustiť. Odôvodnenie: Pojem nepretržite sa fyzicky zdržiaval pôsobí neprimerane prísne. Predkladateľ návrhu by mal zvážiť výnimky z tejto podmienky alebo ju vypustiť.	Z	A	
Slovenská advokátska komora	článku I bodu 42 (§ 15 ods. 4) Žiadame vypustiť odsek 4. Odôvodnenie: Predkladateľ navrhovaným znením vylučuje možnosť zastúpenia žiadateľa advokátom, pričom takýto zámer nie je odôvodnený. Navrhované opatrenie považujeme za neprimeraný zásah do práva na prístup k advokátovi, práva na prístup k právnym službám, ako aj obmedzenie práva na slobodnú voľbu advokáta. Zákonnou úpravou, ktorá umožňuje len zastúpenie fyzickou osobou sa zamedzuje prístupu ku kvalifikovanej právnej službe. Žiadame z návrhu znenie vypustiť alebo doplniť možnosť právneho zastúpenia advokátom. Takisto žiadame vypustiť možnosť rozhodnúť o úplnom vylúčení zastúpenia.	Z	A	

SVSRNM	K vlastnému materiálu V texte vlastného materiálu na s. 17 sa navrhuje za čl. II vložiť nový čl. III v znení: „Čl. III Zákon č. 253/1998 Z. z. o hlásení pobytu občanov Slovenskej republiky a registri obyvateľov Slovenskej republiky v znení zákona č. 369/1999 Z. z., zákona č. 441/2001 Z. z., zákona č. 660/2002 Z. z., zákona č. 174/2004 Z. z., zákona č. 215/2004 Z. z., zákona č. 454/2004 Z. z., zákona č. 523/2004 Z. z., zákona č. 224/2006 Z. z., zákona č. 335/2007 Z. z., zákona č. 216/2008 Z. z., zákona č. 49/2012 Z. z., zákona č. 190/2013 Z. z., zákona č. 335/2014 Z. z., zákona č. 125/2015 Z. z., zákona č. 125/2016 Z. z., zákona č. 254/2016 Z. z. a zákona č. 177/2018 Z. z. sa mení takto: 1. V § 15 písm. d) ôsmom bode sa slová „strate štátneho občianstva“ nahrádzajú slovami „prepustení zo štátneho zväzku“. 2. § 16 písm. d) siedmom bode sa slová „strate štátneho občianstva“ nahrádzajú slovami „prepustení zo štátneho zväzku“. 3. V § 21 sa slová „strate štátneho občianstva“ nahrádzajú slovami „prepustení zo štátneho zväzku“.“ Odôvodnenie: Navrhuje sa zosúladiť terminológiu zákona o hlásení pobytu občanov SR a registri obyvateľov SR so zmenami v zákone o štátnom občianstve v čl. I tohto návrhu zákona.	Z	N	Nad rámec návrhu zákona.
SVSRNM	K vlastnému materiálu V texte vlastného materiálu na s. 2 v čl. I v bode 10 v § 7 ods. 9 doplniť prvú vetu čiarkou a slovami „ak v odseku 7 nie je stanovené inak“. Odôvodnenie: Navrhuje sa doplniť prvú vetu odseku 9, podľa ktorej na udelenie štátneho občianstva Slovenskej republiky nie je právny nárok, o výnimku pre osoby, ktoré štátne občianstvo Slovenskej republiky stratili nadobudnutím cudzieho štátneho občianstva. Tým takíto bývalí občania budú mať na udelenie štátneho občianstva Slovenskej republiky právny nárok (odsek 9), a to aj bez splnenia podmienok, ktoré sa inak pre nadobudnutie štátneho občianstva Slovenskej republiky vyžadujú (odsek 7).	Z	N	Nie je dôvod o vytváranie rôznych skupín žiadateľov o udelenie štátneho občianstva, najmä vo vzťahu k bezúhonnosti.
SVSRNM	K vlastnému materiálu V texte vlastného materiálu na s. 2 v čl. I v bode 10 zmeniť znenie § 7 ods. 7 na nasledovné: „(7) Bez splnenia podmienok podľa odseku 1 sa udelí štátne občianstvo Slovenskej republiky žiadateľovi, ktorý stratil štátne občianstvo Slovenskej republiky nadobudnutím cudzieho štátneho občianstva od 17. júla	Z	N	Súvisi s Programovým vyhlásením vlády SR. Rozpor trvá.

	2010 do 31. januára 2021.“. Odôvodnenie: Navrhuje sa, aby bývalí občania Slovenskej republiky, ktorí stratili štátne občianstvo SR nadobudnutím cudzieho štátneho občianstva v dôsledku novely zákona o štátnom občianstve z roku 2010, mohli znovu získať občianstvo Slovenskej republiky bez toho, aby museli spĺňať podmienky, ktorých splnenie sa od žiadateľov o nadobudnutie štátneho občianstva SR vo všeobecnosti vyžaduje. Uvedená zásadná pripomienka vychádza z priority programového vyhlásenia vlády SR, na ktoré sa odvoláva aj dôvodová správa k predmetnej novele zákona: „Vláda SR umožní občanom SR dlhodobo žijúcim na území iného štátu nadobudnúť občianstvo toho štátu bez straty občianstva SR. Vláda SR bude tiež riešiť situáciu osôb, ktoré na základe platného zákona prišli o štátne občianstvo SR, tak, aby im bolo vrátené na základe štandardných európskych princípov nadobúdania občianstva, a zjednoduší podmienky nadobúdania štátneho občianstva pre Slovákov žijúcich v zahraničí.“ Navrhovaná zmena preto viac zodpovedá tejto priorite, než navrhované riešenie v novele, ktoré aj podľa dôvodovej správy len zmierňuje tieto podmienky.			
SVSRNM	K vlastnému materiálu V texte vlastného materiálu na s. 2 v čl. I v bode 11 v § 8 ods. 1 sa navrhuje vypustiť novú tretiu vetu, ktorá znie: „Proti rozhodnutiu ministra sa nemožno odvolať.“. Odôvodnenie: Zásadná pripomienka vychádza z Európskeho dohovoru o občianstve, ktorý Slovenská republika ratifikovala v roku 1998 (s účinnosťou od roku 2 000), ktorý v čl. 12 ustanovuje: „Každý zmluvný štát zabezpečí, aby rozhodnutia týkajúce sa nadobudnutia, zachovania, straty, opätovného nadobudnutia alebo osvedčenia jeho občianstva boli preskúmateľné v správnom alebo v súdnom konaní v súlade s jeho vnútroštátnou právnou normou.“	Z	N	Nie je dôvod, aby minister vnútra preskúmaval vlastné rozhodnutie, pričom súdny prieskum zostáva zachovaný. Prerokované na rozporovom konaní, rozpor bol odstránený.
SVSRNM	K vlastnému materiálu V texte vlastného materiálu na s. 3 v čl. I sa navrhuje za bod 21 vložiť nový bod 22 v znení: „22. V § 9 odsek 1 znie: „(1) Štátne občianstvo Slovenskej republiky možno stratiť len prepustením zo štátneho zväzku Slovenskej republiky na vlastnú žiadosť.“.“ V čl. I nahradiť body 25 až 27 bodom 25 v znení: „25. V § 9 sa vypúšťajú odseky 16 až 22. Poznámky pod čiarou 13aa) a	Z	N	Súvisí s Programovým vyhlásením vlády SR. Rozpor trvá.

	13ab) sa vypúšťajú.“ Ostatné body primerane prečíslovať. Odôvodnenie: Vychádzajúc z programovej priority vlády, ktorá je uvedená v pripomienke vyššie, sa navrhuje v súvislosti so stratou štátneho občianstva Slovenskej republiky obnoviť právny stav existujúci do roku 2010. Jedinou formou straty štátneho občianstva SR tak bude prepustenie zo štátneho zväzku SR na vlastnú žiadosť. Nadobúdaním cudzieho štátneho občianstva sa už štátne občianstvo SR strácať nebude. V súlade s ústavou tak nikomu nebude môcť byť štátne občianstvo SR odňaté proti jeho vôli. Ide o nápravu stavu, keď zákon právnou fikciou spojil vôľu občana nadobudnúť štátne občianstvo iného štátu s vôľou dobrovoľného vzdania sa štátneho občianstva SR, čo je neprijateľné. Vôľa nadobudnúť štátne občianstvo iného štátu, nemusí byť a zväčša ani nie je totožná s vôľou stratiť štátne občianstvo SR.			
SVSRNM	K vlastnému materiálu V texte vlastného materiálu na s. 7 v čl. I bode 47 v § 19 ods. 1 sa navrhuje v poslednej vete vypustiť slová: „nadobudnutím cudzieho štátneho občianstva podľa § 9 ods. 16“. Odôvodnenie: Vzhľadom na to, že zákon nebude upravovať stratu štátneho občianstva nadobudnutím cudzieho štátneho občianstva, nie je dôvod, aby okresný úrad v sídle kraja zaznamenával do Ústrednej evidencie nadobudnutia a straty štátneho občianstva Slovenskej republiky aj stratu štátneho občianstva touto formou.	Z	N	Ide o pôsobnosť okresného úradu v sídle kraja vychádzajúcu zo zákona. Rozpor trvá.
SVSRNM	K vlastnému materiálu V texte vlastného materiálu na s. 8 v čl. I bode 48 sa navrhuje nahradiť v § 19d odseky 1 a 2 odsekom 1 v znení: „(1) K strate štátneho občianstva neprišlo, ak štátny občan Slovenskej republiky nadobudol cudzie štátne občianstvo od 17. júla 2010 do 31. januára 2021 a neoznámil túto skutočnosť okresnému úradu v sídle kraja.“ Odôvodnenie: Navrhuje sa v prechodných ustanoveniach ustanoviť, že tí občania Slovenskej republiky, ktorí od 17. júla 2010 nadobudli štátne občianstvo cudzieho štátu, ale neoznámili túto skutočnosť okresnému úradu v sídle kraja, sú naďalej štátnymi občanmi Slovenskej republiky. Keďže úrady nedisponujú informáciou, že takéto osoby nadobudli cudzie štátne občianstvo, sú tieto osoby naďalej považované za štátnych občanov SR. Vzhľadom na navrhované vypustenie straty štátneho	Z	N	Súvisí s Programovým vyhlásením vlády SR. Rozpor trvá.

	občianstva SR nadobudnutím cudzieho štátneho občianstva a nárokovateľnú možnosť znovuzískania štátneho občianstva osobami, ktoré stratili štátne občianstvo SR nadobudnutím cudzieho štátneho občianstva, sa navrhuje, aby takéto osoby boli naďalej považované za štátnych občanov SR.			
UNHCR	K § 8a ods. 7 zákona o štátnom občianstve, v účinnom znení SVK: Podľa § 8a ods. 7 zákona o štátnom občianstve, v účinnom znení, Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky rozhodne o žiadosti o udelenie štátneho občianstva do 24 mesiacov od podania žiadosti. UNHCR považuje túto lehotu, ktorá môže byť ďalej predĺžená, za neprimerane dlhú v prípade žiadostí podaných osobami bez štátnej príslušnosti a odporúča jej významné skrátenie. [Na porovnanie, UNHCR odporúča, aby konanie o určenie, či ide o osobu bez štátnej príslušnosti, prebehlo čo najrýchlejšie. Vo všeobecnosti je nežiaduce, aby sa rozhodnutie prvého stupňa vydalo viac ako šesť mesiacov od podania žiadosti, ale vo výnimočných prípadoch môže konanie trvať až 12 mesiacov. Pozri UNHCR, Manuál o ochrane osôb bez štátnej príslušnosti, 30. jún 2014, ods. 74-75, dostupné na https://www.refworld.org/docid/53b676aa4.html]] UNHCR pripomína, že článok 32 Dohovoru o právnom postavení osôb bez štátnej príslušnosti z roku 1954, ktorého je Slovensko zmluvnou stranou, stanovuje, že "Zmluvné štáty majú uľahčovať, nakoľko je to len možné, asimiláciu a udelenie štátneho občianstva osobám bez štátnej príslušnosti. Konkrétne majú vyvinúť maximálne možné úsilie na urýchlenie konania v tejto záležitosti a v čo najväčšej miere redukovať poplatky a náklady takéhoto konania". ENG: Pursuant to Article 8a § 7 of the Citizenship Act, as effective, the Ministry of Interior should decide on an application for Slovak citizenship within 24 months from the submission of the application. UNHCR considers that this period, which may be further extended, is excessively long in case of applications submitted by stateless persons and recommends significantly shortening it. [By comparison, UNHCR recommends that statelessness determination is conducted as expeditiously as possible. In general, it is undesirable for a first instance decision to be issued more than six months from the submission of an application, however, in exceptional circumstances	O	N	Nie je predmetom návrhu novely.

	proceedings may last up to 12 months. See UNHCR, Handbook on Protection of Stateless Persons, 30 June 2014, paras. 74-75, available at: https://www.refworld.org/docid/53b676aa4.html] UNHCR recalls that Article 32 of the 1954 Convention Relating to the Status of Stateless Persons, of which Slovakia is a State Party, stipulates that “the Contracting States shall as far as possible facilitate the assimilation and naturalization of stateless persons. They shall in particular make every effort to expedite naturalization proceedings and to reduce as far as possible the charges and costs of such proceedings”.			
UNHCR	K článku II, bodu 3 návrhu zákona SVK: Novela zákona navrhuje zmeny v zákone č. 145/1995 Z.z. o správnych poplatkoch (ďalej len „zákon o správnych poplatkoch“). UNHCR chce využiť túto príležitosť, aby odporučilo Ministerstvu vnútra Slovenskej republiky oslobodiť osoby bez štátnej príslušnosti od správneho poplatku spojené s ich žiadosťou o občianstvo Slovenskej republiky, tak ako je tomu v prípade azylantov, zohľadňujúc ich zraniteľnú situáciu v dôsledku ich statusu ako osoby bez štátnej príslušnosti a skutočnosti, že často nemajú k dispozícii dostatočné finančné prostriedky, ani nezískavajú žiadnu integračnú podporu zo strany štátu. V tomto ohľade UNHCR pripomína, že článok 32 Dohovoru o právnom postavení osôb bez štátnej príslušnosti z roku 1954, ktorého je Slovensko zmluvnou stranou, stanovuje, že „Zmluvné štáty majú uľahčovať, nakoľko je to len možné, asimiláciu a udelenie štátneho občianstva osobám bez štátnej príslušnosti. Konkrétne majú vyvinúť maximálne možné úsilie na urýchlenie konania v tejto záležitosti a v čo najväčšej miere redukovať poplatky a náklady takéhoto konania“. UNHCR preto odporúča Ministerstvu vnútra Slovenskej republiky, aby novelizovalo položku 20, v časti II, Vnútna správa, zákona o správnych poplatkoch, formou pridania osôb bez štátnej príslušnosti medzi osoby, ktoré sú oslobodené od správnych poplatkov v kontexte ich žiadosti o udelenie štátneho občianstva. ENG: The draft amendments introduce changes to Act no. 145/1995 Coll. on Administrative Fees (hereinafter the “Administrative Fee Regulation”). UNHCR would like to use this opportunity to encourage the Ministry of Interior to exempt	Z	N	Čl. II bol vypustený. Zákon o správnych poplatkoch je novelizovaný samostatne.

	stateless persons from the administrative fee related to their application for Slovak citizenship, as it is done in respect of refugees, considering their vulnerable situation due to their stateless status and the fact that they often do not have at their disposal sufficient financial means, nor do they receive integration support by the State. In this regard, UNHCR recalls that Article 32 of the 1954 Convention Relating to the Status of Stateless Persons, to which Slovakia is a State Party, stipulates that “the Contracting States shall as far as possible facilitate the assimilation and naturalization of stateless persons. They shall in particular make every effort to expedite naturalization proceedings and to reduce as far as possible the charges and costs of such proceedings”. UNHCR therefore encourages the Ministry of Interior to amend Part II, International administration, Line 20 of the Administrative Fee Regulation, by adding stateless persons among the individuals exempted from the administrative fees in respect of their application for Slovak citizenship.			
UNHCR	K článku I, bodu 10 návrhu zákona SVK: Valné zhromaždenie OSN (VZ OSN) zverilo UNHCR mandát poskytovať medzinárodnú ochranu utečencom spoločne s vládami a hľadať trvalé riešenia vo vzťahu k výzvam, ktorým sú utečenci vystavení. Pre väčšinu utečencov v Európe je integrácia najrelevantnejšie trvalé riešenie. Záujem UNHCR o integráciu a zapojenie sa do nej teda vyplýva z jeho mandátu hľadať riešenia zakotvené v Dohovore o právnom postavení utečencov z roku 1951 (ďalej len „Dohovor z roku 1951“), ako aj vo viacerých odporúčaných a strategických dokumentoch týkajúcich sa integrácie, ako napr. Záver ExComu č. 104 o lokálnej integrácii (2005), poznámka o „Boji proti rasizmu, rasovej diskriminácii, xenofóbii a súvisacej intolerancii prostredníctvom strategického prístupu (2009), a „Lepšej ochrany utečencov v EÚ a vo svete“ (2016). Valné zhromaždenie tiež zverilo UNHCR všeobecnú zodpovednosť za osoby bez štátnej príslušnosti, vrátane identifikácie, prevencie a redukcie fenoménu bez štátnej príslušnosti, a ochrany osôb bez štátnej príslušnosti (Rezolúcia Valného zhromaždenia OSN, A/RES/50/152, 9. február 1996, ExCom, Záver o identifikácii, prevencii a redukcii fenoménu bez štátnej príslušnosti a ochrana osôb bez štátnej príslušnosti, č. 106, (LVII), 6. október 2006). Článok	Z	A	

34 Dohovoru z roku 1951 a článok 32 Dohovoru o právnom postavení osôb bez štátnej príslušnosti identicky stanovujú, aby štáty, v rozsahu, v akom je to možné, uľahčili integráciu a naturalizáciu utečencov a osôb bez štátnej príslušnosti. Neexistuje jednotná, univerzálna definícia integrácie. Napriek tomu je všeobecne akceptovateľné, že zahŕňa odlišné sociálno-ekonomické, kultúrne a právne aspekty. UNHCR sa odvoláva na Záver ExComu č. 104 o lokálnej integrácii (2005), ktorý definuje integráciu ako dynamický a obojstranný proces vedúci k plnohodnotnému a rovnocennému začleneniu sa do spoločnosti. Toto zahŕňa pripravenosť utečeneckých komunít adaptovať sa na hostiteľskú spoločnosť bez vzdania sa kultúrnej identity a prijímajúca komunita a orgány by mali byť rovnako pripravené privítať utečencov a reflektovať potreby rozmanitej populácie. Tento proces je komplexný a postupný a zahŕňa právne, hospodárske, sociálne a kultúrne dimenzie. Ako UNHCR uvádza, „štáty musia zaistiť využívanie práv, podporovať vytvorenie priaznivého prostredia a riešiť prejavy xenofóbie. Utečenci, na druhej strane, sa musia zapájať do programov integrácie a dodržiavať zákony hostiteľskej krajiny, vrátane rešpektovania základných ľudskoprávných noriem.” UNHCR v tomto ohľade navrhuje, aby štáty zaviedli systémovú integráciu, ktorá sa buduje na troch kľúčových elementoch: navýšené financovanie integračných programov, predvídateľné, harmonizované integračné služby, a podpora vítajúcich komunít (UNHCR, Lepšia ochrana utečencov v EÚ a vo svete: Návrh UNHCR na opätovné vybudovanie dôvery prostredníctvom lepšieho riadenia, partnerstva a solidarity, december 2016, s. 19-20, dostupné na https://www.refworld.org/docid/58385d4e4.html). Na tomto pozadí, UNHCR poznamenáva, že Štátny integračný program pre osoby s udelenou medzinárodnou ochranou nebol prijatý tak ako bolo pôvodne plánované v uznesení vlády č. 568/2010 z 21. októbra 2015. Hoci určité integračné služby pre osoby s medzinárodnou ochranou sú k dispozícii, tieto služby sú financované z Fondu pre azyl, migráciu a integráciu (AMIF), sú časovo ohraničené, a toto financovanie služieb nemusí existovať mimo programového obdobia. Ďalej UNHCR si nie je vedomé, že by bola vykonaná analýza vnútroštátneho rámca integrácie utečencov a tiež chýbajú porovnateľné údaje týkajúce sa integrácie utečencov. UNHCR zdorazňuje, že proces integrácie je			
--	--	--	--

ešte zložitejší, pokiaľ ide o osoby bez štátnej príslušnosti, nakoľko nedostávajú žiadnu integračnú podporu zo strany štátu. V dôsledku toho sa osoby bez štátnej príslušnosti spoliehajú na podporu mimovládnych organizácií, medzinárodných organizácií a súkromné osoby. UNHCR si dovoľuje využiť túto príležitosť a odporúča Ministerstvu vnútra Slovenskej republiky, aby prijalo Štátny integračný program pre osoby s udelenou medzinárodnou ochranou bez ďalšieho oneskorenia, pričom odporúča zahrnúť do tohto programu aj osoby bez štátnej príslušnosti. UNHCR zároveň odporúča Ministerstvu vnútra Slovenskej republiky, aby zhodnotilo výsledok súčasne poskytovaných integračných služieb. UNHCR je pripravené poskytnúť ministerstvu technickú podporu v tomto úsilí. Novela zákona, okrem iného, zavádza nový § 7 ods. 9, ktoré stanovuje, že žiadosť o udelenie štátneho občianstva môže byť odmietnutá z dôvodu nedostatočnej integrácie žiadateľa do spoločnosti, z dôvodu nedostatočného prínosu žiadateľa pre Slovenskú republiku a/alebo, ak je žiadateľ záťažou pre sociálny systém Slovenskej republiky. Ďalej, výrazy „nedostatočná integrácia,” „nedostatočný prínos (pre Slovenskú republiku)“, „záťaž pre sociálny systém“ sú nejasné a dôvodová správa neobjasňuje ako sa budú tieto pojmy uplatňovať vo vzťahu k azylantom a osobám bez štátnej príslušnosti. V dôsledku toho je UNHCR znepokojené, že navrhované ustanovenie § 7 ods. 9 je v rozpore so všeobecným princípom právnej istoty, ktorý vyžaduje, že právo musí byť isté, to znamená jasné a presné, a jeho právne dôsledky predvídateľné. Na základe poznatkov UNHCR, najzraniteľnejší azylanti a osoby bez štátnej príslušnosti sa často spoliehajú na sociálny systém na Slovensku a v niektorých prípadoch majú obmedzené možnosti ekonomicky prispievať do spoločnosti. Okrem toho, osobám bez štátnej príslušnosti môže byť zabránené prispievať štátu, v závislosti od legality ich pobytu v krajine a toho, či sú uznaní za osoby bez štátnej príslušnosti. Dôvodová správa nevysvetľuje, akým spôsobom by štát posudzoval takúto zraniteľnosť jednotlivcov, ktorých možno považovať za spadajúcich do pojmu „záťaž pre sociálny systém”, tak ako je to navrhované v novele zákona, čo by mohlo potencionálne viesť k odopretiu štátneho občianstva Slovenskej republiky. UNHCR nenamieta proti používaniu jasných integračných kritérií na získanie štátneho občianstva, pokiaľ to			
--	--	--	--

umožní výnimky a náležitě zohľadní zraniteľnosť azylantov a osôb bez štátnej príslušnosti. UNHCR odporúča Slovenskej republike, aby pri navrhovaní prijatia integračných kritérií, t.j. „nedostatočná integrácia žiadateľa do spoločnosti“, „nedostatočný prínos“ pre spoločnosť a „záťaž pre sociálny systém“ starostlivo zvažilo výhrady UNHCR týkajúce sa nedostatočnej právnej istoty a chýbajúcich výnimiek pre zraniteľné prípady, predovšetkým azylantov a osoby bez štátnej príslušnosti. ENG: UNHCR has been entrusted by the United Nations General Assembly (UNGA) with the mandate to provide international protection to refugees and, together with governments, to seek permanent solutions to the challenges of refugees. For the majority of refugees in Europe integration is the most relevant durable solution. UNHCR's interest and involvement in integration thus stems from its mandate to seek solutions, enshrined in the 1951 Convention relating to the Status of Refugees (1951 Convention) as well as various soft law and policy documents related to integration, such as UNHCR's ExCom Conclusion No. 104 on Local Integration (2005), the note on 'Combating Racism, Racial Discrimination, Xenophobia and Related Intolerance through a Strategic Approach' (2009), and 'Better Protecting Refugees in the EU and Globally' (2016). UNHCR has also been entrusted by the UNGA with responsibility for stateless persons generally, including the identification, prevention and reduction of statelessness, and the protection of stateless persons (UN General Assembly Resolution A/RES/50/152, 9 February 1996, ExCom, Conclusion on Identification, Prevention and Reduction of Statelessness and Protection of Stateless Persons, No. 106 (LVII), 6 October 2006). Article 34 of the 1951 Convention and Article 32 of the 1954 Convention relating to the Status of Stateless Persons set out in identical terms that States shall, as far as possible, facilitate the integration and naturalization of refugees and stateless persons. There is no single, universally accepted definition of integration. That said, it is generally accepted to comprise distinct socio-economic, cultural and legal aspects. UNHCR relies on ExCom Conclusion No. 104 on Local Integration (2005), which defines integration as 'a dynamic and multi-faceted two-way process leading to full and equal membership in society. This includes preparedness by refugee communities to adapt to host societies without giving			
--	--	--	--

	up cultural identity, and the receiving communities and institutions equally ready to welcome refugees and meet the needs of a diverse population. The process is complex and gradual, comprising legal, economic, social and cultural dimensions.’ As UNHCR posits, States need to ensure the enjoyment of rights, foster a welcoming environment, and address xenophobia. At the same time, refugees need to participate in integration programmes, and comply with the laws of their host State, including respecting core standards of human rights.” UNHCR in this regard proposes that States introduce a system of integration that builds upon the following key elements: increased funding for integration programmes; predictable, harmonized integration services; and fostering welcoming communities (UNHCR, Better Protecting Refugees in the EU and Globally: UNHCR’s proposals to rebuild trust through better management, partnership and solidarity, December 2016, pp. 19-20, available at: https://www.refworld.org/docid/58385d4e4.html). Against this background, UNHCR notes that the State’s Integration Programme for Beneficiaries of International Protection has not been adopted yet as originally envisaged in the Government’s decision no. 568/2015 of 21 October 2015. Though certain integration services for beneficiaries of international protection are in place, these measures are funded by the EU Asylum Migration and Integration Fund (AMIF) that is time-bound and may not cover the funding of services beyond the end of programme period. Further, UNHCR is not aware of any analysis of the national refugee integration framework having been undertaken, and in addition, there is a lack of comparable data concerning integration of refugees. UNHCR emphasizes that the process of integration is even more difficult for stateless persons, as they do not receive initial integration support from the State. As a result, stateless persons rely on the support of NGOs, international organizations and private individuals. UNHCR would like to take this opportunity to encourage the Ministry of Interior to adopt the State Integration Programme for Beneficiaries of International Protection without further delay, and recommend the additional inclusion of stateless persons in the Programme. UNHCR also encourages the Ministry of the Interior to assess the outcome of the current Slovak integration services. UNHCR stands ready to offer			
--	---	--	--	--

	technical support to the Ministry for such an endeavour. The draft amendments introduce a new Article 7 § 9 which, among others, stipulates that an application for Slovak citizenship may be rejected on grounds of insufficient integration of the applicant into society, insufficient contribution of the applicant to the Slovak Republic, and/or if the applicant is a burden on the social system of the Slovak Republic. Further, the terms ‘insufficient integration,’ ‘insufficient contribution [to the Slovak Republic],’ and ‘burden on the social system’ are unclear and the explanatory notes do not address how the Ministry of Interior would assess or interpret these terms in respect of refugees and stateless persons. Consequently, UNHCR is concerned that proposed Article 7 § 9 is contrary to the general principle of legal certainty, which requires that the law must be certain, that is, clear and precise, and its legal implications foreseeable. Based on UNHCR’s observations, the most vulnerable refugees and stateless persons often rely on the social system in Slovakia and in some cases have limited opportunities to economically contribute to the society. In addition, stateless persons might be prevented from contributing to the State, depending on the legality of their stay in the country and whether or not they are recognized as stateless. The explanatory notes do not explain how the State would take into consideration such vulnerability of individuals, who may be considered to fall within the meaning of the term ‘burden on the social system’ as set out in the draft amendments, potentially resulting in the denial of Slovak citizenship. UNHCR does not object to the use of clear integration criteria for accessing citizenship as long as it allows for exceptions and gives due regard to the vulnerability of refugees and stateless persons. Therefore, UNHCR advises that Slovakia carefully considers UNHCR’s concerns over the lack of legal certainty and lack of exceptions for vulnerable cases, in particular refugees and stateless persons, when proposing the adoption of integration criteria, ie. ‘insufficient integration of the applicant into society,’ ‘insufficient contribution to the society,’ and ‘[being] a burden on the social system.’			
UOOU SR	čl. I k bodu 12, k § 8 ods. 3 písm. a): K čl. I k bodu 12, k § 8 ods. 3 písm. a): Navrhujeme konkretizovať osobné	Z	A	

	údaje v životopise, a to buď odkazom na iné ustanovenie zákona, ak je to možné (kde sú osobné údaje uvedené napríklad zoznamom), alebo ich priamym uvedením do textu predmetného ustanovenia (napríklad: meno, priezvisko, rodné priezvisko....). Pripomienka je zásadná. Odôvodnenie: Na účely toho, aby štátny orgán disponoval len relevantnými údajmi je vhodné a potrebné, aby aj požadované údaje v životopise, ak je to možné, boli konkretizované; predídze sa tak zbytočnému uvádzaniu nepotrebných osobných údajov, prípadne tomu, že žiadateľ o udelenie štátneho občianstva neuvedie potrebný údaj a štátny orgán ho bude musieť následne dožadovať o doplnenie. Spresnením uvedeného ustanovenia toto bude zodpovedať aj čl. 6 ods. 3 všeobecného nariadenia o ochrane osobných údajov a spresnením sa tiež bude v praxi plniť čl. 5 ods. 1 písm. a) a c) všeobecného nariadenia.			
UOOU SR	čl. I k bodu 25 k § 9 ods. 17 a 18 k druhej vete uvedených odsekov a k bodu 48 k § 19d ods. 1: K čl. I k bodu 25 k § 9 ods. 17 a 18 k druhej vete uvedených odsekov a k bodu 48 k § 19d ods. 1: Navrhujeme spresniť formu oznámenia nadobudnutia cudzieho štátneho občianstva. Navrhujeme spresniť formu „predloženia“ relevantných dokladov. Odôvodnenie: Novela zákona ukladá štátnemu občanovi povinnosť, ktorá v zákone nie je konkretizovaná čo do formy a spôsobu vykonania oznámenia, či má byť toto oznámenie vykonané písomne, alebo elektronicky, alebo osobne, čo môže byť problémom, nakoľko z ustanovenia nie je zrejmé, aké osobné údaje majú byť v predmetnom oznámení uvedené. Taktiež dôvodová správa k uvedenému ustanoveniu uvádza, citujeme „V záujme zaznamenania nadobudnutia cudzieho štátneho občianstva štátnym občanom Slovenskej republiky v informačných systémoch je potrebné, aby občania túto skutočnosť oznámili v danej lehote ministerstvu a predložili všetky doklady, ktoré ju preukazujú. Uvedená informácia je potrebná za účelom posúdenia, či nedošlo k strate štátneho občianstva SR u danej osoby, ako aj zo štatistických dôvodov.“. Nakoľko je účelom oznámenia informovanosť a aktuálnosť štátnych registrov je potrebné, aby aj oznámenie malo priamo v texte zákona ustanovené náležitosti. Taktiež si dovoľíme uviesť, že v prípade, ak textácia navrhovaného ustanovenia požaduje iba	O	A	

	predloženie potrebných dokladov preukazujúcich skutočnosť javí sa, že osoba musí prísť osobne a doklady len predložiť „na videnie“. V prípade, ak bolo úmyslom, aby boli napríklad zaslané overené kópie daných písomností a štátny orgán si chce tieto uchovávať, tak to z textácie zákona nevyplýva a je potrebné ju adekvátne preformulovať a preformulovať tiež dôvodovú správu.			
UOOU SR	čl. I k bodu 42 k § 15 ods. 7 : K čl. I k bodu 42 k § 15 ods. 7 : Navrhujeme, aby nad slovo „predpismi“ bol aj v zmysle dôvodovej správy uvedený odkaz formou poznámky pod čiarou na zákon o archívoch a registratúrach. Odôvodnenie: Doplnenie odkazu formou poznámky pod čiarou nad uvedený zákon bude konkretizovaním osobitného zákona, ktorý je uvedený aj v dôvodovej správe, citujeme „Ustanovenie odseku 7 garantuje uchovanie komplexného spisu v listinnej podobe vrátane všetkých doložených dokladov počas celého konania a tiež po jeho ukončení počas doby uloženia spisu v registratúrnom stredisku a následne v archíve v súlade s osobitnými právnymi predpismi na úseku archívov a registratúr.“.	O	N	Nie je potrebný odkaz, ustanovenie je dostatočne zrozumiteľné.
UOOU SR	čl. I k bodu 47 k ods. 4 K čl. I k bodu 47 k ods. 4: Vetu navrhujeme preformulovať nasledovne, „Ministerstvo a okresný úrad v sídle kraja získavajú údaje z registra obyvateľov Slovenskej republiky a s ním súvisiacich informačných systémov verejnej správy, vedených podľa osobitných zákonov, ak je to nevyhnutné na úseku štátneho občianstva a využívajú ich výlučne na zabezpečenie výkonu štátnej správy na úseku štátneho občianstva.“. Nad slovo „zákonov“ navrhujeme v zmysle uvedených registrov podľa dôvodovej správy dať príkladom odkazy na tam uvedené osobitné zákony, ktoré tam uvedené evidencie a informačné systémy upravujú. Pripomienka je zásadná. Odôvodnenie: Preformulovanie navrhujeme z dôvodu spresnenia a konkretizovania prístupu ministerstva a okresného úradu v sídle kraja do iných databáz ministerstva v spojení s účelom, ktorým je získavania údajov o obyvateľoch, ak je to potrebné a len v nevyhnutnom rozsahu v kontexte stanoveného účelu. Pokiaľ ide o spresnenie ustanovenia formou vloženia poznámky pod čiarou na osobitné zákony, je možné túto vložiť aspoň s	Z	ČA	Odkaz nie je potrebný, zamestnancom okresného úradu v sídle kraja, ktorí sú užívateľmi informačných systémov je známe o aké informačné systémy ide a nie je potrebné odkazovať na zákony.

	uvedením niektorých zákonov, na ktoré odkazuje aj dôvodová správa „Upravujú sa oprávnenia ministerstva vnútra a okresného úradu v sídle kraja vo vzťahu k registru obyvateľov Slovenskej republiky a súvisiacim informačným systémom verejnej správy, ako je napr. register fyzických osôb, centrálna matrika, evidencia cudzincov, informačný systém občianskych preukazov a informačný systém cestovných dokladov.“.			
Verejnost'	V čl. I bode 10 v § 7 ods. 9 znie : „(9) Na udelenie štátneho občianstva Slovenskej republiky nie je právny nárok; to neplatí, ak sa občianstvo udeľuje podľa odseku 7.“. Túto pripomienku považujeme za zásadnú. Odôvodnenie: Navrhované novelizačné znenie, podľa ktorého (cit.) „Žiadosť o udelenie štátneho občianstva Slovenskej republiky by bolo možné zamietnuť aj z iného dôvodu zisteného počas konania o tejto žiadosti, najmä v súvislosti so skutočnosťou vyplývajúcou z dokladov podľa § 8a ods. 1, § 14 ods. 1, v prípade nedostatočnej integrácie žiadateľa do spoločnosti, nedostatočného prínosu žiadateľa pre Slovenskú republiku, ak by bol žiadateľ záťažou pre sociálny systém Slovenskej republiky, ak udelenie štátneho občianstva Slovenskej republiky nie je vo verejnom záujme alebo by bolo v rozpore s verejným poriadkom Slovenskej republiky.“ rozšírenie dôvodov na neudelenie štátneho občianstva považujeme za neprimerané, neúčelné a nedôvodné, pričom tieto dôvody sú uvedené len demonštratívne, a nie explicitne. Okrem iného ich posúdenie môže byť v praxi značne subjektívne. Sme toho názoru, že súčasne platná zákonná úprava podmienok na udelenie štátneho občianstva je plne postačujúca.	O	A	
Verejnost'	K čl. I bodu 10 1. V čl. I bode 10 v § 7 ods. 7 znie : „(7) Bez splnenia podmienok podľa odseku 1 sa udelí štátne občianstvo Slovenskej republiky žiadateľovi, ktorý stratil štátne občianstvo Slovenskej republiky nadobudnutím cudzieho štátneho občianstva od 17. júla 2010 do 31. januára 2021.“. Túto pripomienku považujeme za zásadnú. Odôvodnenie: V zmysle súčasne platného znenia zákona o štátnom občianstve štátne občianstvo Slovenskej republiky možno stratiť nadobudnutím cudzieho štátneho občianstva na základe výslovného	O	N	Súvisí s Programovým vyhlásením vlády Slovenskej republiky. Rozpor trvá.

	prejavu vôle. Predmetná úprava sa stala súčasťou nášho právneho poriadku v roku 2010 ako politicky motivovaná reakcia pred parlamentnými voľbami, prax však ukázala, že nepriniesla pôvodne sledovaný účel a spôsobila množstvo problémov. Zmenou sa navrhuje odstránenie tohto stavu a možnosť znovu získať štátne občianstvo Slovenskej republiky.			
Verejnosť	K čl. I bodu 48 1.V čl. I bode 48 v § 19d odsek 1 znie : „(1) K strate štátneho občianstva nedošlo, ak štátny občan Slovenskej republiky nadobudol cudzie štátne občianstvo od 17. júla 2010 do 31. januára 2021 a túto skutočnosť neoznámil okresnému úradu v sídle kraja.“ 2.V čl. I bode 48 v § 19d odsek 2 navrhujeme vypustiť. Ďalšie odseky sa primerane prečísľujú. Túto pripomienku považujeme za zásadnú. Odôvodnenie: V prechodných ustanoveniach je potrebné upraviť situáciu, keď občania Slovenskej republiky od 17. júla 2010 do 31. januára 2021 nadobudli cudzie štátne občianstvo a túto skutočnosť neoznámili príslušnému okresnému úradu. Tieto osoby majú byť nepretržite aj naďalej štátnymi občanmi Slovenskej republiky.	O	N	Štátne občianstvo zaniklo na základe právnej skutočnosti, teda je právne neakceptovateľné. Rozpor trvá.
Verejnosť	Hromadná pripomienka proti odoberaniu štátneho občianstva Hromadná pripomienka proti odoberaniu štátneho občianstva Ministerstvo vnútra predložilo do pripomienkového konania návrh novely zákona o štátnom občianstve. Návrhom zákona sa navrhuje umožniť štátnym občanom Slovenskej republiky nadobudnúť cudzie štátne občianstvo bez straty štátneho občianstva Slovenskej republiky aj vtedy, ak majú na území štátu, ktorého štátne občianstvo nadobudnú, povolený, registrovaný alebo inak evidovaný pobyt v čase nadobudnutia cudzieho občianstva najmenej tri roky a predložia doklady preukazujúce tieto skutočnosti. Navrhovanú zmenu zákona o štátnom občianstve považujeme za nedostatočnú. Preto navrhujeme upraviť návrh zákona tak, aby v budúcnosti už nikto nestrácal občianstvo Slovenskej republiky proti svojej vôli a aby zákon umožnil znovunadobudnutie slovenského štátneho občianstva všetkým, ktorí oň prišli v dôsledku nadobudnutia štátneho občianstva iného štátu. Podľa čl. 5 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“): „Nadobúdanie a stratu občianstva Slovenskej republiky ustanoví zákon.“ Nadobúdanie a strata občianstva sú	O	N	Na rokovaní o zásadných pripomienach neprišlo k zhode o ich súlade resp. nesúlade s Programovým vyhlásením vlády Slovenskej republiky. Rozpor trvá.

	upravené v zákone Národnej rady Slovenskej republiky č. 40/1993 Z. z. o štátnom občianstve Slovenskej republiky v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o štátnom občianstve“). Podľa čl. 5 ods. 2 ústavy: „Nikomu nemožno odňať štátne občianstvo Slovenskej republiky proti jeho vôli.“ Až do roku 2010 obsahoval zákon o štátnom občianstve iba jeden spôsob straty štátneho občianstva – prepustením zo štátneho zväzku Slovenskej republiky na vlastnú žiadosť (§ 9 ods. 1). Dňa 26. mája 2010 schválila Národná rada Slovenskej republiky zákon č. 250/2010 Z. z., ktorým novelizovala zákon o štátnom občianstve a stanovila v ňom, že štátne občianstvo Slovenskej republiky možno okrem prepustenia zo štátneho zväzku na vlastnú žiadosť stratiť aj nadobudnutím cudzieho štátneho občianstva na základe výslovného prejavu vôle (§ 9 ods. 1 písm. b)). Kým zánik štátneho občianstva prepustením zo štátneho zväzku na vlastnú žiadosť evidentne splňa ústavnú podmienku, že nikomu nemožno odňať štátne občianstvo proti jeho vôli, v prípade straty štátneho občianstva nadobudnutím cudzieho štátneho občianstva to neplatí. Zákon o štátnom občianstve síce z hľadiska terminológie nehovorí o odňatí štátneho občianstva, ale o jeho strate, z obsahového hľadiska však v prípade nadobudnutia cudzieho štátneho občianstva ide o odňatie štátneho občianstva Slovenskej republiky proti vôli občana. Vôľa nadobudnúť štátne občianstvo iného štátu totiž nemusí byť a zväčša ani nie je totožná s vôľou stratiť štátne občianstvo Slovenskej republiky. Občanom Slovenskej republiky, ktorí nadobudli občianstvo iného štátu a oznámili túto skutočnosť úradom, je tak od 17. júla 2010, kedy nadobudla účinnosť novela zákona o štátnom občianstve, odnímané štátne občianstvo Slovenskej republiky proti ich vôli. Vzhľadom na vyššie uvedené sa navrhuje obnoviť právny stav platný do roku 2010, aby nikto nestrácal slovenské štátne občianstvo, ak si to sám nebude želať a za týmto účelom neurobí výslovný prejav vôle smerujúci k strate štátneho občianstva. Zároveň navrhujeme umožniť obnovenie slovenského štátneho občianstva všetkým osobám, ktoré oň prišli od roku 2010 v dôsledku nadobudnutia cudzieho štátneho občianstva. Návrh zákona: https://www.slov-lex.sk/legislativne-procesy/SK/LP/2020/304 Hromadnú pripomienku možno podporiť najneskôr vo štvrtok 20. augusta 2020. Ondrej Dostál, predseda Občianskej			
--	---	--	--	--

konzervatívnej strany (OKS), poslanec NR SR (klub SaS) Ján Benčík, poslanec NR SR (klub Za ľudí) Radovan Kazda, poslanec NR SR (klub SaS), člen OKS Radovan Sloboda, poslanec NR SR (SaS) Miroslav Kollár, poslanec NR SR (Za ľudí) Monika Filipová (SaS), štátna tajomníčka Ministerstva školstva, vedy, výskumu a športu SR Kálmán Petőcz, predseda Helsinského výboru pre ľudské práva na Slovensku Samuel Zubo, IT analytik, predseda občianskeho združenia Srdcom doma Krisztián Forró, predseda Strany maďarskej komunity – Magyar Közösség Pártja (SMK - MKP) Péter Köpöncei, predseda Republikovej rady SMK - MKP Dávid Nagy, advokát, člen Predsedníctva SMK-MKP Slavomíra Henčeková, právnička, asistentka poslanca NR SR Jána Benčíka Ivan Kuhn, analytik, Konzervatívny inštitút M. R. Štefánika Vladimír Špánik, predseda Správnej rady Združenia občanov miest a obcí Slovenska (ZOMOS) Juraj Petrovič, hudobník, právnik a projektový manažér, OKS Lajos Mészáros ml., advokát Lucia Štasselová, viceprimátorka hlavného mesta Bratislava Roman Frnčo, advokát, poslanec miestneho zastupiteľstva, mestská časť Košice – Nad jazerom Viera Dubačová, režisérka Marian Seman, právnik Slavomíra Salajová, právnička Kamil Bodnár, dátový analytik, poslanec miestneho zastupiteľstva, mestská časť Bratislava – Ružinov Pavel Nechala, advokát, člen Predsedníctva SPOLU – občianska demokracia Gábor Hajtman, politický komentátor Jakub Nedoba, predseda Mladých liberálov Marcel Zajac, Centrum pre filantropiu, n. o. Lucia Berdisová, právnička, Ústav štátu a práva Slovenskej akadémie vied Marek Káčer, vysokoškolský učiteľ, Právnická fakulta Trnavskej univerzity Michal Davala, advokát, člen Rady vlády SR pre ľudské práva, národnostné menšiny a rodovú rovnosť Lucia Plaváková, advokátka, členka Predsedníctva Progresívneho Slovenska Šimon Drugda, doktorand, Kodanská univerzita Zuzana Piussi, filmárka, Česká republika Fedor Gál, publicista, Česká republika Dominika Fričová, vedkyňa, Slovensko Jana Laláková, vedkyňa, Švédsko Božena Markovič Baluchová, výskumníčka a novinárka, Nový Zéland Ondrej Putra, energetik, Veľká Británia Edita Ďurovčíková, analytička, Česká republika Katarína Štrbová Bieliková, kostýmová výtvarníčka, Česká republika Andrej Probst, innovation leader Novartis, Česká republika *** Hromadná pripomienka k návrhu zákona, ktorým sa mení a			
--	--	--	--

	dopĺňa zákon Národnej rady Slovenskej republiky č. 40/1993 Z. z. o štátnom občianstve Slovenskej republiky v znení neskorších predpisov, a ktorým sa dopĺňa zákon Národnej rady Slovenskej republiky č. 145/1995 Z. z. o správnych poplatkoch v znení neskorších predpisov (LP/2020/304) Číslo legislatívneho procesu: LP/2020/304 Rezortné číslo: SL-OLVS-2020/002137 1. Umožniť vrátenie štátneho občianstva SR všetkým osobám, ktoré oň prišli od roku 2010 V čl. I v bode 10 zmeniť znenie § 7 ods. 7 na nasledovné: „(7) Bez splnenia podmienok podľa odseku 1 sa udelí štátne občianstvo Slovenskej republiky žiadateľovi, ktorý stratil štátne občianstvo Slovenskej republiky nadobudnutím cudzieho štátneho občianstva od 17. júla 2010 do 31. januára 2021.“. V čl. I v bode 10 v § 7 ods. 9 doplniť prvú vetu čiarkou a slovami „ak v odseku 7 nie je stanovené inak“. Túto pripomienku považujeme za zásadnú. Odôvodnenie: Navrhujeme, aby bývalí občania Slovenskej republiky, ktorí stratili štátne občianstvo SR nadobudnutím cudzieho štátneho občianstva v dôsledku novely zákona o štátnom občianstve z roku 2010, mohli znovu získať občianstvo Slovenskej republiky bez toho, aby museli spĺňať podmienky, ktorých splnenie sa od žiadateľov o nadobudnutie štátneho občianstva SR vo všeobecnosti vyžaduje. Zároveň sa navrhuje doplniť prvú vetu odseku 9, podľa ktorej na udelenie štátneho občianstva Slovenskej republiky nie je právny nárok, o výnimku pre osoby, ktoré štátne občianstvo Slovenskej republiky stratili nadobudnutím cudzieho štátneho občianstva. To by znamenalo, že by takíto bývalí občania mali na udelenie štátneho občianstva Slovenskej republiky právny nárok (odsek 9), a to aj bez splnenia podmienok, ktoré sa inak pre nadobudnutie štátneho občianstva Slovenskej republiky vyžadujú (odsek 7). 2. Vypustiť zo zákona stratu občianstva SR nadobudnutím cudzieho štátneho občianstva V čl. I za bod 21 vložiť nový bod 22 v znení: „22. V § 9 odsek 1 znie: „(1) Štátne občianstvo Slovenskej republiky možno stratiť len prepustením zo štátneho zväzku Slovenskej republiky na vlastnú žiadosť.“.“ V čl. I nahradiť body 25 až 27 bodom 25 v znení: „25. V § 9 sa vypúšťajú odseky 16 až 22. Poznámky pod čiarou 13aa) a 13ab) sa vypúšťajú.“ Ostatné body primerane prečíslovať. Túto pripomienku považujeme za zásadnú. Odôvodnenie: V otázke straty štátneho občianstva Slovenskej republiky sa navrhuje obnoviť právny stav existujúci do roku			
--	---	--	--	--

2010. Jedinou formou straty štátneho občianstva SR tak bude prepustenie zo štátneho zväzku SR na vlastnú žiadosť. Nadobúdaním cudzieho štátneho občianstva sa už štátne občianstvo SR strácať nebude. V súlade s ústavou tak nikomu nebude môcť byť štátne občianstvo SR odňaté proti jeho vôli. 3. Legislatívno-technická zmena V čl. I bode 47 v § 19 ods. 1 sa v poslednej vete vypúšťajú slová „nadobudnutím cudzieho štátneho občianstva podľa § 9 ods. 16 a“. Túto pripomienku považujeme za zásadnú. Odôvodnenie: Vzhľadom na to, že zákon nebude upravovať stratu štátneho občianstva nadobudnutím cudzieho štátneho občianstva, nie je dôvod, aby okresný úrad v sídle kraja zaznamenával do Ústrednej evidencie nadobudnutia a straty štátneho občianstva Slovenskej republiky aj stratu štátneho občianstva touto formou. 4. Ponechanie štátneho občianstva SR osobám, ktoré od roku 2010 nadobudli cudzie štátne občianstvo, ale neoznámili to V čl. I bode 48 nahradiť v § 19d odseky 1 a 2 odsekom 1 v znení: „(1) K strate štátneho občianstva neprišlo, ak štátny občan Slovenskej republiky nadobudol cudzie štátne občianstvo od 17. júla 2010 do 31. januára 2021 a neoznámil túto skutočnosť okresnému úradu v sídle kraja.“ Túto pripomienku považujeme za zásadnú. Odôvodnenie: Navrhuje sa v prechodných ustanoveniach ustanoviť, že tí občania Slovenskej republiky, ktorí od 17. júla 2010 nadobudli štátne občianstvo cudzieho štátu, ale neoznámili túto skutočnosť okresnému úradu v sídle kraja, sú naďalej štátnymi občanmi Slovenskej republiky. Keďže úrady nedisponujú informáciou, že takéto osoby nadobudli cudzie štátne občianstvo, sú tieto osoby naďalej považované za štátnych občanov SR. Vzhľadom na navrhované vypustenie straty štátneho občianstva SR nadobudnutím cudzieho štátneho občianstva a nárokovateľnú možnosť znovuzískania štátneho občianstva osobami, ktoré stratili štátne občianstva SR nadobudnutím cudzieho štátneho občianstva, sa navrhuje, aby takéto osoby boli naďalej považované za štátnych občanov SR. 5. Terminologické zosúladenie zákona o hlásení pobytu občanov so zákonom o štátnom občianstve Za čl. II sa navrhuje vložiť nový čl. III v znení: „Čl. III Zákon č. 253/1998 Z. z. o hlásení pobytu občanov Slovenskej republiky a registri obyvateľov Slovenskej republiky v znení zákona č. 369/1999 Z. z., zákona č. 441/2001 Z. z., zákona č. 660/2002 Z. z., zákona č. 174/2004 Z. z., zákona č. 215/2004 Z. z., zákona č. 454/2004 Z. z., zákona č.			
--	--	--	--

	523/2004 Z. z., zákona č. 224/2006 Z. z., zákona č. 335/2007 Z. z., zákona č. 216/2008 Z. z., zákona č. 49/2012 Z. z., zákona č. 190/2013 Z. z., zákona č. 335/2014 Z. z., zákona č. 125/2015 Z. z., zákona č. 125/2016 Z. z., zákona č. 254/2016 Z. z. a zákona č. 177/2018 Z. z. sa mení takto: 1. V § 15 písm. d) ôsmom bode sa slová „strate štátneho občianstva“ nahrádzajú slovami „prepustení zo štátneho zväzku“. 2. V § 16 písm. d) siedmom bode sa slová „strate štátneho občianstva“ nahrádzajú slovami „prepustení zo štátneho zväzku“. 3. V § 21 sa slová „strate štátneho občianstva“ nahrádzajú slovami „prepustení zo štátneho zväzku“. Túto pripomienku považujeme za zásadnú. Odôvodnenie: Navrhuje sa zosúladiť terminológiu zákona o hlásení pobytu občanov SR a registri obyvateľov SR so zmenami v zákone o štátnom občianstve v čl. I tohto návrhu zákona. *** V prípade neakceptovania bodov 1 až 5 hromadnej pripomienky navrhujeme bod č. 6: 6. Skrátenie vyžadovanej doby pobytu v cudzom štáte a doplnenie ďalších dôvodov pre výnimky zo straty občianstva SR nadobudnutím cudzieho štátneho občianstva V čl. I v bode 25 v § 9 ods. 18 v prvej vete nahradiť slová „najmenej tri roky“ slovami „najmenej šesť mesiacov, alebo v tomto štáte najmenej šesť mesiacov vykonával prácu v zamestnaneckom pomere alebo obdobnom pracovnom vzťahu, podnikal, študoval dennou formou štúdia, vykonával charitatívnu, misijnú alebo vrcholovú športovú činnosť, vykonával riadnu osobnú starostlivosť o dieťa vo veku do 15 rokov, alebo ktorého blízkou osobou je občan tohto štátu“. Túto pripomienku považujeme za zásadnú. Odôvodnenie: V čl. I v bode 25 navrhuje ministerstvo vnútra zaviesť výnimku zo straty štátneho občianstva SR nadobudnutím cudzieho štátneho občianstva pre prípady, že štátny občan Slovenskej republiky nadobudol cudzie štátne občianstvo štátu, v ktorom mal v čase nadobudnutia cudzieho štátneho občianstva povolený, registrovaný alebo inak evidovaný pobyt najmenej tri roky. Navrhujeme skrátiť dĺžku vyžadovanej doby pobytu v inom štátne z troch rokov na šesť mesiacov a doplniť, že okrem povoleného, registrovaného alebo iného pobytu môže ísť o pobyt formou práce, podnikania, štúdia alebo inej činnosti, osobnej starostlivosti o dieťa vo veku do 15 rokov. Ako ďalšia výnimka zo straty štátneho občianstva sa navrhuje nadobudnutie štátneho občianstva štátu, ktorého občanom je blízka osoba dotyčného štátneho občana			
--	---	--	--	--

	Slovenskej republiky (v zmysle § 116 Občianskeho zákonníka). Obdobným spôsobom navrhovali upraviť výnimku zo straty štátneho občianstva nadobudnutím štátneho občianstva iného štátu neschválené poslanecké návrhy zákonov v 5. volebnom období NR SR v roku 2011 – návrh poslanca NR SR Igora Matoviča (parlamentná tlač č. 369) a návrhy poslancov NR SR za SMER-SD (parlamentné tlač č. 217, 289 a 353). V týchto návrhoch zákonov sa počítalo s potrebnou dobou pobytu v cudzom štáte v rozsahu 6 mesiacov (parlamentná tlač č. 217) až jeden rok (parlamentné tlač č. 289, 353, 369), čo je výrazne kratšia doba v porovnaní s ministerstvom navrhovanými tromi rokmi. Okrem pobytu v cudzom štáte neviazanom na žiadne iné aktivity (parlamentné tlač č. 217 a 353) tieto poslanecké návrhy zákonov počítali aj s istými aktivitami nadobúdateľov cudzieho štátneho občianstva (práca, podnikanie, štúdium atď.) počas takéhoto pobytu v cudzom štáte (parlamentné tlač č. 289 a 369). Nad rámec vyššie spomínaných činností a dôvodov pre výnimku obsiahnutých v poslaneckých návrhoch z roku 2011 sa ako dôvod pre výnimku navrhuje doplniť skutočnosť, že ide o nadobudnutie občianstva štátu, ktorého občianstvo má blízka osoba občana SR. *** Návrh zákona: https://www.slov-lex.sk/legislativne-procesy/SK/LP/2020/304 Číslo legislatívneho procesu: LP/2020/304 Rezortné číslo: SL-OLVS-2020/002137 Hromadnú pripomienku možno podporiť najneskôr vo štvrtok 20. augusta 2020. Všetky body tejto hromadnej pripomienky považujeme za zásadné. V prípade, že ministerstvo nevyhoví ktorémukoľvek z bodov hromadnej pripomienky, žiadame, aby naň boli písomne pozvaní nižšie uvedení zástupcovia verejnosti. Ondrej Dostál, Beskydská 8, 811 05 Bratislava, ondrejdostal@institute.sk Dávid Nagy, Kukučínova 8, 940 02 Nové Zámky Radovan Kazda, Bodrocká 24, 821 07 Bratislava Ján Benčík, Bystrická 189/4, 034 02 Ružomberok Slavomíra Henčeková, Ústecko-Orlická 2344/1, 05801 Poprad Kálmán Petőcz, Hanzlíčkova 1A, 90021 Svätý Jur Samuel Zubo, Budapešťská 1, 10200 Praha 10			
Verejnost'	Navrhuje sa vypustiť § 9 ods. 1 písm. b) zákona č. 40/1993 Z. z. o štátnom občianstve Slovenskej republiky, spolu s ďalšími nadväzujúcimi	O	N	Súvisí s Programovým vyhlásením vlády SR. Rozpor trvá.

	ustanoveniami. Odôvodnenie: Predmetné ustanovenie je v rozpore najmä s čl. 5 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky. Návrh zákona v predloženom znení tento problém nerieši dostatočne a nie je v súlade s programovým vyhlásením vlády SR na obdobie 2020-2024, podľa ktorého Vláda SR umožní občanom SR dlhodobo žijúcim na území iného štátu nadobudnúť občianstvo toho štátu bez straty občianstva SR (str. 29).			
Verejnosť	Navrhuje sa, aby predkladateľ po vyhodnotení a zapracovaní pripomienok predložil návrh zákona na opätovné pripomienkové konanie podľa čl. 14 ods. 8 Legislatívnych pravidiel vlády SR.	O	N	Zapracovaním pripomienok z MPK neprišlo k takej zásadnej zmeny návrhu zákona, ktorá by si vyžiadala jeho opätovné predloženie do MPK.
Verejnosť	K bodu 10. Navrhujem vypustiť navrhované ust. § 7 ods. 7. Toto navrhujem nahradiť ust. § 3a s nasledujúcim znením: „(1) Bývalý štátny občan Slovenskej republiky, ktorý stratil štátne občianstvo Slovenskej republiky nadobudnutím cudzieho štátneho občianstva od 17. júla 2010 do 31. januára 2021, môže nadobudnúť štátne občianstvo Slovenskej republiky vyhlásením. (2) Vyhlásením môže nadobudnúť štátne občianstvo Slovenskej republiky taktiež potomok v priamom rade bývalého občana Slovenskej republiky podľa odseku 1“. Navrhovaná úprava predstavuje pre bývalých občanov Slovenskej republiky, ako aj pre štátne orgány neúmernú byrokratickú záťaž, nakoľko takáto osoba bude musieť preukázať taktiež bezúhonnosť podľa § 7 ods. 1 písm. b) v spojení s ust. § 8 ods. 3 písm. f) zákona v štáte, ktorého je občanom a taktiež v štátoch, v ktorých mala daná osoba povolený pobyt po dobu posledných 15 rokov pred podaním žiadosti. Je nutné podotknúť, že vybavenie osvedčenia o bezúhonnosti v cudzine môže predstavovať pre bývalého občana mimoriadnu časovú, ako aj finančnú záťaž. Ako príklad uvádzam Spojené štáty americké, z ktorých Slovenská republika požaduje predloženie osvedčenia vydávaného Federal Bureau of Investigation, pričom lehota na vydanie tohto osvedčenia môže byť až 18 týždňov. Predmetné osvedčenia taktiež musia byť legalizované na použitie v Slovenskej republike, pričom táto lehota môže taktiež predstavovať niekoľko mesiacov a podlieha zvýšeným správnym poplatkom. Je nutné mať na zreteli krajiny, ktoré nie sú zmluvnými stranami	O	N	Súvisí s Programovým vyhlásením vlády SR. Rozpor trvá.

	Haagskeho dohovoru, pričom v týchto krajinách musia byť osvedčenia tzv. super-legalizované. Ako príklad uvádzam Kanadu, v ktorej žije značná časť Slovákov žijúcich v zahraničí. Pokiaľ predmetný bývalý občan v posledných 15 rokoch pred žiadosťou pobýval v iných štátoch, než v ktorom pobýva v čase žiadosti, tak sa bude musieť osvedčenia o bezúhonnosti získať z týchto štátov s pomocou ich zastupiteľských úradov, čo sa taktiež viaže so zvýšenou administratívnou a finančnou záťažou. Predmetné osvedčenia musia byť preložené do štátneho jazyka úradným prekladateľom. Z toho vyplýva, že žiadateľ o znovunadobudnutie štátneho občianstva môže stráviť niekoľko mesiacov žiadaním o osvedčenie, príp. osvedčenia o bezúhonnosti v cudzine a jeho následnou legalizáciou. Z finančného hľadiska sa jedná o záťaž v radoch stoviek eur. V neposlednom rade je nutne poukázať na záťaž štátnych orgánov Slovenskej republiky, ktoré budú musieť vyvinúť úsilie na overenie predmetných listín a taktiež žiadať o osvedčenie od Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky podľa § 8 ods. 2 zákona, ako aj ostatných údajov podľa § 7 ods. 1 písm. i). Štátne orgány budú musieť v hraničných prípadoch (podľa § 7 ods. 1 písm. b) č. 1. až 3) taktiež venovať čas posúdeniu týchto okolností. Podľa vládneho návrhu by takýto žiadateľ taktiež v konečnom dôsledku nemal právny nárok na získanie občianstva. Taktiež by došlo k situácii, v ktorej by deti bývalého štátneho občana narodené po 17. júli 2010 neboli štátnymi občanmi a ani by nedisponovali zjednodušeným spôsobom nadobudnutia štátneho občianstva. Inštitút nadobudnutia štátneho občianstva vyhlásením by nebol v právnom poriadku Slovenskej republiky novým inštitútom, keďže toto bolo možné od 1. 1. 1993 do 31. 12. 1993 podľa § 3 zákona. Tento právny inštitút predstavuje pre bývalého občana administratívne, ako aj finančne a časovo oveľa jednoduchší spôsob znovunadobudnutia štátneho občianstva, pričom je taktiež spätý s právnym nárokom.			
Verejnost'	k čl. I, bodu 25, navrhovanej zmene § 9 ods. 18 Navrhujem zmenu pojmu „povolený, registrovaný alebo inak evidovaný pobyt“ na konkrétnejší pojem, pričom sa pripájam k návrhu v bode 6. hromadnej pripomienky Občianskej konzervatívnej strany. Okolnosti, ktoré vylučujú stratu občianstva sú vo vládnom návrhu príliš vágne a nekonkrétne,	O	N	Súvisí s Programovým vyhlásením vlády SR. Rozpor trvá.

pričom toto môže byť v nesúlade s čl. 5 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky. Za najzávažnejší dôvod považujem to, že tak významný právny následok, akým je strata štátneho občianstva, by mal byť závislý od jasne určiteľnej právnej udalosti, resp. právneho konania za jasne určených podmienok. Pokiaľ tieto podmienky jasne určené nie sú, tak to vytvára veľkú mieru právnej neistoty, ktorá podľa môjho názoru nie je prípustná v tak závažnej veci, akou je štátne občianstvo. Čl.5 ods. 2 Ústavy nedovoľuje odnímať štátne občianstvo, čo je vlastne zákaz mocenského zásahu pri strate občianstva (zrov. argumentáciu v uznesení Ústavného súdu Slovenskej republiky zo dňa 17. 9. 2014, sp. zn. pl. ÚS 11/2012-137, str. 49). Pokiaľ bude strata občianstva v podstate závislá na výklade veľmi neurčitých pojmov štátnou mocou, tak z materiálneho hľadiska v podstate na strane štátnej moci dochádza týmto výkladom k mocenskému rozhodovaniu. Predkladanie dokladov a výklad zákona zo strany okresného úradu, príp. Ministerstva vnútra predstavuje v podstate posudzovanie žiadosti – z tohto dôvodu taký postup môže napĺňať materiálne znaky odňatia. Vágne podmienky, i keď pôsobiace ex lege, dávajú štátnej moci príliš veľký priestor na to, aby takúto stratu občianstva bolo možné aj z materiálneho hľadiska považovať za stratu ex lege. V konečnom dôsledku, ustanovenie čl. 5 ods. 2 Ústavy bolo dôsledkom odnímania československého štátneho občianstva nedemokratickým režimom – k tomuto odnímaniu dochádzalo však taktiež na základe zákona (ust. § 7 zákona č. 194/1949 Zb.), pričom tento taxatívne vymedzoval možné dôvody odňatia občianstva. Hlavným problémom nekonkrétnosti vo vládnom návrhu je definícia pojmu „povolený, registrovaný alebo inak evidovaný pobyt“ podľa navrhovaného ust. § 9 ods. 18 vety prvej. V prvom rade je nutné poznamenať, že táto podmienka je príliš formalizovaná. V rámci Európskej únie platí, že väčšina krajín nevyžaduje registráciu prechodného pobytu a preto existuje veľká skupina občanov v zahraničí, ktorí sa síce v zahraničí, resp. krajine eventuálnej naturalizácie dlhodobo zdržiavajú, pracujú alebo študujú, avšak túto formálnu požiadavku nenapĺňajú. Oproti tomu môže nastať situácia, v ktorej občan zaeviduje svoj prechodný pobyt v krajine event. naturalizácie, pričom v skutočnosti v tejto krajine nepobýva – kvôli formálnosti navrhovaného ust. § 9 ods. 18 vety prvej by však občan túto požiadavku			
---	--	--	--

	spĺňal, keďže zákon by požadoval len evidenciu a nie skutočný pobyt. Pokiaľ je teda účelom zákona zabrániť získavaniu občianstva štátu, ku ktorému občan nemá skutočné väzby, tak z dôvodu svojej prílišnej formality zákon tomuto nezabráni. Taktiež nie je jasné, akým spôsobom sa z hľadiska ust. § 9 ods. 18 vety prvej bude počítat čas predmetného povoleného, registrovaného alebo evidovaného pobytu. Prípadné absencie občana zo štátu naturalizácie sú teda otvorenou otázkou a prispievajú k už spomínanej značnej miere právnej neistoty. Ponúka sa samozrejme možnosť riadiť sa právom štátu naturalizácie, keďže podľa neho je daný pobyt povolený, registrovaný alebo inak evidovaný, avšak v takom prípade sa vlastne strata slovenského štátneho občianstva bude viazať na legislatívu cudzieho štátu. To môže taktiež viesť k hypotetickej situácii, v ktorej nejaký štát účelne nastaví svoju legislatívu a tým ovplyvní prípadnú stratu slovenského občianstva v súvislosti s nadobudnutím občianstva tohto štátu. Celkovo daná problematika zvýrazňuje ústavnoprávny problém vykladania tohto ustanovenia a posudzovania právnej situácie daného občana, pokiaľ štát bude musieť vykladať právo iného štátu. Tu je nutné poznamenať, že taktiež platí zásada, že slovenské úrady by nemali vykladať cudzie štátne normy.			
Verejnosť	K čl. I bodu 11 Novelizačný bod 11 navrhujeme vypustiť. Odôvodnenie: Navrhovaná zmena nie je dôvodná. Nemožno vylúčiť, že v odvolaní proti rozhodnutiu ministra budú uvedené dôvody, ktoré môžu zmeniť jeho pôvodné rozhodnutie. Túto pripomienku považujeme za zásadnú. Doterajšie body 12 až 50 sa označujú ako body 11 až 49.	O	N	Ustanovenie bolo spresnené.
Verejnosť	K čl. I bodu 25 V čl. I bod 25 znie: „25. V § 9 sa vypúšťajú odseky 16 až 22. Poznámky pod čiarou 13aa) a 13ab) sa vypúšťajú.“ Body 26 a 27 je potrebné vypustiť a ostatné body sa primerane prečísľujú. Túto pripomienku považujeme za zásadnú. Odôvodnenie: Automatická strata štátneho občianstva Slovenskej republiky na základe nadobudnutia cudzieho štátneho občianstva v aplikačnej praxi priniesla nespravodlivý a neželaný stav a preto je potrebné obnoviť pôvodnú právnu úpravu, v zmysle ktorej k strate štátneho občianstva môže	O	N	Na rokovaní o zásadnej pripomienke a jej súlade resp. nesúlade s Programovým vyhlásením vlády SR neprišlo k zhode. Rozpor trvá.

	dôjsť iba prepustením zo štátneho zväzku na vlastnú žiadosť. V zmysle čl. 5 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky nikomu nemožno odňať štátne občianstvo Slovenskej republiky proti jeho vôli, preto je predmetná zákonná zmena potrebná.			
Verejnosť	K čl. I bodu 47 V čl. I bode 47 v § 19 ods. 1 sa v poslednej vete vypúšťajú slová „nadobudnutím cudzieho štátneho občianstva podľa § 9 ods. 16 a“. Túto pripomienku považujeme za zásadnú. Odôvodnenie: Vzhľadom na vypustenie straty štátneho občianstva z dôvodu nadobudnutia cudzieho štátneho občianstva, evidencia nadobudnutia a straty z uvedeného dôvodu sa stáva bezpredmetná a neaktuálna, preto navrhujeme vypustiť.	O	N	Neakceptované v súvislosti s bodom 22. Rozpor trvá.
Verejnosť	V čl. I za bod 20 sa vkladá nový bod 21 v znení : V čl. I za bod 20 sa vkladá nový bod 21 v znení : „21. V § 9 odsek 1 znie: „(1) Štátne občianstvo Slovenskej republiky možno stratiť len prepustením zo štátneho zväzku Slovenskej republiky na vlastnú žiadosť.“.“ Doterajšie body 21 až 49 sa označujú ako body 22 až 50.	O	N	Súvisí s Programovým vyhlásením vlády Slovenskej republiky. Rozpor trvá.